

Geloofsgrondslag

Brunstad Christian Church

- samengevat door het forstanderskap
van de BCC-federatie

Juni 2022

Voorwoord

Achtergrond

Brunstad Christian Church (BCC) is klein begonnen in het begin van de 20e eeuw. Alles is begonnen met een man, Johan Oscar Smith (1871-1943). Hij merkte al van kinds af aan dat God aan hem trok, en hij had een uitzonderlijk sterk verlangen naar waarheid en godsvrucht. Toen hij vijftien en een half jaar oud was ging hij naar zee en twee jaar later kwam hij bij de marine waar hij dienstdeed toen hij zich op 17 mei 1898 op 26-jarige leeftijd tot God bekeerde.

Smith las in Gods woord hoe een christen behoort te leven. Het was een groot verdriet voor hem dat hij dit niet voor elkaar kreeg in zijn eigen leven. Hij kwam samen met enkele andere jonge mensen die samen baden en in de Bijbel lazen, en de Geest van God werkte krachtig in hem dat hij zich moest reinigen. Twee jaar na zijn bekering ontving hij de Heilige Geest en Gods woord ging steeds meer voor hem leven.

We weten dat Smith zich in de eerste plaats bezighield met een trouw leven in gemeenschap met Jezus Christus, en dat hij zelf nooit de gedachte of wens had om een eigen geloofsgemeenschap te vormen. Uit de literatuur die hij heeft nagelaten blijkt duidelijk dat hij ook geïnteresseerd was in wat er gaande was in de samenleving waar hij deel van uitmaakte. Geestelijke opwekkingen die invloed hadden op mensen in Noorwegen en andere landen hielden hem bezig.

Hij verwijst naar boeken van verschillende auteurs en liet zich door vele gelovigen in zijn tijd opbouwen, niet in de laatste plaats door vooraanstaande personen binnen wat de 'Heiligingsbeweging' werd genoemd, die in het begin van de 19e eeuw ontstond en vooral een sterke invloed had in Noord-Amerika en Groot-Brittannië.

In 1912 begon Johan O. Smith samen met zijn broer Aksel Smith (1880 - 1919) met het uitgeven van het blad *Verborgen Schatten*. In de meer dan 110-jarige geschiedenis van het blad zijn veel opbouwende artikelen geschreven voor mensen die een verlangen hebben naar groei en ontwikkeling in hun christenleven. De allermeele artikelen kenmerken zich door dit gemeenschappelijke verlangen.

Smith deed 39 $\frac{3}{4}$ jaar dienst bij de marine en reisde vaak langs de hele Noorse kust, niet in de laatste plaats als neutraliteitswacht tijdens de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). Als hij met verlof was, zocht hij christelijke gemeenten en mensen op, van Vadsø in het noorden tot Halden in het zuiden. Zo ontstonden er kleine vriendengroepen die op verschillende plaatsen uitgroeiden tot gemeenten. Vandaag de dag is deze geloofsgemeenschap die klein begonnen is, vanuit Noorwegen verspreid naar meer dan 50 landen op alle werelddelen.

Johan O. Smith heeft veel per brief gecorrespondeerd, vooral met zijn negen jaar jongere broer Aksel, en later ook met zijn naaste medewerker Elias Aslaksen (1888-1976). Veel van deze brieven zijn bewaard gebleven in hun oorspronkelijke vorm. Deze persoonlijke brieven, in vertrouwelijkheid geschreven aan zijn vrienden, zeggen veel over Smiths liefde voor de waarheid en over de wijsheid die God hem gaf vanwege zijn godsvrucht. De brieven geven een uniek inzicht in het ontstaan en

de ontwikkeling van onze geloofsgemeenschap en tonen aan waarom ze, samen met de artikelen in *Verborgen Schatten*, zo belangrijk en verrijkend zijn voor BCC als geloofsgemeenschap. Johan O. Smith stierf op 1 mei 1943.

Over de geloofsgrondslag

De geloofsgrondslag van BCC is vastgelegd in de statuten van de BCC-federatie, artikel 1.2.A, waar staat:

de geloofsgrondslag van de BCC-federatie ligt verankerd in de Bijbel als de Heilige Schrift, ingegeven door inspiratie van God, die alles bevat wat de mens nodig heeft voor zijn verlossing, met de Bijbel als gezaghebbende basis.

Wij geloven in God de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde.

Wij geloven in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, geboren uit de Vader vóór alle tijden, ontvangen door de Heilige Geest en ter wereld gebracht door de maagd Maria.

Wij geloven dat de Trooster, de Heilige Geest, ons alles zal leren en te binnen brengen wat Jezus ons heeft bevolen.

Wij onderschrijven de apostolische geloofsbelijdenis en de geloofsbelijdenis van Nicea.

De geloofsgrondslag van de BCC-federatie is verder gebaseerd op de leer, de waarden en de christelijke inhoud waar Johan O. Smith voor stond, in de eerste plaats zoals het naar voren komt in zijn artikelen in het blad *Verborgen Schatten*, zijn nagelaten brieven en zijn boeken die gepubliceerd zijn door Stiftelsen Skjulte Skatters Forlag.

De geloofsgrondslag van de BCC-federatie wordt beschreven in 'Geloofsgrondslag - Brunstad Christian Church', gepubliceerd door forstanderskapet van de BCC-federatie.¹

De geloofsgrondslag van de BCC-federatie is in dit document zo uitgebreid beschreven als wij passend en natuurlijk hebben gevonden om wezenlijke aspecten van ons geloof en onze leer uit te leggen. BCC is een lekenbeweging, en we wilden onze geloofsgrondslag zó beschrijven en uitleggen dat de lezer zowel de taal als de inhoud kan begrijpen.

Enkele centrale thema's zullen uiteraard op meerdere plaatsen in deze publicatie terugkomen. Hier zijn we ons van bewust. Sommige onderwerpen zullen in het ene hoofdstuk worden genoemd en in een ander hoofdstuk verder worden uitgediept. Dit is vooral het geval bij belangrijke delen van onze opvatting van de christologie. Daarom geeft deze publicatie geen volledig beeld van onze geloofsgrondslag zonder alles in samenhang te lezen.

¹ Forstanderskapet is het hoogste orgaan van de BCC-federatie op het gebied van geloof en leer.

In de traditie van de leer van BCC zijn geen specifieke leergeschriften vastgesteld en we hebben geen gezaghebbende geschriften buiten Gods woord, de Bijbel². De literatuur van Johan O. Smith heeft echter een speciale betekenis op basis van de statuten van de BCC-federatie, artikel 1.2.A, waar wordt gesteld dat “de geloofsgrondslag van de BCC-federatie verder gebaseerd is op de leer, de waarden en de christelijke inhoud waar Johan O. Smith voor stond, voornamelijk zoals blijkt uit zijn artikelen in het blad Skjulte Skatter, zijn nagelaten brieven en zijn boeken gepubliceerd door Stiftelsen Skjulte Skatters Forlag.”

We hebben veel literatuur die veel weergeeft van waar we in geloven, maar we hadden nog niet eerder een samenvattende beschrijving van de geloofsgrondslag zoals gebruikelijk is met een meer theologisch en gecodificeerd taalgebruik. In de geloofsgrondslag wordt onze kijk op de mens, de zondeval en Jezus als Verlosser en Verzoener beschreven. Ons christologisch begrip, zowel van Jezus in zijn pre-existentie, als de vleesgeworden Zoon van God en zijn werk in zijn postexistentie, wordt meer in detail beschreven in een apart hoofdstuk.

Paulus schrijft aan Timotheüs dat hij als apostel de belofte van het leven in Christus Jezus predikte. Jezus zegt ook dat hij was gekomen opdat wij leven zouden hebben, en wel in overvloed. Wij hechten er veel belang aan dat de leer moet leiden tot een leven dat beantwoordt aan de bekering. We gaan daarom dieper in op enkele onderwerpen die horen bij het nieuwe leven waartoe we geroepen zijn in Jezus Christus. Het betreft onder andere begrippen zoals een gekruisigd leven met Christus, wat we verstaan onder een leven in overwinning, en de voorwaarden en beloften die van toepassing zijn op de discipelen van Jezus.

Wij geloven dat de Gemeente, het lichaam van Christus, een samengevoegd levend organisme is en bestaat uit mensen die Christus als Heer hebben aangenomen en met Hem als Heer wandelen. Het is van beslissend belang dat elk lid van het lichaam een persoonlijke verbinding heeft met het hoofd, Jezus Christus. Daarom zijn we hierop gefocust. Wij geloven dat er zowel voorwaarden als beloften zijn voor actieve leden van dit lichaam, en we willen beschrijven wat er in deze verheven en hemelse roeping ligt.

We hopen dat deze beschrijving van onze geloofsgrondslag verhelderend en begrijpelijk is voor iedereen die zich wil verdiepen in de leer die zo bepalend is geweest, zowel voor ons als individu als voor ons als geloofsgemeenschap.

² Tenzij anders vermeld, zijn de geciteerde Bijbelteksten afkomstig uit de Herziene Statenvertaling.

Inhoudsopgave

1	Het geloof in de drie-enige God – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest	7
1.1	Vertrouwen in de Bijbel als bron en autoriteit.....	7
1.2	De belijdenisgeschriften van de vroege kerk.....	8
1.3	God - drie in één	9
1.4	Leerstellige samenvatting	11
2	De mens	13
2.1	De mens – geschapen naar het beeld van God.....	13
2.2	Adam en Eva – de zondeval	13
2.3	Zonde en geweten	14
2.4	Gods liefde tot de mensen	15
2.5	Leerstellige samenvatting.....	16
3	Jezus Christus – Gods Zoon	17
3.1	De pre-existentie van Christus	18
3.2	De incarnatie – Gods rijk breekt zich baan.....	19
3.3	Jezus’ dood en opstanding	27
3.4	Jezus’ post-existentie	28
3.5	Leerstellige samenvatting.....	30
4	De Heilige Geest.....	32
4.1	Pinksteren in Jeruzalem	32
4.2	De kracht van de Heilige Geest	33
4.3	Leerstellige samenvatting.....	39
5	De rechtvaardiging en genade in Jezus Christus	41
5.1	Jezus’ verzoeningswerk.....	41
5.2	Wedergeboorte.....	43
5.3	De genade in Jezus Christus	44
5.4	Leerstellige samenvatting.....	47
6.	Het kruis — discipelschap — een overwinnend leven	49
6.1	Het kruis	49
6.2	Het discipelschap van Jezus	52
6.3	Een overwinningsleven	56

6.4	Het bloed van Jezus	62
6.5	De Geest, het water en het bloed	64
6.6	De belofte van leven	65
6.7	Van wedergeboorte tot een leven in overwinning	71
6.8	Leerstellige samenvatting	74
7	Heiligmaking.....	77
7.1	Een leven onder de leiding van de Geest	77
7.2	Het geheimenis van de godsvrucht in ons geopenbaard	78
7.3	Je ziel reinigen.....	79
7.4	Het gelijkvormig worden aan Christus	80
7.5	De Bergrede – en het nieuwe leven	81
7.6	De goddelijkheid van God	83
7.7	De grootste en meest kostbare beloften	85
7.8	Leerstellige samenvatting	86
8	De gemeente – het lichaam van Christus.....	87
8.1	De Gemeente	87
8.2	De dienst in de gemeente	90
8.3	Het gemeentelven	95
8.4	Opdragen van kinderen, doop en avondmaal	99
8.5	De verhouding met andere geloofsgemeenschappen – oecumene	104
8.6	Leerstellige samenvatting.....	105
9	De wederkomst van Christus.....	108
9.1	De opname en de wederkomst van Jezus	108
9.2	Het eindoordeel	109
9.3	Het eeuwige leven	109
9.4	Leerstellige samenvatting.....	110
	Bronvermelding.....	111

Hoofdstuk 1 – Het geloof in de drie-enige God – de Vader, de Zoon, de Heilige Geest

1 Het geloof in de drie-enige God – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

1.1 Vertrouwen in de Bijbel als bron en autoriteit

Wij geloven in de Bijbel, de Heilige Schrift, die door inspiratie van God is gegeven en alles bevat wat de mens nodig heeft voor zijn verlossing en groei in zijn leven met God. Wij beschouwen de Bijbel als onze enige absolute autoriteit en basis voor heel onze leer. Wij geloven dat Gods Woord de wil van God voor de mensheid is en Gods hele verlossingsplan voor alle mensen openbaart: “Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.” (2 Tim. 3:16-17). Hoewel ‘de Schrift’ in dit vers de heilige geschriften omvat waarover Paulus in die tijd beschikte, geloven wij dat het van toepassing is op alle boeken van de Bijbel. Wij geloven dat zowel het Oude als het Nieuwe Testament door God ingegeven zijn. Het Oude Testament, met zijn 39 boeken, gaat voornamelijk over het verbond dat God sloot met Abraham en zijn uitverkoren volk, Israël. De profetieën en de tempeldienst van het Oude Verbond wijzen naar de beloften die door Jezus Christus werden vervuld. De 27 boeken en brieven van het Nieuwe Testament, waarin het evangelie van de verlossing in Jezus Christus in zijn kracht en volheid naar voren komt, zijn geschreven door mensen die gedreven werden door de Geest van God.

Veel profetieën wezen op en werden vervuld door de geboorte en het leven van Jezus, en er zijn verschillende profetieën in Gods Woord die in de afgelopen eeuw zijn vervuld.³ Door Gods lankmoedigheid wachten andere profetieën betreffende de eindtijd op hun vervulling. Wij geloven dat heel Gods Woord waar is en een getuigenis is van de waarachtigheid van God. (Ps. 119:160, Joh. 17:17). Jezus zegt ook: “En nu heb ik het u gezegd voordat het gebeurt, opdat, wanneer het gebeurt, u zult geloven.” (Joh. 14:29).

Wij geloven dat het Woord van God ontvangen moet worden door geloof, en door geloofsgehoorzaamheid zal het een werkzame kracht zijn in het leven van de gelovige. Paulus had zijn apostelschap gekregen om geloofsgehoorzaamheid te bewerken onder de heidenen. (Rom. 1:5). Dezelfde apostel schrijft aan de gemeente in Thessalonica: “Daarom danken ook wij God zonder ophouden dat u, toen u van ons het gepredikte Woord van God hebt ontvangen, het ook aangenomen hebt, niet als een mensenwoord, maar (zoals het werkelijk is) als Gods Woord, dat ook werkzaam is in u die gelooft.” (1 Thess. 2:13).

Jakobus vermaant ons om daders van het Woord te zijn en niet alleen hoorders, anders bedriegen wij onszelf. (Jak. 1:22). Wij geloven dat dit betekent dat wij daders moeten zijn van de woorden die

³ De profetie over Israël in Jes. 66:8-10 ging onder andere in vervulling toen het land op 14 mei 1948 ‘op één dag werd geboren’.

Jezus in de Evangelieën verkondigt, en evenzo van het Woord van God dat de apostelen verkondigen. Wij geloven dat openheid, ontvankelijkheid en gehoorzaamheid in de omgang met het Woord van God zoals dat in het Nieuwe Testament staat, de basis is voor alle ware groei en ontwikkeling, zowel in het persoonlijke leven als in de gemeente. (Rom. 15:18). “En het Woord van God verbreidde zich en het aantal discipelen in Jeruzalem nam sterk toe; en een grote menigte priesters werd aan het geloof gehoorzaam.” (Hand. 6:7). Gods Woord is gegeven als hulp om verlost te worden van dwaling en zelfbedrog.

1.2 De belijdenisgeschriften van de vroege kerk

Wij onderschrijven de apostolische geloofsbelijdenis en de geloofsbelijdenis van Nicea. Hoewel wij geen liturgische traditie hebben voor de gemeenschappelijke recitatie van deze belijdenissen uit de vroege kerk, zal de inhoud ervan weerspiegeld worden in de verkondiging en het geloofsonderricht binnen onze geloofsgemeenschap. Hieronder staan de twee geloofsbelijdenissen in de formulering die in het Noors wordt gebruikt.

De apostolische geloofsbelijdenis

Ik geloof in God de Vader, de Almachtige,
Schepper van de hemel en de aarde.

En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heer,
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria,
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
neergedaald in de hel,
op de derde dag opgestaan uit de doden,
opgevaren naar de hemel,
en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader
van daar zal hij komen om te oordelen de levenden en doden.

Ik geloof in de Heilige Geest,
een heilige, algemene, christelijke kerk,
de gemeenschap van de heiligen,
de vergeving van de zonden,
opstanding van het lichaam
en een eeuwig leven.

Amen.

De geloofsbelijdenis van Nicea

Wij geloven in één God, de almachtige Vader,
Schepper van de hemel en de aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen.

En in één Heer, Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God,
geboren uit de Vader voor alle eeuwen,
God uit God, licht uit licht, waarachtig God uit waarachtig God,
geboren, niet geschapen, één van wezen met de Vader.
Door Hem zijn alle dingen geworden.
Ter wille van ons mensen en van ons behoud
is Hij neergedaald uit de hemel,
en door de Heilige Geest uit de maagd Maria
is Hij mens geworden van vlees en bloed.
Hij is ook voor ons gekruisigd onder Pontius Pilatus,
heeft geleden en is begraven,
op de derde dag opgestaan overeenkomstig de Schriften
en is opgevaren naar de hemel,
zit aan de rechterhand van de Vader,
zal weerkomen in heerlijkheid
om te oordelen de levenden en de doden,
en zijn rijk zal geen einde kennen.

En in de Heilige Geest,
die Heer is en levend maakt,
die van de Vader uitgaat,
die samen met de Vader en de Zoon aanbeden en verheerlijkt wordt,
die gesproken heeft door de profeten.
Wij geloven in een heilige, algemene en apostolische Kerk.
Wij belijden een doop tot vergeving van de zonden
en wachten op de opstanding van de doden
en het leven van de komende eeuw.

Amen.

1.3 God - drie in één

De leer van de Drie-eenheid kreeg vorm in de vroege kerk, eerst en vooral in de apostolische geloofsbelijdenis en in de geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel. In onze geloofsgemeenschap hebben wij vastgehouden aan het geloof in de drie-enige God, zonder dat dit aspect van het geloof in God op schrift was gesteld. Wij geloven in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en hun wederzijdse werk om mensen te leiden naar verlossing en de discipelen naar groei in Jezus Christus en naar gelijkvormigheid met het beeld van de Zoon.

Wie is de Vader?

De Vader is de naam van God die Jezus vaak gebruikte, en die ook Gods relatie met de Zoon en de Heilige Geest aanduidt. (Matt. 28:19). Paulus schrijft aan de gemeente in Rome dat zij die door de Geest van God geleid worden, kinderen van God zijn, en dat wij de Geest van aanneming tot kinderen hebben ontvangen, die ons doet roepen: Abba, Vader! (Rom. 8:14-15). Jezus zegt dat niemand de Vader kent dan de Zoon en degene aan wie de Zoon het wil openbaren. (Matt. 11:27). Daarom heeft

God de Geest van zijn Zoon in onze harten gezonden, en God zal onze Vader zijn en wij zullen zonen en dochters van de Almachtige Heer zijn. (Gal. 4:6, 2 Kor. 6:18).⁴

God schiep de mensen naar zijn evenbeeld. Hij legde de eeuwigheid in hun harten (Pred. 3:11) en gaf hen een vrije wil om te kiezen, of Gods geboden te gehoorzamen, of hun eigen wil te doen. (Gen. 2:16 e.v.). Wij geloven dat God zich vanaf de schepping op verschillende manieren aan de mensen bekend heeft gemaakt en verlangt naar een vertrouwelijke omgang met hen. (Ps. 25:14). Paulus buigt zijn knieën in eerbied en dankzegging voor de Vader, die de ware Vader is van allen die kinderen genoemd worden in de hemel en op aarde. (Efez. 3:14-15, Lutherse vertaling).

Wij geloven dat Gods wezen en naam geopenbaard zijn in Gods Woord, en Hij openbaart zijn naam als "Ik ben." (Ex. 3:13-15). God is de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde. (Ps. 121:2, 2 Kor. 6:18, Ps. 115:3). God is een alwetende God en geen ding is onmogelijk voor Hem. (1 Sam. 2:3, Matt. 19:26). Gods Woord beschrijft God als een genadig en barmhartig God en een God die vergeeft. (Ex. 34:5-6, Ex. 33:18-19), en die lankmoedig is en rijk aan barmhartigheid. (Efez. 2:4). Hij is een rechtvaardige God. (Ps. 116:5). God is ook ijverig, want de naam van de Heer is de Na-ijverige. (Ex. 34:14). God is ook liefde (1 Joh. 4:8 en 16) en waarheid (Ps. 119:160), en Hij zond zijn Zoon naar de wereld om van de waarheid te getuigen. (Joh. 18:37).

Wie is de Zoon?

Wij geloven dat Jezus de eniggeboren Zoon van God is, geboren uit God. (1 Joh. 4:9). Hij is God uit God en de oorsprong van de hele schepping.⁵ (Openb. 3:14 en Kol. 1:18). Wij geloven dat de mens Jezus Christus verwekt is door de Heilige Geest en ter wereld is gebracht door de maagd Maria, precies zoals het Woord van God erover spreekt (Luk. 1:35-37, Luk. 2:6-7) en een mens werd uit het geslacht van David. (Rom. 1:3, Joh. 1:14). De schrijver van de Hebrëënbriev schrijft dat Jezus evenals de kinderen deel gekregen heeft aan vlees en bloed, om ons te helpen wanneer wij in verzoeking komen. (Hebr. 2:14-15). Hij ontledigde zichzelf en deed afstand van het gelijk zijn aan God, en nam deel in de menselijke levensomstandigheden (Filipp. 2:6-8), maar door de Geest der heiliging is Hij met kracht bewezen Gods Zoon te zijn door de opstanding uit de doden. Hij leed de dood in zijn vlees en werd levend gemaakt in zijn geest.⁶ (1 Petr. 3:18). Door de opstanding was God in staat te bevestigen: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt als de Eerstgeborene van vele broeders. (Hebr. 1:5, Hand. 13:32-33).

Een van Jezus' namen is: Het Woord van God. (Joh. 1:1-3, Openb. 19:13). "Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: U dwaalt, omdat u de Schriften niet kent en ook niet de kracht van God." (Matt. 22:29). Jezus' hele leven draaide om de vervulling van Gods wil, zoals in de Schrift wordt uitgedrukt. (Kol. 1:19). Zijn werk was dat Gods woord zou worden geleefd en vervuld, vanaf het moment dat Hij in de wereld kwam, totdat Hij naar huis ging, naar zijn Vader. (Hebr. 10:5-7).

Wij geloven dat Hij vandaag als Hogepriester zit aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in

⁴ Smith, Johan O. Verborgten Schatten. 1916/01. De Vader en de Zoon

⁵ Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 12 dec. 1905

⁶ Smith, Johan O. Verborgten Schatten. 1918/08. Een glimpje van het geheimenis van de godsvrucht

de hemelen. Hij is een Dienaar in het heiligdom en in de ware tabernakel die de Heer heeft opgericht en niet een mens.⁷ (Hebr. 8:1-2). Wij geloven dat Hij, als de mens Christus Jezus, de Middelaar is tussen God en ons mensen. Hij bemiddelt en helpt ons tot God als mens, omdat Hij ook in het vlees is geweest en al onze zwakheden kent.

Wie is de Heilige Geest?

De Heilige Geest wordt zowel in het Oude Testament, in de Evangelien, in de Handelingen van de Apostelen als in de brieven van het Nieuwe Testament genoemd. Wij geloven dat de Heilige Geest met de Vader en de Zoon samenwerkt om het verlossingsplan van de Vader te verwezenlijken.⁸ (Joh. 17:4). Deze is gegeven als een geschenk van God aan ons mensen, als kracht en leiding voor het leven, om Jezus' getuigen te zijn op aarde. (Hand. 1:8). God wil de Geest van zijn Zoon zenden in de harten van de mensen. In deze Geest kunnen wij God aanroepen vanuit een rein hart. (Gal. 4:4-7). De Heilige Geest is de Trooster die Jezus aan zijn discipelen beloofde. "Namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe." (Joh. 14:17-18). "Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!" (Gal. 4:6).

Als de Heilige Geest in ons woont, zal Hij die Jezus uit de doden heeft opgewekt, ook onze sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest. (Rom. 8:11). Paulus schrijft ook dat de Heilige Geest "het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid." (Efez. 1:14). "En wij zijn Zijn getuigen van deze dingen, en ook de Heilige Geest, Die God gegeven heeft aan hen die Hem gehoorzaam zijn." (Hand. 5:32). De Heilige Geest pleit voor de gelovige. (Rom. 8:26). Wanneer wij gehoorzaam zijn aan zijn vermaningen, zal de Heilige Geest Gods wetten en geboden in ons hart en verstand schrijven. Alleen door gehoorzaamheid aan Jezus' geboden komt de gelovige tot groei en ontwikkeling. De Heilige Geest geeft ons vreugde en vrede in het geloof in Jezus Christus. Dat geeft ons overvloedige hoop door de kracht van de Heilige Geest. (Rom. 15:13-15).

1.4 Leerstellige samenvatting

Wij geloven in de Bijbel als Heilige Schrift, die door inspiratie van God is gegeven en die alles bevat wat de mens nodig heeft voor zijn verlossing. Het openbaart Gods hele verlossingsplan voor alle mensen. Wij geloven dat de Geest van God zowel het Oude als het Nieuwe Testament heeft doordrongen. Wij geloven dat Gods Woord door geloof ontvangen moet worden en dat het gedaan moet worden, en niet alleen gehoord. (Hebr. 4:2-3 en Jak. 1:22-25). Kennis van en gehoorzaamheid aan Gods Woord, zoals dat voor het eerst in het Nieuwe Testament staat, is de grondslag voor alle ware groei en ontwikkeling, zowel in het persoonlijke leven als in de gemeente. (Matt. 22:29, 2 Tim. 3:15-17).

Wij sluiten ons aan bij de apostolische geloofsbelijdenis en de geloofsbelijdenis van Nicea. Wij geloven dat Gods wezen en naam geopenbaard zijn in Gods Woord en Hij openbaart zijn naam als "Ik

⁷ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1938/12. "De Hebreeënbrief" hfst. 8

⁸ Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 10 dec. 1909

ben.” Wij geloven dat God zich vanaf het begin van de schepping op verschillende manieren aan de mensen heeft geopenbaard en een vertrouwelijke omgang met hen wenst.

Wij geloven dat Jezus Christus de eniggeboren Zoon van God is, verwekt door de Heilige Geest en ter wereld gebracht door de maagd Maria. We geloven dat Jezus naar het vlees een mens werd en deel kreeg aan vlees en bloed gelijk de kinderen. Hij werd dus, als de mens Christus Jezus, een Middelaar tussen God en ons als mensen. (1 Tim. 2:5-6). Hij heeft de dood geleden in zijn vlees en is levend gemaakt in zijn geest. Hij stond op uit de doden op de derde dag en werd verklaard Gods Zoon te zijn in kracht, Jezus Christus, onze Heer.

Wij geloven dat de Heilige Geest samenwerkt met de Vader en de Zoon om het verlossingsplan van de Vader te voltooien. Deze is gegeven als een geschenk van God aan ons mensen, tot kracht en leiding om Jezus’ getuigen te zijn op aarde. De Heilige Geest geeft ons vreugde en vrede in het geloof in Jezus Christus, en Hij pleit voor de gelovige.

De Vader is de naam van God die Jezus vaak gebruikte en die ook Gods relatie met de Zoon en de Heilige Geest aanduidt. Wij geloven in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en hun onderlinge werkzaamheid om de mensen tot verlossing te brengen en om de discipelen tot groei in Jezus Christus en gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon te brengen.

Hoofdstuk 2 – De mens

2 De mens

2.1 De mens – geschapen naar het beeld van God

Wij geloven dat God de mens uit het stof van de aarde en naar zijn beeld heeft geschapen en hem de levensadem (de geest van het leven) heeft ingeblazen. (Gen. 2:7). Hij plaatste de mens op aarde als het voornaamste van zijn scheppingswerk (Gen. 1:27; Ps. 8:5-7) en legde de eeuwigheid in zijn hart. (Pred. 3:11). Daardoor maakte Hij de mens tot een eeuwig wezen, want de geest die in de mens is, is van God en duurt eeuwig. (Pred. 12:7). Vanaf de schepping van de mens heeft God hem een vrije wil gegeven om zijn eigen keuzes te maken.

De mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. De geest (Grieks: pneuma) is het deel van de mens dat ons in de eerste plaats in contact brengt met God. De ziel (Grieks: psyche) is het deel van de mens dat gevoelens, reacties en meningen bevat en wordt gezien als de persoonlijkheid. Het lichaam (Grieks: soma) is dat deel van de mens dat in contact staat met de materie, de hele fysieke wereld. Onze hoop is dat de God van de vrede ons geheel en al zal heiligen en onze geest, ziel en lichaam volmaakt en onberispelijk zal bewaren bij de komst van onze Heer Jezus. (1 Thess. 5:23-24).

De Bijbel gebruikt ook de term hart en verstand als een centraal deel van ons wezen, en als een gemeenschappelijke aanduiding voor ons bewustzijn. Het eerste gebod luidt: “En u zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod.” (Mark. 12:30). De Heere wil in het nieuwe verbond zijn wetten en geboden in ons hart en verstand schrijven. (Hebr. 10:16). Wij worden vermaand om ons hart te beschermen boven al wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven. (Spr. 4:23). Wij geloven dat de zonde in het vlees van de mens woont. Door de zondeval kwam de zonde over alle mensen.

Wij geloven dat de mens geschapen is om in gemeenschap met God te leven. (Ps. 25:14). Door Christus hebben wij allen toegang tot de Vader in één Geest (Efez. 2:18) en God heeft ons voorbestemd om als zijn kinderen aangenomen te worden, dat wij zonen en dochters van God, de Almachtige zouden zijn. (2 Kor. 6:18).

2.2 Adam en Eva – de zondeval

In het begin was de aarde woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed. De Geest van God zweefde boven het water en God zei: “Laat er licht zijn!” En er was licht. God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. Hier begon een nieuwe bedeling; – de tijd – die gemeten kan worden in dagen en jaren. (Gen. 1:2-4. Efez. 1:8-10).

God had de hof van Eden geschapen waar hij Adam en Eva plaatste en gaf hen de opdracht om de heerlijkheid die daar was te bewerken en te onderhouden. Adam en Eva waren zich niet van zonde

bewust en alles was in vrede en harmonie en in gemeenschap met God. Midden in de hof had God twee speciale bomen geplant, de boom des levens en de boom van de kennis van goed en kwaad. (Gen. 2:9). God had de mens een vrije wil gegeven, en ze konden vrijelijk eten van elke boom, behalve de boom van de kennis van goed en kwaad. Het eten van deze boom zou scheiding van God betekenen. Over de boom des levens had God op dat moment geen speciale verboden gegeven. (Gen. 2:16-17).

Wij geloven dat Ezechiël 28 en Jesaja 14 Satan beschrijven, hij die zich verhoogde en God gelijk wilde worden, en dat hij ook aanwezig was in de hof van Eden met zijn hoogmoed en kwade macht, vertegenwoordigd door de slang. (Gen. 3:1). Wij geloven dat het de slang met zijn list en leugens lukte om twijfel te zaaien over wat God had gezegd.⁹ Hij verleidde Eva tot ongeloof en de zonde werd geboren in haar hart.¹⁰ Vanuit haar eigen vrije wil nam Eva van de boom en gaf de vrucht ook aan Adam en zij aten beiden ervan. (Gen. 3:6). Door ongehoorzaamheid kregen deze twee mensen kennis die ze op dat ogenblik niet hadden moeten hebben. Op deze manier is de zonde in de wereld gekomen.

Het resultaat van deze ongehoorzaamheid was dat beiden uit de hof van Eden verdreven werden en dat God cherubs plaatste met een vlamvend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken. (Gen. 3:24). Gods toorn kwam over de zonde, maar tegelijkertijd stelde Hij zich aan de kant van de mensen, tegen de verleider, en gaf de belofte dat het nageslacht van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen. (Gen. 3:14-17).

Door de zondeval kwam er scheiding tussen God en de mens: “Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort.” (Jes. 59:2). De slang kreeg macht over de mensen en de zonde kwam over alle mensen. (Rom. 5:12). De hele dag dachten de mensen slecht en deden ze slecht, en God kreeg er berouw over dat Hij de mens gemaakt had, en het bedroefde Hem in zijn hart. (Gen. 6:5-7).

2.3 Zonde en geweten

Wij geloven dat zonde de omgang met God verbreekt. Het betekent dat iemand Gods wil overtreedt en dit leidt tot scheiding tussen God en de mens. De zonde is altijd in strijd met God en gaat altijd tegen Gods wil in. “Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.” (1 Joh. 3:4). De zonde krijgt onder andere de mens zover om zich te openen voor de wijsheid van deze wereld, die dwaasheid is voor God. (1 Kor. 1:18 e.v.).

De Bijbel vat de zonde ernstig op en de boodschap van de Schrift is zowel een lering van wat zonde is, als een duidelijke verkondiging tot verlossing van de zonde. (1 Tim. 1:15, Matt. 1:21). Zonden zijn meer dan een menselijke zwakheid. Het zijn gedachten, woorden en daden die in strijd zijn met Gods wil.

⁹ Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 12 dec. 1905

¹⁰ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1922/05. Antwoord op een artikel in ‘Korsets Seier’ - Hebben de heiligen zonde?

Het geweten is een morele rechter waarmee alle mensen uitgerust zijn. Zijn oordelen worden echter gekleurd door traditie en cultuur. Paulus schrijft aan de Romeinen over de heidenen. Zij hadden niet de wet gekregen, maar dat gaf ze geen excuus om een moreel verwerpelijk leven te leiden. “Want wanneer heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet zegt, zijn zij, hoewel zij de wet niet hebben, zichzelf tot wet. Zij tonen dat het werk van de wet geschreven is in hun hart. Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar. Zo zal het gaan op de dag wanneer God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus, overeenkomstig mijn Evangelie.” (Rom. 2:14-16).

De menselijke natuur is vol van begeerten. Dit zijn eisen van het vlees, met hun wortel in de zondeval. Wanneer het verstand zich verenigt met deze eis, vindt er bevruchting van de begeerte plaats in het verstand en dat baart zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood. (Jak. 1:14-15). Over deze zonde rust Gods oordeel in het geweten. Hetzelfde verstand dat toegaf aan de lust, voelt nu het oordeel. Wij geloven dat wanneer dit oordeel niet aanvaard wordt en de mens zich niet laat tuchtigen, maar in zonde blijft leven, men na verloop van tijd kan zondigen zonder Gods oordeel in het geweten te merken.¹¹

Probeert men zich te onttrekken aan de tucht in het geweten, dan baart dat de dood. In deze dood doet een soort vrede zijn intrede, vrede zonder gewetenswroeging, maar dit is geen vrede met God. Wij geloven daarom dat het beslissend is dat het geweten gevormd en ontwikkeld wordt door Gods Woord en Gods Geest. Een mens is helemaal afhankelijk van het bewaren van een goed geweten om tot geestelijke groei te komen. Paulus oefende zichzelf altijd om een zuiver geweten te hebben voor God en de mensen. (Hand. 24:14-16).

2.4 Gods liefde tot de mensen

“De God der goden, de HEERE, spreekt en roept de aarde, vanwaar de zon opkomt tot waar hij ondergaat. Uit Sion, de volmaakte schoonheid, verschijnt God blinkend.” (Ps. 50:1-2). Wij geloven dat God een roeping heeft voor de mensen en wil dat alle mensen verlost worden en tot kennis (Noors: erkenning) van de waarheid komen. (1 Tim. 2:4). Vanuit de hemel luidt al duizenden jaren tot de mensen een boodschap van bekering. Al vanaf de zondeval heeft God in zijn oneindige liefde de mensen geroepen. God houdt van zijn hele scheppingswerk. Hier neemt de mens een speciale positie in, omdat hij geschapen is naar Gods beeld.

In het hele Oude Testament lezen we hoe God profeten stuurde en Israël bewerkte om zich af te keren van de afgoden en de Here, hun God, lief te hebben met hun hele hart. Hebréeën 11 vertelt over de mensen die met volle zekerheid en overtuiging het geloof in de Almachtige aannamen, en werden als een wolk van getuigen voor degenen die kiezen om Jezus Christus te volgen.

Wij geloven dat God zijn Zoon naar de aarde stuurde, niet om ons te oordelen of te veroordelen, maar opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Joh. 3:16-17). De tijd was naar zijn bedeling rijp om zijn eigen Zoon naar de aarde te sturen, om de mensen te

¹¹ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1915/12. Het ontstaan van de mens der zonde en van de mens Gods

bevrijden uit de gevangenschap van de zonde waarin zij leefden. Jezus zegt dat ieder die de zonde doet, een slaaf is van de zonde, en dat Hij gekomen was zodat de mensen werkelijk vrijgemaakt konden worden van de slavernij van de zonde. (Joh. 8:34-36).

Satan klaagde de mensen dag en nacht aan omdat ze allen gezondigd hadden. (Openb. 12:10). Jezus werd een losprijs en kreeg macht om alle zonde van de wereld te vergeven. Paulus zegt het zo: “En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen. Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd.” (Kol. 2:13-15, Noors: de schuldbrief, geschreven met geboden, die tegen ons getuigde).

Wij geloven dat er vergeving en verlossing is voor allen die met hun mond belijden dat Jezus Heer is, en met hun hart geloven dat God Hem uit de doden heeft opgewekt. (Rom. 10:9-10). Deze onverdiende liefde komt duidelijk naar voren toen Jezus de ene rover, die samen met Hem gekruisigd werd op Golgotha, vergaf. Hij erkende zijn zonde en keerde zich tot Jezus. Hij kreeg de belofte om met Jezus in het Paradijs te zijn. (Luk. 23:41-43).

2.5 Leerstellige samenvatting

Wij geloven dat de mens, die bestaat uit geest, ziel en lichaam, naar het beeld van God is geschapen als het voornaamste van Gods scheppingswerk. De mens is geroepen om in gemeenschap met God te leven. Maar door de zondeval werd Gods oorspronkelijke plan verstoord, toen Satan een beroep deed op de vrije wil van de mens en de mens ongehoorzaam werd aan Gods wil. De zonde schiep daardoor een scheiding tussen God en de mens.

Het geweten is een morele rechter waarmee alle mensen zijn uitgerust, maar die gekleurd is door traditie en cultuur. Wij geloven daarom dat het belangrijk is dat het geweten gevormd en ontwikkeld wordt door Gods Woord en Gods Geest. Het is van doorslaggevend belang dat een mens een goed geweten bewaart om tot geestelijke groei te komen. (1 Tim. 1:19 en Hebr. 13:18).

God wil dat ieder mens gered wordt en tot kennis van de waarheid komt. God zag de nood van de mensen en zond in zijn grote liefde zijn eigen Zoon naar de wereld, opdat eenieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Hij is niet gekomen om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem verlost zou worden. Jezus werd een losprijs en kreeg de macht om alle zonden van de wereld te vergeven. Wij geloven dat er vergeving en verlossing is voor allen die met hun mond belijden dat Jezus Heer is en in hun hart geloven dat God Hem uit de doden heeft opgewekt.

Hoofdstuk 3 – Jezus Christus

3 Jezus Christus – Gods Zoon

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Door het Woord werd alles geschapen en tot stand gebracht. Door de vleeswording werd het leven op aarde in zijn volheid geopenbaard door het Woord, de eniggeboren Zoon, die kwam met een volheid van genade en waarheid. (Joh. 1:1-4, 14). Als mens op aarde vertelde Jezus zelf dat het voor zijn Vader in de hemel welbehaaglijk was om te verbergen wie Hij was voor wie in eigen ogen wijs en verstandig waren. Aan de jonge kinderen zou Hij zich openbaren. (Matt. 11:25-27). Jezus' eigen woorden vertellen ons dat alles wat wij als mensen over Hem begrijpen, geopenbaard moet worden door de Vader en de Zoon.¹² (Joh. 14:21-23).

Petrus schrijft dat Gods Goddelijke kracht ons alles heeft geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort en dat Hij ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en zijn deugd. (2 Petr. 1:3). Wij geloven dat Gods woord eenstemmig getuigt over de mogelijkheden tot verlossing, groei en ontwikkeling die ons gegeven zijn in Gods woord, ondanks dat Jezus' vleeswording niet in alle details kan worden uitgelegd. Wat het betekent dat Gods Zoon een mens was, en wat het inhoudt dat de mens Jezus Christus ook Gods Zoon was, was een moeilijk onderwerp in de eerste eeuwen nadat Jezus deze aarde verlaten had, en werd bediscussieerd op meerdere concilies, tot ca. het jaar 450. Jezus zelf werd ter dood veroordeeld op grond van godslastering toen Hij zei dat Hij Gods Zoon was. De profeet Jesaja profeteerde over Jezus ca. 700 jaar voor zijn geboorte: “Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard?” (Jes. 53:1). Dat de almachtige God geopenbaard zou worden in een mens, met zijn menselijke beperkingen, lijden, vernedering en dood, was zowel een struikelblok als een dwaasheid. (1 Kor. 1:23).

Jezus openbaarde zich aan Johannes op Patmos als Iemand Die op de Zoon des mensen leek. Hij presenteerde zich voor hem als de Eerste en de Laatste en de Levende, die de sleutels had van het rijk van de dood en van de dood zelf. In latere hoofdstukken is Hij de Leeuw uit de stam van Juda, de Wortel van David. Hij had overwonnen en zag eruit als een Lam. (Openb. 1:13-14, Openb. 1:17-18, Openb. 5:5-6).

Toen het felle licht uit de hemel Saulus trof op de weg naar Damascus, en Jezus zich voor hem openbaarde, viel hij op de grond en vroeg: “Wie bent U, Heere?” (Hand. 22:8). Saulus had in al zijn ijver en godsdienst niet begrepen wie Jezus was, en hij schrijft later aan zijn medewerker Timothëus: “En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.” (1 Tim. 3:16). De Meester zelf openbaarde zich zo voor Saulus die dag: “Ik ben Jezus de Nazarener, Die u vervolgt.” (Hand. 22:8).

¹² Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1918/08 en 09. Een glimpje van het geheimenis van de godsvrucht

Het geheimenis van de godsvrucht wordt ook met andere woorden uitgedrukt wanneer Paulus aan de Romeinen schrijft dat Jezus wat het vlees betreft geboren was uit het geslacht van David, maar wat de Geest van heiliging betreft, is met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is, door zijn opstanding uit de doden. Paulus bad voor de gemeente in Efeze dat de Vader van de heerlijkheid hen de Geest van wijsheid en van openbaring zou geven. Uit zijn verschillende brieven begrijpen we dat hij deze Geest van openbaring had, maar hij was ook overtuigd dat hij ten dele kende en begreep. (Efez. 1:17, 1 Kor. 13:9-12).

Omdat Jezus zich zo diep vernederd had, is Hij bovenmate verhoogd en is Hem een Naam geschonken boven alle naam. (Filipp. 2:9). Wij geloven dat de diepte van het geheimenis van de godsvrucht ertoe leidt dat deze vraag: “Wie bent u, Heere?”, altijd een brandend actuele vraag blijft voor elke discipel die ernaar verlangt om meer licht en leven te krijgen, tot hij bij het doel is bij zijn Verlosser, Heer, Meester en Voorloper.

3.1 De pre-existentie van Christus

Christus was Gods eniggeboren Zoon in de schoot van de Vader, geboren uit God de Vader voor het begin van de tijd. De Zoon was volledig één met de Vader. (Joh. 1:18). De Bijbel gebruikt verschillende woorden om Christus te beschrijven in zijn pre-existentie. Eén van deze woorden is ‘Gods Wijsheid’. Wij geloven, zoals de Schrift zegt, dat Hij Gods bezit was aan het begin van zijn weg, al voor zijn werken van oudsher. (Spr. 8:22-31). Hij was Gods bron van blijdschap en aangesteld door God van eeuwigheid af. Als bouwmeester bij zijn Vader kon Hij werken en zich verheugen voor zijn aangezicht en zijn bron van blijdschap vond Hij bij de mensenkinderen.^{13 14}

Wij geloven dat Hij die zijn bron van blijdschap in de mensenkinderen vond, in zijn pre-existentie zelf de tijd kon ingaan en de kinderen van Israël in de woestijn kon volgen, zoals geschreven staat: “en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus.” (1 Kor. 10:4). De hele Schrift verwijst al naar Christus en zijn komst naar de aarde. Mozes, David en de profeten profeteerden in veel contexten over zijn komst.¹⁵ Wij geloven dat de godsdienst, bouw en inrichting van de tabernakel en de tempel verwezen naar Hem die zou komen. (Hebr. 9:8-11).

Paulus schrijft ook over Christus’ pre-existentie thuis bij de Vader. (Kol. 1:15-17). Wij geloven dat Hij, één met de Vader, het Beeld was van de onzichtbare God en dat door Hem alles geschapen werd, zowel de zichtbare als de onzichtbare wereld. In Hem, die Gods wijsheid en kracht was, werden tronen, heerschappijen, overheden en machten geschapen; zij bestaan ook door Hem. Jezus Christus was en is de bemiddelaar van de schepping. Volkomen één met zijn Vader ligt vernieuwing en nieuwe schepping in de macht van zijn handen.

¹³ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1912/01. De bruid

¹⁴ Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 27 mei 1907

¹⁵ Deut. 18:18-19, Jes. 7:14, Jes. 53, Zach. 9:9, Ps. 2, Ps. 22:17-32, Ps. 110.

3.2 De incarnatie – Gods rijk breekt zich baan

Toen de tijd rijp was, zond God zijn eniggeboren Zoon naar de aarde in de tijd dat de wet van Mozes gold. De tijd was gekomen dat de mensen vrijgekocht konden worden van de wet en als kinderen aangenomen konden worden bij God. Hij, in wie het Woord – de waarheid – vlees werd, kwam vol van genade en hulp en verlossing voor de hele mensheid en tot gelijkvormigmaking met Gods beeld. (Gal. 4:4-5, Joh. 1:14, Rom. 8:29-30).

De engel Gabriël werd gezonden naar een maagd, Maria in Nazareth, met de boodschap dat zij een zoon zou baren met de naam Jezus. “Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man? En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden.” (Luk. 1: 32-35).

Het rijk van Israël was opgebouwd met de wetten en verordeningen die met Mozes waren gekomen en een grote zegen over de joden hadden gebracht. Wij geloven dat Jezus met het rijk van God is gekomen dat eeuwig zal blijven. Hij werd de steen die de bouwlieden hadden verworpen, God maakte Hem tot een hoeksteen in Gods bouwwerk. (Ps. 118:22, Matt. 21:42). Toen Hij begon met prediken, klonk: “De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.” (Mark. 1:15). De Bergrede vertelt ons wat de inhoud is van Gods rijk. Dat was het leven van Jezus, en een sleutel tot dit koninkrijk ligt in het woord van Jezus: “Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.” (Matt. 5:3). Jezus nam dit koninkrijk in zich op in zijn aardse leven en plantte het als een zaad in zijn discipelen door het woord van God.

Jezus vergeleek het Koninkrijk van God met een klein zaadje dat uitgroeide tot een machtige boom, waarin de vogels van de lucht hun nest kunnen bouwen en zich veilig voelen. Er was leven en overvloed van leven en zegen. Hij strooide uit, Hij gaf aan de armen. Toen de discipelen van Johannes erop uit werden gestuurd om te vragen of hij het was die zou komen of dat ze iemand anders moesten verwachten, was het antwoord: “Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd; en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.” (Matt. 11:4-6). Hij verkondigde de geheimenissen van Gods koninkrijk in gelijkenissen en legde de wetten van het koninkrijk van de hemel in de harten van de discipelen, in hen die een oor en een zintuig hadden voor wat bij het koninkrijk der hemelen hoorde. Hij verkondigde dat wie eerst zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid zou zoeken, erbij gegeven zou worden wat nodig is voor levensonderhoud. (Matt. 6:33).

Jezus verkondigde dat Gods koninkrijk nabij was gekomen. (Mark. 1:15, Matt. 4:17). Wij geloven dat Jezus de hoeksteen is die de eigenschappen van Gods koninkrijk, wijsheid en kracht ten volle bevat. Dat koninkrijk zal eens een einde maken aan alle andere koninkrijken en zal de aarde vervullen met gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest. (Dan. 2:44-45). Over deze persoon sprak Mozes profetisch: “Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor

u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren.” (Deut. 18: 15). Hij kwam uit het midden van Israël, de broeders van Mozes, geboren uit een vrouw. Hij was uit het zaad van de vrouw en door Hem werd de profetie van God aan de duivel vervuld: “Dat zal u de kop vermorzelen”. (Gen. 3:15).

3.2.1 Christus geopenbaard in het vlees

“En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.” (1 Tim. 3:16).

Wij geloven dat het een geheimenis is dat de Zoon van de allerhoogste God in een mens kon wonen; - een mens met een vlees dat alle mensen hebben. Wij geloven dat de Mensenzoon Jezus in elke verzoeking het kwade heeft verworpen uit het vlees dat Hij vrijwillig had aangenomen en dat Hij het goede heeft gekozen in volkomen overgave en vereniging met de wil van de Vader. Wij geloven dat dit een geheimenis is dat alleen godsvrucht kan openbaren en duidelijk maken aan mensen die bereid zijn om in de voetsporen te treden die de Zoon des mensen heeft nagelaten.¹⁶ Wij geloven dat Hebr. 5:7-9 duidelijk beschrijft dat dit niet automatisch gebeurde, maar dat dit voor Jezus een bewuste strijd was die leidde tot gebedsverhoring vanwege zijn godsvrucht. Op die manier overwon God de zonde in de mens door de kracht van een onvergankelijk leven. Dit is een groot geheimenis van de godsvrucht.

Gods woord beschrijft Jezus als een persoon die zowel verheven als vernederd is. Als heerser, koning, verheven en verhoogd, maar ook als mens die mishandeld en veracht werd.¹⁷ Wij geloven dat de verachte en verworpen persoon Jezus beschrijft in zijn aardse leven, in zijn vernedering in de strijd tijdens de dagen in zijn vlees om verlossing te bewerken voor verloren mensen die in angst voor de dood leefden. (Hebr. 2:15). De profeten schrijven ook over een man die heerste in godsvrucht, die uit Edom kwam, die praalde in zijn gewaad en fier voortschreed in zijn grote kracht. (2 Sam. 23: 3-4; Jes. 63:1-4).

Wij geloven dat Jezus Christus waarachtig God is en waarachtig mens. Naar ons begrip en geloof staat Hebr. 2:16-18 centraal voor het begrip van de uitdrukking ‘waarachtig God en waarachtig mens’. De Zoon des mensen kwam om zich te ontfermen over het nageslacht van Abraham. “Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen. Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen.” Hij kwam zowel om de zonden van het volk te verzoenen als om hen die verzocht worden te hulp te komen.

Wij geloven dat Jezus de Messias is, de verhoogde verlosser en koning waarvan de profeten vele honderden jaren geprofeteerd hadden dat Hij naar de aarde zou komen. Wij belijden Hem ook als Heer: “Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus, Die u gekruisigd hebt.” (Hand. 2:36).

¹⁶ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1932/02. Christus geopenbaard in het vlees

¹⁷ Num. 24:17, 2 Sam. 23:3-4, Jes. 9:6-7, Zach. 9:10, Luk. 1:32-33, Jes. 53.

Jezus is de Zoon van God en de zoon van Maria. Paulus beschrijft in Rom. 1:1-4 wie Jezus was, naar het vlees uit het geslacht van David en als Gods Zoon naar de Geest van heiliging: “Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere.”

3.2.2 Waarachtig God

Wij geloven dat Jezus Christus waarachtig God was, verwekt door de Heilige Geest. Johannes de Doper profeteerde over Hem: “Wie van boven komt, is boven allen; wie uit de aarde is, is uit de aarde en spreekt uit de aarde. Wie uit de hemel komt, is boven allen.” (Joh. 3:31). “Jezus wist dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God uitgegaan was en tot God heenging.” (Joh. 13:3 en 16:28). De profeet drukt het zo uit: “Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isaï, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.” (Jes. 11:1-2). De Geest van de Heer had een rustplaats in Jezus, elke dag tijdens zijn aardse levensreis.

“Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet, maar als Ik ze doe en u Mij niet gelooft, geloof dan de werken, opdat u erkent en gelooft dat de Vader in Mij is en Ik in Hem.” (Joh. 10:37-38). “Ik en de Vader zijn één.” (Joh. 10:30). “Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.” (Joh. 14:9). Wij geloven dat dit de vleesgeworden Jezus beschrijft als waarachtig God.¹⁸

Wij geloven, net als de auteur van de Hebreeënbrief, dat de Zoon de afstraling was van Gods heerlijkheid, en de afdruk van zijn wezen. (Hebr. 1:1-3). Wij geloven dat het wezen van de Vader in Jezus was door de Geest van heiliging die de zeven Geesten van God zijn die op Hem rustten – de zeven vuurfakkels die branden voor de troon van God. (Jes. 11:2, Openb. 4:5). Hij deed enkel de werken van zijn Vader en deed niets uit zichzelf. De woorden en werken van Jezus waren de woorden en werken van de Vader. (Joh. 14:10). Het kreeg nooit plaats in Jezus’ hart en gedachten, om deze vertrouwelijke gemeenschap met zijn Vader te verbreken. (Joh. 6:35-40).

3.2.3 Waarachtig mens

Wij geloven dat Jezus uit het geslacht van David kwam, geboren uit de maagd Maria. Hij was zoals Hij zichzelf noemde: de Zoon des mensen. (Matt. 16:27). Als Zoon des mensen had Hij een menselijke ziel en wil, menselijke emoties en begrip, en kende hij het lot van de mensen volledig. In de dagen van zijn vlees was Jezus begrensd door tijd en plaats en Hij moest wandelen in geloof. Hij koos er altijd voor de wil van zijn Vader te doen ten koste van zijn eigen wil. (Joh. 5:30, Joh. 6:38).

¹⁸ Joh. 5:19 en 30, 6:38-39, 8:16, 8:28 en 38, 10:30, 12:50, 14:10, 15:4 en 17:21-23

“Want Hij is als een loot opgeschoten voor Zijn aangezicht, als een wortel uit dorre aarde.” (Jes. 53:2). Paulus vermaant ons om Jezus Christus te gedenken, die uit de doden is opgewekt. Hij was uit het geslacht van David. Hetzelfde zegt Jezus over zichzelf: Hij was de wortel en het nageslacht van David en de heldere morgenster. (2 Tim. 2:8, Openb. 22:16). In dit vlees, van Davids nageslacht, nam Hij door de Geest van heiliging zijn priesterlijke strijd op tegen het vlees, door zichzelf te offeren in de kracht van een eeuwige Geest. Hij leed de dood in het vlees, maar werd levend gemaakt in de Geest. (Hebr. 9:14, 1 Petr. 3:18).

De laatste gebedsworstelingen van Jezus werden uitgevochten in Gethsémané. De strijd was tussen zijn eigen wil en Gods wil. “Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.” Hij wilde tegen elke prijs zijn Vaders wil doen. (Matt. 26:42). Wij geloven dat de strijd uiterst reëel was, toen Hij vocht tegen machten van de duisternis in geloofsgehoorzaamheid. Zijn ziel was verontrust en Hij was ten dode bedroefd. Er was een duidelijk ‘nee’ in het hart en de gedachten van Jezus tegen alles wat niet in volmaakte harmonie was met de wil van de Vader. (Joh. 12:27).

De Schrift omschrijft Jezus als Leidsman en Voleinder van het geloof. (Hebr. 12:2). Dezelfde auteur schrijft ook dat Jezus gehoorzaamheid heeft geleerd uit wat Hij heeft geleden en toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor allen die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden. (Hebr. 5:7-9). Paulus schrijft ook dat Jezus het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar zichzelf ontledigd heeft doordat Hij de gestalte van een slaaf aannam en aan de mensen gelijk werd. (Filipp. 2:6-7). “En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen.” (Luk. 2:52). Wij maken hieruit op, dat Jezus in ontwikkeling was tijdens zijn dagen in het vlees.

3.2.4 De gelijkheid van het zondige vlees

De zonde kwam in de wereld door een mens. Door de zonde deed ook de dood zijn intrede. Die drong door tot alle mensen, omdat iedereen zondigde. De zonde kwam de wereld in door Adam, over wie Paulus spreekt als de eerste Adam. De eerste mens is een beeld van Hem Die komen zou. (Rom. 5:14). Jezus was bereid een mens te worden en in zijn vlees het probleem op te nemen, de zonde, die bij de val van de eerste Adam in de wereld kwam. De overtreding van één mens had veroordeling veroorzaakt voor alle mensen, en zo zou de rechtvaardigheid van één mens rechtvaardigheid voor alle mensen bewerken. (Vers 18).

Wij geloven dat Jezus als de kinderen deel heeft gekregen aan vlees en bloed, zoals alle mensen die geboren werden na de val van de eerste Adam. Hij moest in alles gelijk worden aan zijn broeders, als mensen die verzocht worden door de zonde die in het vlees was gekomen. (Hebr. 2:14-18). Hij was Zoon des mensen, geboren uit het geslacht van David naar het vlees. De wet was tegenover dit vlees machteloos en kon niemand tot volmaaktheid brengen. De wet was een geschenk aan de mensen en bracht een grote zegen als de mens gehoorzaam was en zich hield aan de geboden. “Want wat voor de wet onmogelijk was, krachteloos als zij was door het vlees, dat heeft God gedaan: Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.” (Rom. 8:3-4). Jezus vervulde als eerste de

rechtvaardige eis van de wet: U zult niet begeren. (Rom. 7:7). De zonde in het vlees van de mensen begeert tegen de Geest en is in vijandschap met God. (Gal. 5:16-18).

Wij geloven dat het rechtvaardige werk van Jezus erin bestond dat Hij door de Geest van heiliging zichzelf offerde en verenigd was met de Vader die de zonde veroordeelde in het vlees, waarmee Hij zich net als de kinderen had bekleed. Jezus hield van de Vader met heel zijn hart, met heel zijn ziel en uit al zijn macht. Zijn hart en gedachten waren in de hemel, al was zijn lichaam op aarde. (Joh. 3:13). Hij werd in alles verzocht net als wij, maar zonder zonde. (Hebr. 4:15).

We begrijpen hierdoor dat Hij heeft geleden en net als wij verzocht is geweest, maar alle proeven doorstond zonder te zondigen. Hij overwon in elke verzoeking. De zonde kreeg nooit de macht en kwam nooit door Hem tot uitdrukking, en niemand kon Hem van zonde overtuigen. (Joh. 8:46). Door zijn lichaam kwam Gods Koninkrijk in zijn kracht en volheid naar voren. Hij kwam naar de wereld om Gods wil te doen zoals die in de hemel gebeurde. Om die wil te doen moest Hij zijn eigen wil verloochenen. Hij had zin om zijn Vaders wil te doen. Hij leerde gehoorzaamheid uit wat Hij leed, en werd door lijden voleindigd. (Hebr. 2:10 en 5:8).

Wij geloven dat het voorhangsel in de joodse tempel het vlees voorstelde waarmee Hij zich had bekleed. (Hebr. 10:20). Jezus heeft door dit voorhangsel een nieuwe en levende weg ingewijd. Toen Jezus aan het kruis riep: "Het is volbracht", scheurde het voorhangsel in de tempel van boven naar beneden. Wij geloven dat de weg toen was ingewijd, en alle zonde in het vlees van Jezus was veroordeeld. Toen was ook de dood tenietgedaan en was de kop van de duivel vermorzeld. Daardoor kon Jezus weer opstaan met zijn lichaam dat nooit had gezondigd. De nieuwe en levende weg door het vlees was toen ingewijd met Jezus als voorloper. De laatste Adam was een levendmakende geest geworden. (1 Kor. 15:45).

Als degene die nooit had gezondigd, had Hij macht om de zonde van de mensheid te verzoenen. Hij was het Lam Gods dat omwille van ons geslacht is. Toen deze Leidsman van de verlossing voleindigd was, werd Hij een oorzaak van eeuwig heil voor allen die hem gehoorzamen. Hij werd de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid. (Rom. 5:17). "Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens." (1 Kor. 15:21).

3.2.5 Een nieuwe en levende weg

"Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God. Want let toch scherp op Hem Die zo'n tegenspraak van de zondaars tegen Zich heeft verdragen, opdat u niet verzwakt en bezwijkt in uw zielen." (Hebr. 12:1-3). Hierdoor heeft de mens de mogelijkheid gekregen onze Meester te volgen op de nieuwe en levende weg. Wij geloven dat Paulus zondaren die behouden zijn tot deze loop aanspoort. (1 Kor. 9:23-27, Filipp. 3:12-14).

Jezus leerde gehoorzaamheid uit wat Hij leed. (Hebr. 5:8). Hij kende de werkingen van de Vader en hoorde zijn stem. “Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet. En Ik weet dat Zijn gebod eeuwig leven is.” (Joh. 12:49-50). Het evangelie van Johannes bevat veel verwijzingen naar Jezus’ eigen uitspraken hierover.

Jezus was de Leidsman en Voleinder van het geloof, en heeft door geloof geleefd. Zijn liefde tot God was enorm, zoals Hoogl. 8:6 het uitdrukt: “Want de liefde is sterk als de dood, de hartstocht onstuitbaar als het graf. Haar vonken zijn vurige vonken, vlammen van de HEERE.” In de Geest van heiliging ligt deze gloed en vlam. Met een liefde voor zijn Vader die sterker was dan de dood, weerstond Jezus de verzoeken in geloof en gehoorzaamheid. Wij geloven dat het kruis elke dag werkzaam was in Jezus tijdens zijn dagen in het vlees. Dat lijden in het vlees had Hij voor ons op zich genomen. “Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest.” (1 Petr. 3:18). In deze geest kon God zijn wijsheid neerleggen.

De wil van Jezus komt tot uitdrukking in de tekst: “Zie, Ik kom - in de boekrol is over Mij geschreven - om Uw wil te doen, o God.” (Hebr. 10:7). Wij geloven dat de nieuwe en levende weg ingewijd werd door Jezus tijdens zijn dagen in het vlees. In die dagen leefde Hij zijn leven van Nazareth tot Golgotha, waar Hij zijn loop voleindigde en onze verzoener en voorloper werd. De wil van Jezus was al deze dagen dezelfde, waar Hij elke dag zijn kruis opnam en zichzelf verloochende: het zelf dat Hij geërfd had toen Hij een mens werd. Wij geloven dat Hij zichzelf als een offer heeft moeten brengen door de kracht van een eeuwige Geest. Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, eens en voor altijd gebracht. (Hebr. 10:10).

Door dit offer werd alles wat in zijn vlees woonde verloochend en gedood. Daarom kon de dood Hem niet houden. Toen Hij de laatste adem uitblies aan het kruis, scheurde het voorhangsel in de tempel van boven naar beneden. Wij geloven dat wij nu op grond van dat werk vrijmoedigheid hebben in het bloed van Jezus om het heiligdom binnen te gaan (Hebr. 10:19-20), waar wij de Hogepriester, Jezus, kunnen ontmoeten. Hij is in alles verzocht zoals wij en deed altijd Gods wil en nooit zijn eigen wil. Hij moest lijden in het vlees en heeft zijn proef doorstaan zonder te zondigen.

Wij geloven dat Jezus op deze weg de hele volheid van God in zich heeft opgenomen (Hebr. 5:9; Kol. 1:19; Filipp. 2:5-8), zodat de weg en Jezus één werden en Hij kon zeggen: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.” (Joh. 14:6). Op deze nieuwe en levende weg heeft Jezus voetsporen nagelaten, waar wij Hem, die geen zonde gedaan heeft, kunnen navolgen. (1 Petr. 2:21).

3.2.6 Jezus’ verzoeken en strijd

Omdat Jezus “in alle dingen aan zijn broeders gelijk is geworden”, kon Hij ook in alle dingen net als zij beproefd worden. Hij werd verzocht net als wij, maar is bewaard gebleven in volmaakte reinheid en onschuld. Omdat Hij weet wat deze strijd Hem gekost heeft, kan Hij medelijden hebben met ons in onze zwakheden “en ons te hulp komen wanneer wij verzocht worden.” (Hebr. 4:15 en 2:18).

Wij geloven dat Hij net als wij verzocht is geweest vanuit dat vlees, waarmee Hij zich vrijwillig had bekleed.^{19,20} Jezus' eigen wil werd overwonnen, omdat Jezus met hart en zin een verbond had met Gods wil. In de profetie in Ps. 40:7-9 staat over Jezus: "Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste." Toen Gods wil moest worden uitgevoerd, werd Jezus verzocht. In de boekrol vond Hij Gods wil, die voor Hem een lamp voor zijn voet en een licht op zijn pad waren. Deze wil was zijn voedsel, zodat Hij het brood kon zijn, dat uit de hemel neerdaalt om de wereld leven te geven (Joh. 6:48-51). Wij geloven dat het leven van de Vader op deze manier door Jezus tevoorschijn kwam.

Wij geloven dat de verzoeken en beproevingen die Jezus doorleefde, inclusief het lichamelijke lijden, tot uitdrukking komen in Hebr. 5:7 "In de dagen dat Hij op aarde was, heeft Hij met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd aan Hem Die Hem uit de dood kon verlossen. En Hij is uit de angst verhoord." Wij geloven dat heel zijn leven een strijd was. Deze wordt zichtbaar in Matt. 4:1-11 waar de duivel Hem onder andere verzocht met alle koninkrijken van de wereld en hun heerlijkheid, maar dat aanbod werd verworpen en de duivel verliet Hem. Jezus was verankerd in Gods woord en Hij gebruikte dat in de strijd tegen de duivel. Zijn laatste gebedsstrijd werd uitgevochten in Gethsémané waar Hij drie keer hetzelfde gebed bad: "Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden." (Matt. 26:42-44).

Wij geloven dat deze strijd uiterst reëel was, waar Hij in geloofsgehoorzaamheid vocht tegen de machten van de duisternis. Zijn ziel was in beroering en Hij was ten dode bedroefd. "Nu is Mijn ziel in beroering en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit dit uur. Maar hierom ben Ik in dit uur gekomen." (Joh. 12:27). In de Geest van heiliging²¹ zaten goddelijke krachten om te strijden en te overwinnen. In deze Geest bracht Hij zichzelf als een smetteloos offer voor God. In deze Geest zat de haat tegen onrecht en de liefde voor gerechtigheid. Het welbehagen van de Vader zalfde Hem met vreugdeolie in zijn strijd. (Hebr. 1:9). De Geest van de kennis en de vreze des HEEREN rustte op Jezus. (Jes. 11:2-3). Vanwege deze vreze voor God die in de liefdesgloed lag, werd Hij verhoord. Waar de zonde weg is, is de dood machteloos en de duivel en zijn macht zijn vermorzeld.

3.2.7 De vernedering van Jezus

Paulus schrijft erover dat Jezus "Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood." (Filipp. 2:7-8). Jezus begon zijn leven op aarde in een kribbe. In deze geringheid ging Hij verder gedurende heel zijn wandel hier beneden, tot Hij zijn leven afsloot op menselijk gesproken het laagste niveau door de schandelijke dood aan het kruis op Golgotha, gekruisigd samen met twee misdadigers. Gedurende heel zijn levensloop van geboorte tot de lichamelijke kruisiging op Golgotha, trad Hij op met de gestalte van een slaaf.

¹⁹ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1928/04. Jezus als Hogepriester

²⁰ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1915/05. Is Christus in het vlees gekomen?

²¹ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1943/03. Geest - vuur

Wij geloven dat het Gods plan was, dat Jezus die gestalte van een slaaf aannam. Hij heeft zich vernederd en is afgedaald naar de lagere delen van de aarde. (Efez. 4:9). Daar leefde Hij en daar verrichtte Hij zijn dienst. Toen Jezus Jeruzalem kwam binnenrijden, was dat op een ezel, het veulen van een lastdier. Er was geen menselijke grootsheid aan Hem. Hij was niet gekomen om zich te laten dienen, maar om zelf te dienen. Hij gaf zijn leven en betaalde de prijs om velen te verlossen uit de macht van de duisternis. (Matt. 21:4-5; Zach. 9:9; Matt. 20:28). Wij geloven dat deze nederigheid en geringheid in het hart en de gezindheid van Christus de sleutel was tot de kracht en waardigheid waarmee Hij het leven en de heerlijkheid van de Vader uitstraalde.

In Matt. 11:28-30 nodigt Hij allen uit die vermoeid en belast zijn. Hij getuigt van zichzelf dat Hij zachtmoedig is en nederig van hart. Zo was Hij tot aan het einde toe, ook op de laatste avond samen met zijn discipelen als Hij hun voeten wast voordat hij het avondmaal instelt. (Joh. 13). Wij geloven dat dit een uiting was van de nederigheid en de liefde die in zijn hart leefden, waarmee Hij een voorbeeld gaf van hoe wij als zijn volgelingen elkaar moeten dienen.

In het hart en het denken van Jezus mocht alleen liefde heersen en groeien. Wij geloven dat Hij verzocht werd, wanneer Hij – Die alleen maar diende en gaf – door zondaars werd geconfronteerd met antipathie, verachting, haat en tegenspraak. Maar Hij vernederde zich onder Gods machtige hand en ging door in de gestalte van een dienaar zonder de liefde kwijt te raken. Zijn lichaam is nooit gebruikt om eigen eer te zoeken. Hij werd uitgescholden en moest onrechtvaardig lijden, maar Hij heeft nooit teruggescholden of bedreigd. Hij heeft nooit gezondigd in gedachten, woord of daad. (1 Petr. 2:21-23). Wij geloven dat Jezus in al deze levensomstandigheden de Meester in rust en dankbaarheid was, en altijd gezalfd was met vreugdeolie. (Hebr. 1:9). Wij geloven dat de voetsporen van Jezus juist op deze manier tevoorschijn kwamen.

Wij geloven dat deze voetsporen in nederigheid en zelfvernederd een weg zijn geworden, de nieuwe en levende weg die Hij heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is zijn vlees. (Hebr. 10:20). Zo werd Hij de Weg, de Waarheid en het Leven. (Joh. 14:6). Heel Gods woord en heel Gods wil werden in Hem belichaamd en heel de volheid van God kwam in Hem wonen. Wij geloven dat op deze weg van opoffering de duivel werd vermorzeld en de dood werd vernietigd. “Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.” (Joh. 12:31). God veroordeelde alle zonde in het vlees van Jezus en daarmee werd alle zonde, die door de zondeval was binnengekomen “buitengeworpen”. Toen kon Jezus zeggen: “Want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.” (Joh. 14:30).

3.2.8 De vijandschap gedood

In de brief aan Efeze beschrijft Paulus het werk van Christus met weinig woorden: “Want Hij is onze vrede, Die beiden één gemaakt heeft. En door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees tenietgedaan, namelijk de wet van de geboden, die uit bepalingen bestond, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen en zo vrede zou maken, en opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.” (Efez. 2:14-16).

De wet kwam met veel geboden en voorschriften. Die zei ook: “U zult niet begeren”. De begeerte was verborgen in het vlees – iets dat met het uiterlijke oog niet kon worden gezien. De begeerte veroorzaakte vijandschap. Toen God de zonde in het vlees van Jezus veroordeelde, was Hij bereid om een offer te zijn, zodat de vijandschap werd gedood. Zo werd de wet vervuld en is Hij het einde van de wet geworden, tot gerechtigheid voor eenieder die gelooft.

Aan het kruis werd de vijandschap gedood. Wij geloven dat dit gebeurde door het kruis, dat Hij dagelijks droeg – een werk dat aan het kruis van Golgotha werd volbracht. Toen de vijandschap was gedood en alle volheid van God in Jezus was komen wonen, waren er geen hindernissen en geen omheining meer. De twee, jood en heiden, werden in Jezus Christus verenigd en konden samen als nieuwe mensen verder. Zij kregen beiden toegang tot de Vader in één Geest, in dezelfde Geest, waarin Jezus zichzelf had geofferd als een smetteloos offer voor God. (Efez. 2:11-22).

Wij geloven dat alles wat gemeenschap en eenheid in de weg stond – alle zonde en vijandschap vanwege cultuurverschillen, etnische ongelijkheid en historische achtergronden – in zijn vlees tenietgedaan is. Hij heeft ‘de volkeren’ verenigd. Wij geloven dat er daarom is geschreven: “Daarbij is niet Griek en Jood van belang, besnedene en onbesnedene, barbaar en Scyth, slaaf en vrije, maar Christus is alles en in allen.” (Kol. 3:11). Op die manier is Jezus ook een licht voor de heidenen geworden, opdat de verlossing zou reiken tot aan het einde der aarde. (Jes. 49:6). In deze strijd heeft hij zijn kostbare bloed gegeven en wij geloven dat Hij in deze strijd verscheen als de Leeuw van Juda. (Openb. 5:5). Hij kwam uit Edom in helrode kleding uit Bozra met een dag van wraak over alle vlees. (Jes. 63). Het kostte Hem zijn leven en daar werd het fundament gelegd dat Hij alles en in allen kon worden.

3.3 Jezus’ dood en opstanding

Aan het kruis op Golgotha is Jezus Christus, Gods eigen Zoon, gestorven – Hij die God in zijn grote liefde voor ons mensen had gegeven, zodat wij niet verloren zouden gaan, maar eeuwig leven hebben. (Joh. 3:16). Toen Hij de laatste adem uitblies, riep Hij: “Het is volbracht!” “En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden.” (Matt. 27:51). Toen had Hij het werk volbracht, dat de Vader hem te doen gegeven had, een werk dat had plaatsgevonden vanaf dat Hij geboren werd en tot Hij de laatste adem uitblies op Golgotha. Hij was de rechtvaardige, die stierf voor onrechtvaardigen.

Wij geloven dat het lijden van Christus bij de kruisiging op Golgotha de afsluiting was van een leven, waarin Hij dagelijks zijn kruis had opgenomen om de wil van God te doen. (Luk. 9:23; Matt. 16:24). In zijn aardse leven had Hij de dood vernietigd en de duivel, die de macht over de dood had. Daardoor had Hij macht gekregen over alle vlees. (Joh. 17:1-4). De dood was verzwolgen in de overwinning; de angel van de dood – de zonde – was weg. (1 Kor. 15:54-57).

Jezus kwam niet naar de wereld om die te veroordelen, maar om die te behouden. (Joh. 3:17). Wij geloven dat door deze ‘grote verlossing’ (Hebr. 2:3) alle mensen voor God gerechtvaardigd kunnen worden en vrede met Hem kunnen krijgen. Christus is voor eens en altijd ons zoenoffer geworden en door dit offer heeft God zich met de wereld verzoend. Dierenoffers, die in het oude verbond ieder jaar aan God moesten worden gebracht voor de vergeving van zonden, zijn niet langer nodig. Nu

heeft Jezus eens en voor altijd zichzelf als een smetteloos offer gebracht, en met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt. (Hebr. 10:10-14). Alle mensen, hoe diep ze ook in zonde gevallen zijn, kunnen door het geloof in Jezus Christus om niet, door genade, vergeving van zonden krijgen. Als wij onze zonden belijden en ons daarvan afkeren, zal de Vader in zijn trouw en rechtvaardigheid de zonden vergeven en ons daarvan reinigen. (1 Joh. 1:9). Door de overwinning die Hij op de zonde behaalde, kon Jezus de roer aan het kruis vergeving van zonden schenken, omdat hij zijn schuld erkende; en Jezus gaf hem toegang tot het Paradijs.

“Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd.” (1 Petr. 3:18-20). Wij geloven dat het verzoeningswerk van Jezus ook van beslissend belang was voor diegenen die vóór de zondvloed leefden.²²

Jezus nam de straf op zich en wij werden daardoor vrijgekocht van de vloek van de wet, toen Hij een vloek voor ons werd. Zo kon de zegen van Abraham over de heidenen komen in Christus Jezus. Het geloof geeft toegang om de Geest te ontvangen. (Gal. 3:13-14). Dan hebben we kracht om de begeerte in ons vlees te bestrijden en zijn we met Christus opgewekt, die aan de rechterhand van God zit. (Kol. 3:1-2). Wij geloven dat dit de ware bevrijding en rechtvaardiging door geloof is.

Jezus is een lichamelijke dood gestorven, maar deze dood heeft Hem niet in het dodenrijk kunnen houden (Hand. 2:31) en Hij stond op de derde dag weer op. De opstanding uit de doden bevestigde dat Jezus Christus het machtige verlossingswerk had volbracht, dat de Vader Hem te doen gegeven had. Wij geloven dat ‘de derde dag’ een van de belangrijkste dagen is in onze wereldgeschiedenis. Jezus sprak tegen Maria Magdalena bij het graf en zei: “maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.” (Joh. 20:17).

Daarna heeft Jezus zich aan meerdere van zijn discipelen geopenbaard. Hij heeft samen met ze gegeten en met ze gesproken over het Koninkrijk van God, zodat hun harten begonnen te branden. (Luk. 24:32). Na 40 dagen met hen samen geweest te zijn heeft Hij de aarde verlaten en is naar huis gegaan naar zijn Vader. “Van nu aan zal de Zoon des mensen gezeten zijn aan de rechterhand van de kracht van God. En zij zeiden allen: Bent U dan de Zoon van God? En Hij zei tegen hen: U zegt dat Ik het ben.” (Luk. 22:69-70).

3.4 Jezus’ post-existentie

Tien dagen nadat Jezus de aarde had verlaten, goot de Vader de Heilige Geest uit over de discipelen. (Hand. 2:1-4). Toen gingen ook deze woorden van David in vervulling: “De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten” (Ps. 110:1) en verder: “Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij

²² Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1941/12. De erfenis

gezegd: U bent Mijn Zoon, Ík heb U heden verwekt.” (Ps. 2:7). De mensenzoon Jezus Christus zit aan de rechterhand van de Vader – van de troon van de Majesteit in de hemelen. (Hebr. 8:1). Hij leeft om voor ons te pleiten en is onze voorspraak bij de Vader. (1 Joh. 2:1; Efez. 1:19-20).

3.4.1 Jezus als hogepriester

Wij geloven dat het de grote liefde en de taak van de Hogepriester is om een mens in toenemende mate gelijkvormig te maken aan het beeld van God en Christus. (Rom. 8:29). Dat is een onvoorstelbaar groot werk, dat Jezus bij de Vader verricht. Jezus toonde al zijn lankmoedigheid aan Paulus en verscheen aan hem op weg naar Damascus, om hem tot bekering te brengen. (1 Tim. 1:16). Christus is het Hoofd van de gemeente en de Verlosser van zijn lichaam. “Christus heeft de gemeente liefgehad en heeft Zich voor haar overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn.” (Efez. 5:25-27).

“Daarom is hij de Middelaar van het nieuwe testament, opdat de geroepenen de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen.” (Hebr. 9:15). Wij geloven dat de Middelaar en Hogepriester zijn discipelen bewerkt door de Heilige Geest om ze te vormen tot gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon. “Want elke hogepriester die uit de mensen wordt genomen, is ten dienste van mensen aangesteld met het oog op de dingen die bij God te doen zijn, om gaven en offers te brengen vanwege de zonden.” (Hebr. 5:1). Wij geloven dat het belangrijk is om onderscheid te maken tussen Jezus als zoenoffer voor onze zonden en Jezus als Hogepriester en Middelaar voor een nieuw verbond. De zondaar heeft Jezus nodig als zoenoffer voor zijn zonden, terwijl degene die verlost is, hem nodig heeft als zowel zoenoffer, Hogepriester als Middelaar.^{23 24}

Wij geloven dat het voor onze hemelse Hogepriester nodig was om uit de mensen genomen te worden. Jezus kwam als een mens van vlees en bloed. Hij werd verzocht als mens en werd in alles beproefd als mens, zonder ook maar één keer te zondigen. Hij overwon zijn eigen wil door de verzoeken uit het vlees dat hij aangedaan had. Hij overwon zo volkomen, dat hij zonder zonde of smet was in elke verzoeking. Zo was het tijdens zijn hele leven op aarde. Toen Hij stierf aan het kruis op Golgotha, was Hij een smetteloos offer dat eens en voor altijd verzoening bracht voor alle zonde van de wereld. De dood kon hem niet houden, de dood werd verslonden door de overwinning en de duivel had zijn macht verloren. Jezus stond de derde dag op en werd door God als Hogepriester in eeuwigheid aangesteld. (Hebr.7:28).

Jezus werd Hogepriester en Middelaar door de kracht van een onvergankelijk leven en dient de mensen naar deze kracht. “Die dat niet geworden is op grond van een wettelijk voorgeschreven afstamming, maar uit kracht van onvergankelijk leven. Hij getuigt immers: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.” (Hebr. 7:16-17).

²³ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1928/04. Jezus als Hogepriester

²⁴ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1918/08. Hogepriesterlijke en priesterlijke dienst

Wij geloven dat, wanneer wij wandelen naar het licht dat God in onze harten laat schijnen, de Zoon door de Heilige Geest zal werken in ons hart en zijn wetten en geboden in ons hart zal schrijven. (Hebr. 8:10). “Maar Hij, omdat Hij blijft tot in eeuwigheid, heeft een Priesterschap dat niet op anderen overgaat. Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.” (Hebr. 7:24-25).

Jezus werkt als Hogepriester in gemeenschap met zijn Vader. Het doel is volkomen verlossing, dat wij vrucht zullen dragen voor God. Wil er groei in het goede komen, dan moet de Hogepriester met ons werken, zodat we licht kunnen krijgen over meer van hetgeen in ons zondelichaam woont. Pas dan kan de zonde die aan het licht komt, gehaat en bestreden worden tot de dood toe, zodat het leven van Christus, de vrucht van de Geest, meer tevoorschijn kan komen door ons lichaam.

Wij leren uit Luk. 13:6-9 dat Jezus met veel geduld werkt, ook als de gewenste vruchten niet naar voren komen. “Heer, laat hem ook nog dit jaar staan, totdat ik om hem heen gegraven en hem bemest heb. Wellicht dat hij dan vrucht draagt. Maar zo niet, dan moet u hem alsnog omhakken.” Zo werkte de Hogepriester, hoofd van het lichaam, met de zeven gemeenten in Klein-Azië. (Openb. 2 en 3).

3.5 Leerstellige samenvatting

Wij geloven dat Gods woord eenstemmig getuigt van de mogelijkheden tot verlossing, groei en ontwikkeling die ons gegeven zijn, ondanks dat de vleeswording van Jezus niet tot in detail uitgelegd kan worden. Wij geloven dat Christus de eniggeboren Zoon van God is, geboren uit God de Vader vóór alle tijden. In zijn pre-existentie was de Zoon geheel en al één met de Vader. Hij had zijn vreugde in het dienen van de mensenkinderen. Wij geloven dat God, toen de tijd rijp was, zijn eniggeboren Zoon naar de aarde zond. Hij kwam met het rijk van God dat tot in eeuwigheid blijft bestaan. Dit was het rijk waaraan zijn hele leven toebehoorde en dat Hij verkondigde. Wij geloven dat Hij waarachtig God was, verwekt door de Heilige Geest. Wij geloven dat het wezen van de Vader door de Geest van heiliging tijdens zijn hele wandel in Hem was en dat Hij uitsluitend de werken van zijn Vader deed. Hij deed niets uit zichzelf, want Hij zocht niet zijn eigen wil, maar Hij deed de wil van Hem die Hem gezonden had.

Wij geloven dat Jezus tegelijkertijd de Mensenzoon was, zoals Hij zichzelf noemde. Wij geloven dat dit ernaar verwijst dat Hij in de dagen van zijn vlees begrensd was door plaats en tijd. Hij had een menselijke ziel en wil, gevoelens en verstand. Wij geloven dat de overeenkomst verder bestond in het feit dat Hij verzocht werd zoals een mens verzocht wordt, doordat Hij vrijwillig hetzelfde vlees als andere mensen had aangenomen. Hij werd in alles beproefd op dezelfde wijze als wij, maar zonder zonde. Wij verstaan hieronder dat Hij leed en verzocht werd net als wij, maar dat Hij alle beproevingen doorstond zonder te zondigen, zonder te vallen in verzoeking. De zonde kreeg nooit macht en kwam nooit tot uiting door Hem en niemand kon Hem overtuigen van zonde. Om Gods wil te doen koos Hij ervoor om zijn eigen wil te verloochenen. Zijn hart en gezindheid waren in de hemel, ook al was zijn lichaam op aarde. Door dit lichaam kwam Gods Koninkrijk tevoorschijn in zijn kracht en volheid. Als degene die nooit gezondigd had, had Jezus daarom de macht om verzoening te brengen voor de zonde van de mensheid.

Wij geloven dat Jezus, door in zijn aardse leven in deze absolute trouw te leven, waarin Hij elke dag zijn kruis opnam en zichzelf verloochende (het 'zelf' dat Hij geërfd had doordat Hij mens was geworden), een nieuwe en levende weg heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is zijn vlees. (Hebr. 10:20). Die weg voert het heiligdom binnen, dat wil zeggen naar een vertrouwelijke omgang met de Vader en de Zoon.

Wij geloven dat de verzoeken en beproevingen die Jezus doorleefde uiterst reëel waren, waar Hij in gehoorzaamheid van het geloof streed tegen de machten van de duisternis. Tijdens zijn hele levenswandel, vanaf zijn geboorte in een kribbe totdat zijn lichaam tussen twee misdadigers gekruisigd werd op Golgotha, trad Hij nederig op en met de gestalte van een slaaf. Hij kwam naar de aarde om te dienen en om zijn leven te geven. Wij geloven dat de voetstappen van Jezus, in ootmoed en zelfvernedering, een weg werden waarop wij Jezus kunnen navolgen; een nieuwe en levende weg. Hij werd de Weg, de Waarheid en het Leven. Alles wat gemeenschap en eenheid verhinderde, alle zonde en alle vijandschap vanwege cultuurverschillen, etnische verscheidenheid en historische achtergrond, werd verslagen in zijn vlees. In deze strijd gaf Hij zijn kostbare bloed. Het kostte Hem zijn leven en legde het fundament opdat Hij alles en in allen kon worden.

Wij geloven dat Jezus, tijdens zijn wandel op aarde, een nieuw leven openbaarde. Hij liet ons Gods goedheid en liefde zien en liet ons voetstappen na, zodat we Hem kunnen navolgen op de smalle weg die ten leven leidt. Wij geloven dat, toen Christus gekruisigd werd op Golgotha, de dood Hem niet kon houden, omdat Hij zijn hele leven de zonde had overwonnen en daarmee ook de dood, die een gevolg is van de zonde. Hij stond de derde dag op en werd een oorzaak van eeuwige verlossing. Door deze onvoorstelbaar grote verlossing kunnen alle mensen vrede krijgen met God, verzoening ontvangen en gerechtvaardigd worden voor God door het geloof in het werk dat Jezus deed op Golgotha.

Wij belijden Jezus Christus ook als onze Hogepriester en Middelaar. Hij zit nu aan de rechterhand van de Vader en leeft om voor ons te pleiten. Wij geloven dat Hij door de Heilige Geest aan zijn discipelen werkt om hen te vormen tot gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon. Wij geloven dat, wanneer wij wandelen in het licht dat God in onze harten laat schijnen, de Zoon door de Heilige Geest zal werken in ons binnenste en met de opnieuw geboren mens zal werken, zodat deze in toenemende mate wordt gekenmerkt door Gods wezen. Om te groeien in het goede, moet de Hogepriester aan ons werken, zodat we licht kunnen krijgen over steeds meer van wat er in ons zondelichaam woont. Pas dan kan de zonde die aan het licht komt gehaat, bestreden en gedood worden, zodat het leven van Christus meer tevoorschijn kan komen door ons lichaam.

Hoofdstuk 4 – De Heilige Geest

4 De Heilige Geest

4.1 Pinksteren in Jeruzalem

Verschillende profeten in de tijd van het oude verbond hadden geprofeteerd over deze grote dag waarop God zo krachtig een historische omwenteling zou openbaren. Joël profeteerde: “Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien.” (Joël 2:28). De profeet Jesaja spreekt: “Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen.” (Jes. 44:3).

Jezus riep het volk toe op het feest in Jeruzalem en nodigde alle mensen die dorst hadden uit om bij Hem te komen drinken. Hij verwees naar de belofte over het levende water dat uit hun binnenste zou stromen, als zij in Hem zouden geloven. Hij deed deze belofte over de Geest die zij zouden ontvangen die in Hem geloofden. (Joh. 7:37-38). Jezus zei dat het nuttig zou zijn voor de discipelen dat Hij zelf zou heengaan, zodat de Heilige Geest tot hen kon komen en hun kracht kon geven om het nieuwe leven te leven. (Joh. 16:7-8). “En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen. Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe.” (Joh. 14:16-18).

Toen Jezus samen met zijn discipelen op de Olijfberg stond, beloofde Hij hen kracht door de komst van de Heilige Geest, en zij zouden zijn getuigen zijn, eerst in Jeruzalem, in heel Israël, ja, tot de einden van de aarde. (Openb. 1:7-8). Wij geloven dat deze profetieën en beloften vervuld werden op de dag van het Pinksterfeest in Jeruzalem, 10 dagen nadat Jezus opgenomen was in de hemel. Circa 120 discipelen, vrouwen en mannen, waren verzameld voor gebed in de ‘bovenzaal’, “en plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag, en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.” (Hand. 2:1-4).

Wij geloven dat dit één van de grote en beslissende gebeurtenissen in de geschiedenis was. Petrus trad op in de kracht van de Heilige Geest. Hij verwees naar de profetie van Joël en sprak vrijmoedig over de geloofshelden, over Jezus die ze kort daarvoor gekruisigd hadden, maar die nu in de hemel aan de rechterhand van de Vader zat. Dit spreken raakte hun hart, en ze zeiden: “Wat moeten wij doen, mannenbroeders? En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” (Hand. 2:37-38). Het resultaat van de gebeurtenissen van die dag was, dat ongeveer drieduizend zielen toegevoegd werden aan de gemeente. Petrus vermaande hen verder om een standpunt in te nemen, een andere gezindheid aan te nemen en zich te bekeren. Dan zouden hun zonden uitgewist worden, en zouden er tijden komen van vernieuwing en troost uit de hemel. Jezus, die de Messias was, zou terugkomen en de beloften vervullen die God vroeger door de profeten had gesproken. (Hand. 3:19-21).

Wij geloven dat de som van al het werk van Christus verzameld is in zijn Geest.²⁵ Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven. Dit resultaat werd tot stand gebracht, doordat Christus ter dood gebracht is in het vlees en levend gemaakt is door de Geest. (1 Petr. 3-18). Daarom is de Geest van Jezus Christus, Hij die de tweede Adam is, tot een levendmakende Geest geworden. Nadat Jezus uit de dood was opgewekt en verheerlijkt door zijn Vader, zond God de Heilige Geest op de dag van het Pinksterfeest, zoals Hij had beloofd. (Hand. 2:33). Het was dezelfde Geest die bij Jezus was geweest in zijn aardse leven, en die nu een gids zou zijn voor de discipelen op de weg in de voetsporen van Jezus.²⁶

4.2 De kracht van de Heilige Geest

God heeft door alle tijden heen door zijn Geest gewerkt in de mensen, en er zijn door de geschiedenis heen grote opwekkingen geweest, waar God de Heilige Geest uitgestort heeft over grote menigten. Mensen hebben Gods nabijheid en goedheid leren kennen, zijn van veel banden en belemmeringen in hun eigen leven bevrijd, ze hebben de genezende kracht van de Geest ervaren, zijn vrijgekomen van destructieve gedachten en zijn vaak ook genezen van ziekten. Op deze manier is God goed geweest voor zijn scheppingswerk, door de mensen uit de zonde te verlossen en hen iets van de hemel te laten proeven. Hier is geen verschil tussen jood of heiden, vrouw of man, slaaf of vrije.

De Geest deelt ook genadegaven uit: de gave van het spreken in tongen en van het uitleggen, de gave van genezing, de gave van profetie en andere genadegaven. (1 Kor. 12:1-11). Petrus ervoer dit toen hij bij Cornelius en zijn familie kwam en Gods woord aan hen verkondigde, en de Heilige Geest viel op allen die het hoorden. “En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd.” (Hand. 10:44-46).

Jezus zegt tegen zijn discipelen dat Hij de Trooster als een geschenk zal sturen. Naar het gebed van Jezus zal de Vader de Trooster geven, namelijk de Geest van de waarheid. Die zal voor eeuwig in hen en bij hen zijn. De wereld kan die niet ontvangen (Joh. 14:15-18), want liefde tot God en de liefde tot de wereld kunnen niet samengaan. “Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.” (2 Kor. 6:17-18).

Wij geloven dat, wanneer de Trooster komt en in ons woont door geloof, wij een gave krijgen die Paulus de overvloed van genade en de gave van gerechtigheid noemt. “Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, namelijk Jezus Christus.” (Rom. 5:17). De profeet Zacharia spreekt erover dat de Geest die over de inwoners van Jeruzalem uitgestort wordt, een Geest van genade en van de gebeden is. (Zach. 12:10). Wij geloven dat, door deze rijke overvloed van genade en gebed in de Heilige Geest, God kracht geeft om te leven en te breken met de openbare werken van het vlees. Deze Geest geeft ook kracht om de verborgen

²⁵ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1932/10. Wat wij geloven

²⁶ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1936/08. De drie getuigen: de Geest, het water en het bloed

zonden die in ons zondelichaam wonen te doden. “Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.” (Rom. 8:13).

Wij geloven dat de Heilige Geest als geschenk aangenomen wordt, niet als loon dat verdiend kan worden. Door de Heilige Geest wordt Gods liefde uitgestort in onze harten, en krijgen wij genade om te roemen in de hoop op Gods heerlijkheid. Het geloof geeft ons toegang tot zoveel hulp en kracht, dat wij zelfs dankbaar en tevreden kunnen zijn in beproevingen, omdat dit poorten en mogelijkheden zijn om deel te krijgen aan meer geduld, het opdoen van en het leren kennen van God. Zo bereiken we waar we op hopen, door de kracht van de liefde, die in ons hart uitgestort is door de Heilige Geest. (Rom. 5:2-5).

Wij geloven dat het, voor wie van God houdt, een vreugde is om zich te houden aan de wetten en geboden uit het nieuwe verbond, die in de harten en in het verstand geschreven worden. “Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.” (1 Joh. 5:3). “Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.” (Joh. 14:23). Hij komt bij ons en openbaart zich door de Heilige Geest, want de Geest spreekt niet vanuit zichzelf, maar Hij spreekt om het leven van Jezus te openbaren en de toekomstige dingen te verkondigen. Hij zal Christus verheerlijken (Joh. 16:13-15), want in Hem woont heel de volheid van God. (Kol. 1:19).

Wij geloven dat de Trooster, de Heilige Geest, die door de Vader gezonden is, de opdracht heeft om de discipelen alles te leren en in herinnering te brengen wat Jezus gesproken heeft. (Joh. 14:26). Jezus benadrukt drie belangrijke dingen waar de Geest van zal overtuigen, namelijk van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. (Joh. 16:7-11).

Overtuiging van zonde: Wij geloven dat de Trooster hen overtuigt die in gevangenschap onder de zonde leven. Men krijgt hoop en wordt ervan overtuigd dat het mogelijk is om bevrijd te worden van de heerschappij van de zonde.

Overtuiging van gerechtigheid: Wij geloven dat dit een overtuiging is voor degenen die Jezus als Heer aangenomen hebben, en die door geloof gerechtvaardigd zijn in Hem en met Hem opgestaan zijn. Deze overtuiging brengt blijdschap en verlossingsvreugde in het leven van de gelovige, door het zien van Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid. Men heeft een verdediger en pleitbezorger gekregen die aan Gods rechterhand zit.

Overtuiging van oordeel: Wij geloven dat de overtuiging van oordeel iemand ertoe brengt om gemeenschap met Christus in zijn lijden te kennen. Dit is mogelijk omdat de vorst van deze wereld is veroordeeld. Voor de gelovige is dit een voortdurend proces, totdat we thuis zijn bij de Vader, volmaakt en zonder enig gebrek. (Filipp. 3:10, 1 Petr. 4:17, Jak. 1:4).

4.2.1 De Geest van de waarheid als gids

Jezus spreekt onder meer over de Heilige Geest als de Geest van de waarheid en zegt: “Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige

dingen zal Hij u verkondigen.” (Joh. 16:8-13). Jezus zegt ook: “Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook.” (Joh. 5:17). De Vader en de Zoon werken voortdurend, en hun werk in ons vindt plaats door de Geest die op de dag van het Pinksterfeest werd gezonden. Deze Geest spreekt niet uit zichzelf, alleen wat Hij uit de hemel hoort.

De Heilige Geest heeft de mens die een discipel is geworden veel te leren. Hij spreekt de waarheid en zal ons leiden naar de hele waarheid in gemeenschap met Hem die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Wij geloven dat de Geest ons zal leiden om in de voetsporen van Jezus te wandelen. De som van heel Gods Woord is waarheid, en deze waarheid werd gepersonifieerd in Jezus. Het Woord werd vlees doordat Hij zich offerde in de kracht van een eeuwige Geest. Jezus verloor als de Mensenzoon zijn leven in deze wereld en leefde het leven van de Vader, terwijl Hij zichzelf dagelijks verloochende en zijn kruis opnam. Wij geloven dat dezelfde mogelijkheid voor elke discipel openstaat door de leiding van de Geest.

De Geest verkondigt ons de toekomstige dingen, zodat we getroost worden en ons kunnen verheugen in een levende hoop. (Joh. 16:13). Wij geloven dat Paulus naar deze verlossing verwijst, als hij zegt: “Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God u van het begin verkoren heeft tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u geroepen door ons Evangelie om de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus te verkrijgen.” (2 Thess. 2:13-14).

Jezus zei dat Hij tot zijn discipelen zou komen door de komst van de Heilige Geest. Daarom is de Heer de Geest, en er is vrijheid en er zijn mogelijkheden tot groei voor ieder die met een open gezindheid en een rein hart God en de heerlijkheid van de Heer aanschouwt. Wij geloven dat allen die de heerlijkheid van de Heer aanschouwen als in een spiegel, veranderd worden naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid. (2 Kor. 3:17-18). Wij geloven dat dit een beschrijving is van het werk van de Geest van de waarheid in een discipel om het leven van Christus voort te brengen. Paulus schrijft vrijmoedig “Christus leeft in mij.” (Gal. 2:20). Door de kracht van de Geest kon hij dit gekruisigde leven leiden in gehoorzaamheid aan Christus.

Wij geloven dat Jezus over deze verlossing sprak, toen Hij zei: “Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen, en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.” (Joh. 8:31-32). De discipel is gedoopt met de Heilige Geest en vuur, heeft alles opgegeven om zijn Meester te volgen en is bereid zijn eigen wil op te offeren om Gods wil te doen. (Matt. 3:11 en Luk. 14:33).

4.2.2 De Heilige Geest gehoorzamen

Gods woord spreekt zowel van wandelen door de Geest (Gal. 5:25) als van gehoorzamen aan de Geest. (Hand. 5:32). Wij geloven dat dit twee uitdrukkingen zijn die hetzelfde betekenen, en het is ook van wezenlijk belang als men de Heilige Geest in zijn leven wil behouden. Er is strijd tussen de Geest en het vlees, en men wordt dubbelhartig als men een beetje naar de Geest en een beetje naar het vlees leeft. “Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.” (Gal. 5:17-18). Wij geloven dat wandelen in de Geest betekent wandelen in het licht dat de Geest aan iemand openbaart door het Woord. Op het moment van de verzoeking

moet de discipel de kant van de Geest kiezen tegen het vlees met zijn hartstochten en begeerten. In deze toestand, gekruisigd met Christus, zal een mens in staat zijn om alle openbare werken van het vlees te overwinnen door de kracht van de Heilige Geest.

Wij geloven dat als een persoon vleselijk gezind is, de gedachten geleid worden naar datgene wat bij het vlees hoort. Degenen die naar de Geest zijn, zijn wedergeboren tot een levende hoop. Zij staan aan de kant van de Geest en verlangen naar leven en vrede (Rom. 8:5-6), naar Gods Koninkrijk dat bestaat in gerechtigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest. Ze dringen met geweld het Koninkrijk der hemelen binnen en grijpen het. (Matt. 11:12). In het Koninkrijk der hemelen is vergeving voor onze zonden en een nieuw leven in de kracht van de Geest, die de strijd tegen het kwaad opneemt om het te overwinnen. Het licht overwint de duisternis en de vruchten van het licht die voortkomen uit het wandelen in de Geest, triomferen over de macht van de duisternis.

Wij geloven in het belang van het zich volledig overgeven aan Gods wil en die uit te voeren, zodat Gods wetten en geboden door de Heilige Geest in iemands hart en verstand kunnen worden geschreven. (Hebr. 8:10-11 en 10:15-16). Een geestelijk leven is een leven dat van licht tot licht ontwikkelt naar Gods wil. "Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen." (Efez. 2:8-10). Niet door kracht en niet door geweld, maar door de Geest van de Heer. (Zach. 4:6).

Wij geloven dat God zowel het willen als het werken in ons werkt naar zijn welbehagen. De werkingen van de Geest in een mens zijn een verborgen leven voor het aangezicht van God en een werk door het Woord des Levens dat leidt tot dieper inzicht en tot heiligmaking. Deze werkingen moeten worden uitgevoerd zonder dat het vlees ons kan hinderen met morren en twijfelen. Dan kunnen we leven als Gods onberispelijke kinderen in geloof in Jezus Christus en schijnen als een licht in deze wereld, vervuld met de vrucht van gerechtigheid door Hem, tot lof en eer van God. (Filipp. 2:12-16 en 1:11).

Wij geloven dat de goede werken voortkomen in blijdschap en vrede, met dankbaarheid, lankmoedigheid in een toenemende rijkdom van de vrucht van de Geest. Deze onberispelijke kinderen van God, deze 'lichtende sterren', vertegenwoordigen Gods Koninkrijk op aarde en verkondigen de boodschap van het koninkrijk dat op een dag de gehele aarde zal vullen waar Jezus op de troon zit, samen met degenen die Hem hebben gevolgd en die hebben overwonnen zoals Hij heeft overwonnen. (Openb. 3:21).

Wij geloven dat deze mensen zich volledig aan Gods wil hebben overgegeven. Ze leven niet voor zichzelf. Er is een besnijdenis van het hart in de Geest geweest. (Rom. 2:29). Paulus zegt: "Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in Christus Jezus roemen en niet op het vlees vertrouwen." (Filipp. 3:3). Paulus herinnert ons eraan dat ons lichaam een tempel van de Heilige Geest moet zijn. Die is van God ontvangen en moet het volledige beschikkingsrecht hebben over ons lichaam dat tot eer van God zal zijn, Die het voor een hoge prijs, zijn eigen bloed, heeft gekocht door Jezus Christus. (1 Kor. 6:19-20).

4.2.3 De Geest en het vuur

Johannes de Doper zegt: “Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.” (Matt. 3:11). Jezus zegt: “Ik ben gekomen om vuur te werpen op de aarde en wat wil Ik nog meer, nu het al ontstoken is!” (Luk. 12:49).

Wanneer een mens wedergeboren wordt door water en Geest en de liefde in het hart uitgestort wordt door de Heilige Geest, dan heeft hij verlossing ervaren in Christus Jezus en is in waarheid een kind van God geworden. God is de Vader geworden van diegene en hij is verzoend met God en heeft vrede met God. (Rom. 5:1). De mens is dan gerechtvaardigd door het geloof. Dit is onverdiend uit genade, waar men de verlossing kan ervaren door het verzoeningswerk van Jezus. Degenen die de uitstorting van de Heilige Geest op de dag van het Pinksterfeest hebben meegemaakt en Petrus vroegen wat ze moesten doen, kregen het antwoord: “Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” (Hand. 2:38).

“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.” (Rom. 6:4). Paulus zegt in Filipp. 3:10: “opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden.” In de gemeenschap met zijn lijden leren we God kennen als een verterend vuur.²⁷ (Hebr. 12:29). Wij geloven dat wanneer God in ons werkt, dit een vuur brengt over het zondige dat de mens sinds de zondeval heeft verdorven en die de eenheid verhindert waar Jezus om bad: “Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn.” (Joh. 17:23). Wie door de Geest wandelt, ervaart de verterende werking van het vuur en de vrucht van de Geest zal tevoorschijn komen. Wij geloven dat dit het is waar Petrus over schrijft: “Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam. Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.” (1 Petr. 4:12-13). Wij geloven dat in plaats van te zondigen en te lijden in het geweten, het mogelijk is om in het vlees te lijden en overwinning te behalen over de bekende werken van het vlees. (Gal. 5:19-21).

Wij geloven dat eigengerechtigheid, egoïsme, oordeelzucht, boosheid enzovoort allemaal hun wortels hebben in de zondeval. Door de verterende werking van het vuur kan dit geleidelijk ten prooi vallen aan het vuur en kan het nieuwe leven en het levende water uit de goede voorraad van het hart stromen.²⁸ Wij geloven dat Jezus hierop doelt, als Hij de engel van de gemeente vermaant wanneer Hij zegt: “Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur.” (Openb. 3:18). Het resultaat van dit vuur is een beproefd geloof dat tot lof en eer zal zijn bij de openbaring van Jezus Christus. (1 Petr. 1:7). Wij geloven dat het voor een discipel noodzakelijk is om door dit vuur te gaan

²⁷ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1918/11. Eerst vuur, dan zout

²⁸ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1937/12. Zout en vuur

door in de Geest te wandelen gedurende zijn dagen in het vlees. Op een dag zal ons levenswerk door vuur worden beproefd. Als iemands werk standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen. (1 Kor. 3:14-15). Hij die zijn werken heeft verricht om door mensen gezien te worden, heeft zijn loon al van mensen ontvangen (Matt. 6:1-2), en zijn levenshuis is op zand gebouwd.

4.2.4 Het lichaam als tempel voor de Heilige Geest

Het is het werk van de Heilige Geest om ons op te bouwen tot een woonplaats van God, een tempel voor de Heilige Geest. “Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.” (1 Kor. 6:19-20). Jezus’ lichaam werd volledig geofferd om Gods wil te doen. Hij werd gedreven door God en offerde zichzelf door de kracht van een eeuwige Geest. Hij leed zelf de dood in zijn vlees en werd levend gemaakt in zijn geest. Wij geloven dat, zoals het was met de Meester, het ook met een discipel moet zijn. Wij zijn onder de bewerking van de Heilige Geest die onze menselijke geest levend maakt. Op deze manier wordt ons lichaam een tempel van de Heilige Geest. Die zal zijn wetten en geboden in ons hart en verstand schrijven. De liefde van Christus zorgt ervoor dat we deze wetten en geboden onderhouden, en zo wordt ons lichaam een wapen van de gerechtigheid voor God.²⁹

“Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.” (Efez. 2:19-22).

Paulus beschrijft dat ieder van ons een woonplaats van God is, en dat we samen met de anderen opgroeien tot een heilige tempel in de Heer. Dit is de eenheid in de gemeenschap in de Heer, of we nu alleen of samen zijn. Wij behoren Christus toe en zullen alles met Hem erven. Wij geloven dat men de Heilige Geest bedroeft (Efez. 4:30) wanneer men ervoor kiest om de begeerten van het vlees te volgen in plaats van Gods wil te volgen die door de Heilige Geest is gegeven. De zonde heeft een vernietigende kracht op de tempel die we moeten zijn voor de Heilige Geest. Paulus noemt specifiek hoererij en ontucht en zegt dat als iemand hoererij bedrijft, hij tegen zijn eigen lichaam zondigt en zijn lichaam als een tempel voor de Heilige Geest te gronde richt. (1 Kor. 6:18).

Paulus schrijft ook over een verandering van ons aardse lichaam: “Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.” (Filipp. 3:20-21). Wij geloven dat ieder die lid is van zijn lichaam een verheerlijkt lichaam zal ontvangen en

²⁹ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1941/02. Gods woningen

bij deze schare zal zijn wanneer de laatste bazuin klinkt. (1 Kor. 15:50-54). Dan zal er een vrederijk op aarde worden opgericht. (Openb. 20:2-3).

4.3 Leerstellige samenvatting

Wij geloven dat het resultaat van het werk dat plaatsvond in Jezus ten tijde van zijn dagen in het vlees, in zijn geest kwam wonen. God zond deze Geest op de dag van het Pinksterfeest, nadat Jezus uit de doden was opgewekt en was verheerlijkt door zijn Vader. Het was dezelfde Geest die bij Jezus was geweest gedurende zijn leven op aarde, en die zou nu een kracht en een gids zijn voor de discipelen op de weg in de voetsporen van Jezus.

Wij geloven dat de Heilige Geest wordt ontvangen als een geschenk, niet als een beloning die we kunnen verdienen. Door de Heilige Geest zal Gods liefde in onze harten worden uitgestort en kunnen wij, door Gods genade, roemen in de hoop op Gods heerlijkheid. Wij geloven dat God, door de rijkdom van Gods overvloedige genade en door gebed in de Heilige Geest, kracht geeft om de Geest te gehoorzamen en zo te overwinnen over het vlees met zijn lusten en begeerten.

De wereld kan deze Geest niet ontvangen (Joh. 14:15-18), omdat liefde voor God en liefde voor wat in de wereld is niet gecombineerd kunnen worden. "Ga daarom weg uit hun midden en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige." (2 Kor. 6:17-18).

Wij geloven dat de Heilige Geest de Trooster is, wiens taak het is om de discipel alle dingen te leren en hem te herinneren aan alles wat Jezus heeft gesproken. Men krijgt hoop en is ervan overtuigd dat het mogelijk is om bevrijd te worden van de heerschappij van de zonde. Wij geloven dat de Heilige Geest ook overtuigt van gerechtigheid, en deze overtuiging brengt blijdschap en verlossingsvreugde in het leven van de gelovige, door het zien van Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid. Wij geloven dat een mens door zich te verenigen met de overtuiging van het oordeel van de Geest (1 Kor. 11:31-32), ertoe geleid wordt om de gemeenschap met Christus te kennen in zijn lijden. Voor de gelovige is dit een voortdurend proces, dat doorgaat totdat hij, zover als hij gekomen is, thuis is bij de Vader.

Wij geloven dat de Vader en de Zoon onophoudelijk werken, en dat hun werk in de gelovige plaatsvindt door de Geest die op de dag van het Pinksterfeest werd uitgestort. Deze Geest spreekt de waarheid en zal ons leiden naar de hele waarheid in gemeenschap met Hem die de Weg, de Waarheid en het Leven is. De Geest verkondigt ons de toekomstige dingen, zodat we getroost worden en ons kunnen verheugen in een levende hoop. Wij geloven dat de Geest ons zal leiden om in de voetsporen van Jezus te wandelen.

Wij geloven dat de gerechtvaardigde mens nog steeds de inwonende zonde in zich heeft, het zondelichaam genoemd, het vlees waarin geen goed woont. Daarom ook moeten we God leren kennen als een verterend vuur. Wanneer God in ons werkt, brengt dit een vuur over het zondige dat de mens sinds de zondeval heeft verdorven. Wij geloven dat het als discipel noodzakelijk is om het vuur de zonde te laten verteren, door in het dagelijkse leven in de Geest te wandelen, zodat het hart gevuld wordt met een goede schat en de discipel wordt veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid door de Heilige Geest.

Wij geloven dat de werkingen van de Geest in een mens werken in de richting van een verborgen leven voor Gods aangezicht; het is een werk dat leidt tot dieper inzicht en heiligmaking. Een geestelijk leven is dus een leven in ontwikkeling van licht tot licht naar Gods wil. Door in de Geest te wandelen, zal men de verterende werking van het vuur ervaren en zal de vrucht van de Geest tevoorschijn komen.

Ons lichaam moet een wapen van de gerechtigheid zijn voor God en een tempel voor de Heilige Geest. Daarom hebben we grote beloften, voor geest, ziel en lichaam. Wij behoren Christus toe en zullen alles met Hem erven. Wanneer dit wordt afgerond bij de wederkomst van Jezus, heeft de Heilige Geest het werk voltooid waarvoor Hij tijdens de dag van het Pinksterfeest op aarde kwam, en zal er een vrederijk op aarde worden opgericht.

Hoofdstuk 5 – De rechtvaardiging

5 De rechtvaardiging en genade in Jezus Christus

5.1 Jezus' verzoeningswerk

Allen die tot geloof in Jezus komen en Hem om vergeving van hun zonden vragen, krijgen om niet vergeving door genade. (Rom. 3:24) Een mens kan niet zelf iets presteren om daarmee vergeving van zonde te verkrijgen. Jezus opende de toegang tot het Paradijs voor de misdadiger aan het kruis die zijn zonde erkende. (Luk. 23:42-43). Dit laat Gods grote liefde voor de mensen zien. Hij gaf zijn Zoon, de Eniggeborene, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Joh. 3:16).

Toen de Joden de wet (de wet van Mozes) hielden, konden ze veel bereiken en aardse zegeningen ontvangen, maar de wet kon hen niet vrijmaken van de zonde. De wet kon de zonde alleen aanpakken als deze door het lichaam tot daden kwam. De Joden, en alle andere volkeren die de wet niet hadden, hadden gemeen dat ze allemaal gezondigd hadden en zonder eer voor God stonden. Door Jezus Christus maakte God het mogelijk om alle mensen te verlossen en op een rechtvaardige basis hen te rechtvaardigen die in Hem geloven. Door zijn bloed kan Jezus de mensen vrijkopen van de slavernij van de zonde. (Rom. 3:21-26).

Zij die in het oude verbond onder de wet van Mozes hadden gezondigd, waren schuldig, hetzij tot straf, hetzij, in het uiterste geval, tot de dood. Er moesten altijd offers worden gebracht voor zonden, maar de zonde werd niet weggenomen door deze offers. Jezus werd het smetteloze lam dat geofferd kon worden voor alle zonden van de wereld. (1 Petr. 1:19). God heeft de wereld met zichzelf verzoend door Jezus, en door Hem wordt de vergeving van zonden aan alle mensen verkondigd. (2 Kor. 5:18-19). Jezus overwon hem die de oorsprong van de zonde is en de heerschappij over de dood had, de duivel, en kon allen bevrijden die hun hele leven in angst voor de dood hadden geleefd. (Hebr. 2:14-15).

5.1.1 De schuldbrief

Wij geloven dat met alle overtredingen die waren begaan, er een schuldbrief ontstond die de duivel gebruikte als hij door alle eeuwen heen mensen bij God aanklaagde. De hele wereld was schuldig voor God. Er was vijandschap en dood ontstaan in relatie tot de Schepper. Jezus was de onschuldige en trad tussenbeide tussen God en de mensheid als schuldenaar. Toen Hij werd gekruisigd en stierf, nam Hij het bewijsstuk met zich mee en spijkerde dat aan het kruis van Golgotha. Toen stierf ook elke schuld tegen elk mens die zijn toevlucht tot Hem neemt. Hij die niet hoefde te sterven stierf volgens de wil van God, één rechtvaardige voor onrechtvaardigen. Het bewijsstuk en de dood werden vernietigd. Wij geloven dat het hierdoor voor een zondaar mogelijk is om uit de dood tot het leven over te gaan. (Kol. 2:13-14; 1 Joh. 3:14; Jes. 53:5-6).

Wij geloven dat door Jezus' offer de mensen tot verlossing kunnen komen door de naam van de Heer aan te roepen, en Hij aanvaardt elke ziel, ook al is het in de laatste minuten van hun leven. Hij heeft

de macht om zonden te vergeven, Hij deed dat al toen hij hier op aarde was. (Matt. 9:2). Jezus' liefde voor de mensenkinderen maakte dat Hij ervoor koos om voor hen te sterven terwijl ze nog zondaren, goddelozen en vijanden waren. (Rom. 5:6-10). Toen Hij de laatste adem uitblies aan het kruis, was er in zijn hart plek voor alle mensen, zelfs voor de diepst gevallen.³⁰

5.1.2 Gerechvaardigd voor God door het geloof in Jezus Christus

Paulus brengt Abraham naar voren als een voorbeeld van rechtvaardiging zonder werken. "Immers, als Abraham uit werken gerechvaardigd is, heeft hij iets om zich op te beroemen, maar niet bij God. Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend." (Rom. 4:2-3). Wij geloven dat als een berouwvolle zondaar na vergeving van zonden als rechtvaardig voor God wordt gesteld, dit komt doordat Jezus zichzelf als geschenk en offer gaf. Hij verzoende onze zonden en betaalde onze schuld door zijn dood aan het kruis van Golgotha.

Wij geloven dat de verlossing door zijn bloed, de vergeving van zonden, een werk van genade is dat ons rechtvaardig maakt voor God zonder werken, door geloof in het volbrachte werk in Christus. Onze roem en verdienste zijn uitgesloten. (Rom. 3:20-27). Aangezien niemand rechtvaardig is, kan ook niemand gerechvaardigd worden door werken van de wet. Wij geloven dat het de taak van de wet was om erkenning van zonde teweeg te brengen. Allen hebben gezondigd en hebben niets om zich op te beroemen tegenover God. Gods gerechtigheid wordt zonder de wet geopenbaard door geloof in Jezus Christus.

Volgens ons begrip en geloof profeteerde de profeet Jesaja over Jezus toen hij zei: "Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op hem doen neerkomen." (Jes. 53:5-6). Wij waren vijanden door onze gezindheid in de slechte werken, maar werden gerechvaardigd door zijn bloed. (Rom. 5:10). "En het is met de gave niet zoals het was door de ene die zondigde. Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreding wel tot verdoemenis, maar de genadegave bij vele overtredingen tot rechtvaardiging." (Rom. 5:16).

5.1.3 Bekering

Wij geloven dat bekering een bewuste keuze is die een persoon moet maken in erkenning van zijn verloren positie, zonder hoop en zonder God in de wereld. (Efez. 2:12). Jezus zegt in Mark. 1:15: "Bekeer u en geloof het evangelie!" De betekenis van bekeren in de grondtekst is omkeren (epistréfō), dat wil zeggen in tegengestelde richting lopen. Bekering betekent ook van gezindheid veranderen (metanoéō). Wij geloven dat bekering zowel een verandering van levensrichting als een verandering van gezindheid is. Bekering is het werk van God door de Heilige Geest. "Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt?" (Rom. 2:4). Gods goedheid heeft niets te maken met verdienste. (Efez. 2:4-10). Paulus beschrijft Gods hart in 1 Tim. 2:4 "Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van

³⁰ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1941/12. De erfenis

de waarheid komen.” De profeet Jesaja schrijft ook over Gods gedachten en hart: “Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de Heere, dan zal Hij Zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.” (Jes. 55:7). Wij geloven dat bekering en vergeving van zonden nauw bij elkaar horen en dat bekering en vergeving van zonden aan alle volkeren verkondigd moet worden. (Luk. 24:47-48). Wij geloven dat Gods goedheid en verdraagzaamheid die aan het licht komt door zondevergeving, zo in ons moet werken dat wij mensen hun zonden en fouten vergeven. Als iemand daartoe niet bereid is, zal de Vader diens overtredingen ook niet vergeven. (Matt. 6:14-15).

Na de Pinksterdag stond Petrus op en zei: “Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere.” (Hand. 3:19). Wij geloven dat een natuurlijk gevolg van de vreugde van het ervaren van bevrijding door zondevergeving is dat je een nieuwe gezindheid aanneemt en deel krijgt aan dezelfde gezindheid die in Jezus Christus was. (Filipp. 2:5). Zijn gezindheid was om altijd de wil van de Vader te doen. Petrus zag het als een noodzaak om de gelovigen aan te sporen alle kwaadwilligheid, huichelarij en afgunst en laster af te leggen. Als pasgeboren kinderen moesten ze verlangen naar en zich voeden met de redelijke, onvervalste melk om zo tot groei te komen. (1 Petr. 2:1-2).

5.2 Wedergeboorte

Jezus spreekt tot Nikodemus over een wedergeboorte en zegt: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.” (Joh. 3:3), en verder: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan”. Wij geloven dat Jezus het water benoemt als uiterlijke reiniging tot vergeving van zonden, en de Geest als kracht en leidsman voor een nieuw leven in navolging van Christus. “Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest”, Vers 5-6. Hij zegt ook: “De Geest is het Die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven” (Joh. 6:63). In de Bergrede zegt Jezus dat de voorwaarde om God te zien is dat iemand een rein hart heeft. (Matt. 5:8).

Wij geloven dat de Heilige Geest het Woord, dat het zaad is, in het menselijk hart brengt, en dat dan een nieuwe schepping geboren wordt. Zo verwoordt Petrus het: “u, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.” (1 Petr. 1:23). Jakobus schrijft ook dat God ons naar zijn wil heeft gebaard door het woord van de waarheid, opdat wij eerstelingen van zijn schepselen zullen zijn. (Jak. 1:18).

Het teken van een wedergeboorte is dat de gelovige de heerlijkheid van God begint te zien en dat Christus in iemand gaat leven. De wedergeboorte houdt een bekering van het hart in en laat een leven in verandering beginnen. “Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.” (2 Kor. 3:16-18).

Paulus spoort de Efeziërs aan om te bidden om de Geest van wijsheid en openbaring, en om verlichte ogen des harten, zodat ze nog beter en duidelijker de hoop en heerlijkheid zouden zien waartoe ze geroepen waren, en hoe groot en rijk zijn erfenis is in de heiligen. (Efez. 1:15-23). Deze erfenis is voor

degenen die hun oude leven hebben opgegeven, waar de wil van het vlees en de gedachten regeerde en domineerde, en die wedergeboren zijn tot een nieuw leven. We geloven dat we als wedergeboren gelovigen vernieuwd en herschapen zullen worden door de Heilige Geest, en erfgenamen zullen worden van het eeuwige leven waar we op hopen. (Tit. 3:4-7).

5.3 De genade in Jezus Christus

Wij geloven dat genade de barmhartigheid en goedheid betekent die een persoon onverdiend ten deel is gevallen. In het tweede hoofdstuk van Efeziërs heeft Paulus beschreven wat Gods genade mogelijk heeft gemaakt voor een persoon die geleefd heeft naar de wil van het vlees en de gedachten. (Efez. 2:1-10). Gods aantrekkingskracht op de onbekeerde mens is door genade. Bekering en vergeving van zonden is alleen door genade, en de hulp en kracht om te groeien in heiligmaking en gelijkvormigheid met Christus, dat alles is genade van God. Zonder genade is een mens verloren, aangezien niemand zichzelf door zijn eigen inspanning kan redden uit Satans macht en zijn koninkrijk. Het enige wat een mens kan doen, is kiezen om het aanbod van bevrijding te aanvaarden van Hem die de sterke heeft gebonden en zijn huis heeft leeggeroofd, Jezus Christus van Nazareth. (Mark. 3:27).

Wij geloven dat geen mens Gods genade kan verdienen door eigen inspanning of goede werken. Het hele verlossingswerk is van begin tot eind het resultaat van Gods barmhartigheid en liefde. “Alleen door Satans werkingen komt de mens tot de conclusie dat hij iets is. Zelfs als verlost zijnde, zijn we niets, want Christus is ons leven.”³¹

Wij geloven, net als Jakobus en Petrus, dat ware genade wordt toegepast volgens deze wet van de Geest: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. (1 Petr. 5:5, Jak. 4:6). Het is de bedoeling dat er een groei in nederigheid komt. Het pad van nederigheid begint wanneer de mens zich in zijn hulpeloosheid overgeeft aan de Heiland om zijn hulp te ontvangen. Dan wordt men door zijn genade om niet gerechtvaardigd. De weg vooruit is in de voetsporen treden van Hem die zichzelf vernederde en zachtmoedig en nederig van hart was. De Geest der waarheid had Paulus naar zo'n mate van nederigheid geleid dat hij zichzelf beschreef als de allerminste van alle heiligen. (Efez. 3:8). “Maar aan ieder van ons is de genade gegeven naar de maat van de gave van Christus.” (Efez. 4:7). Wij geloven dat het verschillend is hoeveel genade de mensen ontvangen. Paulus schrijft: “Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is.” (1 Kor. 15:10). Nederigheid is daarom van doorslaggevend belang om deel te krijgen aan Gods genade, en wij geloven dat hoe groter de nederigheid van de mens is, des te rijker het werk van genade in het leven van de mens zal zijn.

5.3.1 Genade – begenadiging

Paulus gebruikt sterke woorden wanneer hij de gevolgen van de zondeval voor de mensheid beschrijft in Rom. 3. “Er is niemand rechtvaardig, ook niet één. Allen zijn zij nutteloos geworden.” Aan het kruis van Golgotha stierf een rechtvaardige voor onrechtvaardigen. Het was de rechtvaardige daad van één

³¹ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1920 Geschapen om goede werken te doen. (De Efezebrief)

man die tot rechtvaardiging van het leven voor alle mensen werd. (Rom. 5:18). Dezelfde behoudenis beschrijft Paulus in Efez. 2:8-9: “Want uit genade bent u zalig geworden (behouden), door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.” Maar ook hier volgen genade en waarheid elkaar op. God rechtvaardigt de goddelozen. Vergeving en verzoening met God worden verkregen door Gods genade, door de waarheid te erkennen dat men een slaaf van de zonde is geweest. (Joh. 8:31-36).³²

Wij geloven dat de hele schepping van God wordt ondersteund door Gods barmhartigheid en genade. “Toen daalde de Heere neer in een wolk, ging daar bij hem staan en riep de Naam van de Heere uit. Toen de Heere bij hem voorbijkwam, riep Hij: Heere, Heere, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizend, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt.” (Ex. 34:5-7).

Toen Jezus naar de aarde kwam, schrijft de apostel Johannes: “En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.” (Joh. 1:14). In Jezus Christus kwam deze combinatie van genade en waarheid in volmaakte harmonie.

5.3.2 Het opvoedende werk van de genade

De wet kwam tot stand zodat de val groot zou zijn, zodat de Joden tot erkenning van zonde konden komen. “Maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest.” (Rom. 5:20). Jezus kwam met beloften van een nieuw leven, deze beloften zijn beschikbaar voor de grootste zondaar. Abraham ontving de belofte door het geloof, zodat het als een genade zou zijn. Dit geldt ook voor degene die een volgeling van Jezus wil zijn. (Rom. 4:20). Deze genade mag niet worden omgezet in losbandigheid, zodat men blijft zondigen met de gedachte dat er genoeg genade bij God is. (Judas vs. 4). Paulus vraagt: “Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade toeneemt? Volstrekt niet! Hoe zullen wij, die met betrekking tot de zonde gestorven zijn, nog daarin leven?” (Rom. 6:1-2). “Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven.” (Tit. 2:11-12).³³ Wij geloven dat er in de ware genade vergeving van zonden is, en dat de genade de gelovige moet binnenbrengen in een heiligmakingsproces. De Geest van de waarheid wil ons onze verdorvenheid laten zien en ons overtuigen van de lusten in het vlees, ons gebrek aan gerechtigheid en godsvrucht. In de erkenning van deze waarheid zal de genade ons te hulp komen met geloof en kracht om ons te laten kruisigen met Christus. Wij geloven dat dit een opvoeding wordt tot een nieuw leven, en dat het dit leven is dat Christus door de opstanding aan ons wil geven. Jezus stierf voor onze zonden en stond op uit de dood om ons te laten delen in een nieuw rechtvaardig leven.

³² Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1926/05. Oordeel zelf wat recht is

³³ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1935/07. Zonde en genade

Wij geloven samen met Paulus dat de genade ons hiertoe leidt: “Ik ben met Christus gekruisigd, en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. Ik doe de genade van God niet teniet; want als er gerechtigheid door de wet zou zijn, dan was Christus tevergeefs gestorven.” (Gal. 2:20-21). Maar Christus stierf niet tevergeefs. Hij leefde in Paulus, en wij geloven dat wanneer wij Hem aannemen die vol van genade en waarheid kwam, dit werk in ons zal gebeuren zoals het in Paulus gebeurde. Dit is een opvoeding door genade, een vorming tot gelijkheid aan het beeld van de Zoon.

De apostel vermaant ons in Hebr. 12:15 dat we niet achterop moeten raken van de genade, dat er geen bittere wortel moet groeien die onrust veroorzaakt, waar velen door bezoedeld worden. “Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt.” (Hebr. 12:6). Dit is genade en hulp tot verdere groei in het leven en de deugden van Christus. Wij geloven dat dit de opvoedende kant is van Gods genade, waar genade en waarheid samen werken om goddelijk leven te laten verschijnen in een zondaar die vergeving heeft gekregen.

Wij geloven dat als het hart gereinigd is door het geloof, God de Heilige Geest stuurt met kracht en hulp. Die wordt ook de Geest van genade en gebed genoemd, en dat is ook de Geest van de waarheid die de gelovige tot de volle waarheid zal leiden. (Zach. 12:10; Joh. 16:13-14). Jezus is de weg, de waarheid en het leven, en op deze weg zal de Geest van de waarheid de gelovige leiden om het leven van Jezus te leven.

“Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij roemen in de hoop op de heerlijkheid van God. En dit niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt.” (Rom 5:2-3). Paulus rekende zichzelf als de grootste van alle zondaren. “De genade van onze Heere is echter zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus.” (1Tim. 1:14). Deze overweldigende grote genade voerde hem binnen in een heel nieuw en overwinnend leven. (2 Kor 2:14). Door deze beproevingen kreeg hij kracht om het Koninkrijk der hemelen tot zich te trekken.

Wij geloven dat de beproevingen die een gelovige ontmoet, geen versperringen zijn, maar ‘poorten’ waar genade en waarheid elkaar ontmoeten. De mens krijgt zijn tekortkomingen te zien, maar de Geest van de waarheid maakt het woord levend en toegankelijk, zodat men het kan grijpen. Zo voltrekt zich door de genade een verandering naar het beeld van de Zoon. Hij kwam zodat wij leven zouden hebben, overvloed van leven. (Joh. 10:10). Het hele verlossingswerk is van begin tot eind Gods genade. Het gebeurt allemaal door geloof. Daarom is onze roem uitgesloten. (Rom. 3:27) in elk stadium en bij elke stap. In de verdrukking en de zwakheid waar Paulus zich in bevond, kreeg hij deze troost: “Mijn genade is voor u genoeg, want mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.” (2 Kor. 12:9).

5.3.3 De genade in de openbaring van Jezus Christus

“Maar wij hebben ons burgerschap in de hemel, waaruit wij ook de zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.” (Filipp. 3:20-21).

“Omgord daarom de lendenen van uw verstand, wees nuchter en hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.” (1 Petr. 1:13). De gelovige die onder de bewerking is van de Geest der waarheid en genade, zal in dit licht zijn gebreken en onvolkomenheden zien. Armoede van geest en nood over tekortschieten in zorg en liefde bewerken een grotere godsvrucht en gebed om genade en hulp om de juiste keuzes te maken in gedachten, woorden en daden. Het is een lange weg naar het doel: om zoals onze Meester te worden, volkomen zoals onze hemelse Vader volkomen is. (Matt. 5:48).

Wij geloven dat door de komst van Jezus zijn genade aan de discipelen ten deel zal vallen, en dit woord vervuld wordt: “Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden. En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben en dit sterfelijke met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: de dood is verslonden tot overwinning.” (1 Kor. 15:53-54). Daarom moeten we de woorden van Petrus ter harte nemen, waar hij ons vermaant om te groeien in genade en kennis van onze Heer en verlosser Jezus Christus. (2 Petr. 3:18).

“Geliefden, nu zijn wij kinderen van God en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. En ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, zoals Hij rein is.” (1 Joh. 3:2-3).

5.4 Leerstellige samenvatting

Wij geloven dat genade duidt op de barmhartigheid en goedheid die de mens onverdiend ten deel zijn gevallen. Wij geloven dat Gods hele schepping in stand wordt gehouden door Gods barmhartigheid en genade en dat de mens zijn hele leven afhankelijk is van Gods genade. Alleen door genade kan een mens voor God gerechtvaardigd worden.

Iedereen die in Jezus gaat geloven en Hem om vergeving van zonden vraagt en spijt heeft van zijn zonden, krijgt door genade onverdiend vergeving. Een mens kan zelf niets presteren om daardoor vergeving van zonden te verkrijgen. God gaf zijn eniggeboren Zoon, opdat eenieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Jezus is bereid om elke ziel die zijn naam aanroept aan te nemen, zelfs in de laatste minuten van zijn leven. Hij heeft de macht om zonden te vergeven; Hij stierf voor de mensenkinderen toen wij nog zondaars, goddelozen en vijanden waren. God wil dat alle mensen gered worden en tot erkenning van de waarheid komen.

Wij geloven dat als iemand door Gods roeping en aantrekkingskracht tot inkeer is gekomen en de blijdschap van de vergeving van zonden heeft ervaren, het een natuurlijk gevolg is dat hij de wil van de Vader wil doen. God is zijn Vader geworden en hij is met God verzoend en heeft vrede met God gekregen. De mens is dan gerechtvaardigd door het geloof. Wij geloven dat de Heilige Geest het Woord, dat het zaad is, in het hart van de mens zaait en dat er een nieuw schepsel wordt geboren. Het teken van een nieuwe geboorte is dat de gelovige de heerlijkheid van God begint te zien en Christus in hem begint te leven.

Wij geloven dat God ons door zijn genade opvoedt tot volgelingen van Christus om de goddeloosheid en wereldse begeerten te verloochenen. (Tit. 2:12). Dit wordt een opvoeding tot een nieuw leven, waar genade en waarheid samenwerken om in een zondaar die vergeving heeft ontvangen een goddelijk leven voort te brengen. Daarbij zal er een reiniging en gelijkvormigmaking plaatsvinden. Alle deugden van Christus, de vrucht van de Geest, komen door de werkingen van God tevoorschijn, wanneer we daaraan gehoorzaam zijn. De verdrukkingen waarmee de gelovige wordt geconfronteerd, zijn dan geen versperringen, maar poorten waar genade en waarheid elkaar ontmoeten. Het hele verlossingswerk is van begin tot eind een genade van God, dat alleen door geloof plaatsvindt. Daarom is onze roem op elk moment en bij elke stap uitgesloten.

Wij geloven, net als Jakobus en Petrus, dat de ware genade wordt toegewezen volgens deze wet van de Geest: God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. (1 Petr. 5:5, Jak. 4:6). Het is de bedoeling dat er een groei in nederigheid komt. De weg van nederigheid begint daar waar de mens zich in zijn hulpeloosheid overgeeft aan de Heiland om de hulp van Hem te ontvangen. Dan wordt men door zijn genade om niet gerechtvaardigd. De weg van de nederigheid is om in de voetsporen te treden van Hem die zichzelf vernederde en zachtmoedig en nederig van hart was. Paulus schrijft: "Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is." (1 Kor 15:10). Nederigheid is daarom van doorslaggevend belang om door genade te kunnen groeien, en wij geloven dat hoe groter iemands nederigheid is, hoe rijker het werk van genade in diens leven zal zijn.

Armoede van geest en nood over de ontoereikendheid in zorg en liefde, bewerken een grotere vrees voor God en gebed om genade en hulp om de juiste keuzes te maken in gedachten, woord en daad. Daarom moeten we ernaar streven om te groeien in genade en kennis van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Hoofdstuk 6 – Het kruis – discipelschap – een overwinnend leven

6. Het kruis – discipelschap – een overwinnend leven

6.1 Het kruis

Het kruis is voor ons een van de belangrijkste nieuwtestamentische woorden en begrippen. Jezus en de apostelen spreken over het kruis en het is een fundamenteel symbool en boodschap in de prediking van het evangelie. “Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.” (1 Kor. 1:18)

Jezus is de eerste die het woord kruis gebruikt als een symbolisch beeld van zichzelf verloochenen, zijn leven verliezen, lijden en sterven. (Matt. 16:24). Hij heeft dit zelf fysiek ervaren op Golgotha, maar we geloven ook dat het beschrijvend is voor zijn strijd, en het lijden dat Hij in heel zijn aardse leven heeft doorstaan, toen Hij door de dood degene die de heerschappij van de dood had, dat is de duivel, teniet deed. (Hebr. 2:14).

Het kruis wordt op verschillende manieren en in verschillende betekenissen genoemd:

- Dat Jezus voor ons stierf aan het kruis van Golgotha
- Dat onze oude mens met Christus werd gekruisigd
- Dat een discipel zichzelf moet verloochenen en elke dag zijn kruis moet opnemen.

6.1.1 Jezus' dood aan het kruis van Golgotha

Aan het kruis van Golgotha stierf Jezus Christus, Gods eigen Zoon, die God in zijn grote liefde aan ons mensen had gegeven, opdat wij niet verloren zouden gaan, maar eeuwig leven zouden hebben. (Joh. 3:16). Hij was de rechtvaardige die stierf voor de onrechtvaardigen. Door deze grote redding kunnen alle mensen vrede met God krijgen en Christus is ons zoenoffer geworden. Jezus heeft zich voor eens en voor altijd als een onbevlekt offer gegeven, waardoor degenen die geheiligd zijn voor altijd volmaakt zijn. (Hebr. 10:10-14). Er zijn geen dierenoffers voor de zonde meer nodig, die in het oude verbond elk jaar voor God moesten worden gebracht ter vergeving van zonden.

Alle mensen, hoe diep ze ook in zonde zijn gevallen, kunnen de vergeving van zonden uit onverdiende genade ontvangen door geloof in Hem. Als we onze zonden belijden en ons ervan afkeren, zal de Vader in zijn trouw en gerechtigheid de zonden vergeven en ons reinigen van alle ongerechtigheid. (1 Joh. 1:9).

6.1.2 De oude mens kruisigen

Paulus gebruikt de term “de oude mens” om te verwijzen naar de mens die, tegen beter weten in, leeft volgens de begeerten en hartstochten van het vlees. Dit is het startpunt voor alle mensen en daarom moeten we de oude mentaliteit afleggen. In het tegenovergestelde geval heeft men een verbinding met de wereld en de god van deze wereld, die door zijn geest regeert en controle heeft

over de mensen door de wil die in het vlees zit.

Paulus beschrijft dat de oude mens buiten werking moet worden gesteld, omdat die misleid wordt door de misleidende begeerten. Hij schrijft zowel over het afleggen daarvan, als het kruisigen en het met Hem in zijn dood begraven daarvan in de doop. (Efez. 4:22. Rom. 6:3-7). Dit kruis waaraan de oude mens met Hem werd gekruisigd, beschrijft een dood die als een echt feit moet worden gezien, wat voor de gelovige waar wordt wanneer hij zichzelf als dood rekent voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus. (Rom. 6:11-12). “Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht.” (Efez. 5:8). Dit is het fundament voor een nieuw leven, waarin men zich door het geloof met Christus gekruisigd acht.

Paulus beschrijft de werken van het vlees als bekend en maakt duidelijk dat degenen die zulke dingen doen het koninkrijk van God niet zullen beërven. (Gal. 5:19-21). Deze daden zijn geworteld in de lusten en passies van ons vlees. Wij geloven dat wanneer deze passies en verlangens gekruisigd worden gehouden, we gemeenschap zullen merken met het lijden van Christus. Ons hart en gezindheid verenigen zich door geloof met Gods wil en we ontvangen genade om ons te ontwikkelen als een lid van het lichaam van Christus.

Wij geloven dat als men de oude mens niet heeft afgelegd, men de zonde dient met zijn verstand en in bewuste zonden blijft leven. (Efez. 2:3) Wij geloven dat wanneer het oude leven is afgelegd en men met Christus wordt opgewekt tot een nieuw leven, de wedergeboren mens zal beginnen te verlangen en te zoeken naar het koninkrijk der hemelen. “Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn.” (Kol. 3:1-2). Zoals een pasgeboren kind gevoed wordt met de natuurlijke onvervalste melk, zo zal de gelovige die zichzelf voedt met de geestelijke onvervalste melk tot geestelijke groei in Christus komen. Men wordt bekleed met een geheel nieuwe mens die naar Gods beeld geschapen is in de gerechtigheid en heiligheid die in de waarheid is.

6.1.3 Elke dag het kruis opnemen

Wij geloven dat het voor een discipel absoluut noodzakelijk is dat hij Jezus volgt op de nieuwe en levende weg, zichzelf elke dag verloochent en zijn kruis opneemt. (Matt. 16:24). Bevrijding geldt niet alleen voor de bekende werken van het vlees, maar het gaat om een diep begrip van verlossing dat zal leiden tot de hervorming van onze innerlijke mens, tot gelijkheid aan het beeld van de Zoon. (Rom. 8:29). Wij geloven dat we hier elke dag dit kruis nodig hebben waar Jezus over spreekt, voor de reiniging van de zonde die in ons vlees woont.

Jezus zegt verder: “Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.” (Matt. 16:25). Dit leven vinden we op de smalle weg. Weinig mensen vinden het, zei Jezus. (Matt. 7:14). Wij geloven dat de reden dat er weinigen zijn, is dat er weinigen zijn die hun leven willen verliezen omwille van Jezus. Het menselijk leven wordt gevoed, ondersteund en bevredigd door eer van mensen, door jezelf te handhaven, zelfverheerlijking en egocentrisme enz. Dit hoort bij de wijsheid die van beneden komt. Deze is aards, natuurlijk en duivels. (Jak. 3:14-15). Door dit zelfleven te verloochenen, het kruis op te nemen en in Jezus’ voetsporen te treden, krijgen we deel aan het nieuwe leven en de wijsheid die van boven komt. (Jak. 3:17).

Wij geloven dat door de liefde voor Jezus Christus en door zichzelf te verloochenen en het kruis op te nemen onze ziel gereinigd kan worden tot ongeveinsde broederliefde, zodat wij elkaar vurig en uit een rein hart lief kunnen hebben. (1 Petr. 1:22). Dan worden we bevrijd van aanklacht en onze eigen egoïstische gedachten, en verenigd door de kracht van het kruis in de eenheid waar Jezus om vroeg. We worden bevrijd zodat we, als wijzen en verstandigen, uit een goede levenswandel onze werken kunnen laten zien in zachtmoedige wijsheid. (Jak. 3:13).

Paulus geeft een persoonlijk getuigenis als hij zegt: “Want ik ben door de wet voor de wet gestorven, opdat ik voor God zou leven. Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.” (Gal. 2:19-20). Wij geloven dat het kruis al het eigenbelang van Paulus opzij heeft gezet. Christus leefde in hem, en hij leefde niet meer zelf, maar rekende zichzelf als dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus. (Rom. 6:11).

Paulus beschrijft de laatste dagen als zware tijden waarin mensen hun lusten meer liefhebben dan God. (2 Tim.3:1-5). Wij geloven dat wij alleen door een gekruisigd leven met Christus deel krijgen aan Gods kracht, die ons kan verlossen van al die zonden die vaak schuilgaan onder een uiterlijke schijn van godsvrucht.³⁴

6.1.4 De dood van Christus – Jezus’ dood in ons lichaam meedragen

Wij geloven dat de roeping van de gelovige is om vrucht te dragen voor God, en dat het leven van Christus door en in ons lichaam geopenbaard kan worden. Aan Paulus werd de weg naar dit leven geopenbaard en hij schrijft onder andere als volgt: “Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt.” (2 Kor. 4:10). Wij geloven dat dit een hoofdsleutel is tot een leven van voortdurende ontwikkeling en groei. Door de verzoeken ontwaakt er iets van het kwade uit ons vlees. Wanneer de discipel zichzelf verloochent en zijn kruis opneemt, zal er lijden ontstaan dat, door volharding en trouw, resulteert in een dood van de zonde in zijn vlees, omdat de begeerte van het vlees niet gevoed wordt. Paulus droeg deze dood altijd met zich mee in zijn lichaam en werd voortdurend aan de dood overgeleverd om Jezus’ wil. (2 Kor. 4:11). Wij geloven dat Paulus dit beschrijft als de dood van Christus, omdat Christus, als de eerstgeborene van vele broeders, de eerste was die deze dood in zijn lichaam droeg. Hij verloochende zichzelf elke dag en nam zijn kruis op. Het resultaat hiervan was een dood over de begeerte die in het vlees woont, dat Hij ter wille van ons had aangenomen. Deze begeerte heeft nooit de minste plaats in zijn bewuste leven gehad. Wij geloven dat het kruis het noodzakelijke werktuig was in Jezus in de dagen van zijn vlees. Deze dood bracht een eeuwige vrede. Dit is de vrede van Jezus, het resultaat van Jezus’ gehoorzaamheid en het werk dat God in de dagen van zijn vlees in Hem verrichtte.³⁵ Parallel hieraan werd zijn menselijke geest levend gemaakt totdat Hij aan het kruis riep: “Het is volbracht!” (Joh. 19:30).

³⁴ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1932/09. Een schijn van godsvrucht en verloochening van Gods kracht

³⁵ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1934/01. Gods werkingen

Wij geloven dat het leven dat Paulus na zijn bekering leidde, toen hij altijd Jezus' dood met zich in het lichaam meedroeg, het leven is dat een discipel van Jezus hoort te leven. Wie de verlossing in Jezus Christus en de gemeenschap aan zijn lijden uit de weg gaat, krijgt ook niet persoonlijk deel aan het leven van Christus.

6.1.5 Redding door de dwaasheid van de prediking

Het zal voor een mens altijd een dwaasheid zijn dat het vlees aan het kruis moet sterven en dat geen mens door zijn macht en grootheid, begaafdheid of rijkdom, iets heeft om zich op te beroemen voor God. "Want omdat, in de wijsheid van God, de wereld door haar wijsheid God niet heeft leren kennen, heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die geloven." (1 Kor. 1:21) "Let namelijk op uw roeping, broeders: er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. Maar het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen. En het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen, opdat geen vlees voor Hem zou roemen. Maar uit Hem bent u in Christus Jezus." (1 Kor. 1:26-30).

Wij geloven dat God zijn kracht en wijsheid laat zien in dat wat zwak en laag is in deze wereld. Het is een dwaasheid voor de mens. "Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God. En wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn. Van die dingen spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken." (1 Kor. 2:11-13). Alleen Gods Geest kan de diepten van leven en de overvloed van leven openbaren die in zijn Woord verborgen liggen. Dit wordt geopenbaard aan hen die Hem liefhebben. Zo komt het leven van Christus opnieuw tevoorschijn in mensen die vroeger slaven waren van de macht van zonde en duisternis, maar leden zijn geworden van zijn aardse lichaam. Paulus leefde dit leven in alle details tijdens de grootste beproevingen, dus hij vatte het allemaal samen met deze woorden: "Voor mij is het leven Christus en de dood een winst." De dood was verzwolgen door het leven. "En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom! En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets." (Openb. 22:17).

6.2 Het discipelschap van Jezus

Het woord discipel betekent student of leerling. Onze roeping is om een discipel van Jezus te zijn. Hij is de Meester en wij zijn zijn leerlingen.

6:2.1 De leermeester

Jezus was vanaf de eeuwigheid Gods eniggeboren Zoon. Hij was in de gedaante van God en aan zijn Vader gelijk in alle dingen. De mens is geschapen naar Gods beeld en Jezus vond zijn bron van blijdschap bij de mensenkinderen. (Spr. 8:31). De harmonieuze relatie tussen de mens, de Vader en de Zoon werd kapotgemaakt toen de duivel de mens in het paradijs misleidde en de macht in het

leven van de mens overnam. Jezus' verlangen was om broeders en zusters te krijgen, om de hemelse erfenis mee te delen.

“Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.” (Hebr. 2:17). “Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden.” (Filipp. 2:6,7) Dit was Jezus' gezindheid toen Hij afdaalde naar de mensen en hun omstandigheden deelde. Hij die neergedaald is, is ook degene die opgevaren is ver boven alle hemelen om alle dingen te vervullen. Hij leerde aan zijn discipelen waaruit de ware grootsheid bestaat. Wie groot wil worden, die moet dienaar van allen zijn, en wie de eerste wil worden, moet dienaar van allen zijn. De belangrijkste zal als de jongste zijn en wie leiding geeft als iemand die dient. (Matt. 20:26, Luk. 22:26).

Wij geloven dat, wil dit waarheid worden in ons als mensen, de zonde in ons leven moet worden verslagen. Wij geloven dat de Bergrede in hetzelfde geloof en dezelfde Geest geleefd kan worden als Jezus deed. Hij begon met zowel doen als onderwijzen. (Hand. 1:1). Jezus' vermaning: “Oordeel niet”, moet geleefd worden zodat we toegerust kunnen zijn en gereedstaan om de mensen te dienen. Zo is het met alle andere woorden die Jezus leefde en doorgaf aan zijn discipelen. Jezus leefde zijn leven voor Gods aangezicht en nam geen eer van mensen aan. Dit wil Hij ons leren, zodat we onze gerechtigheid niet doen voor de ogen van de mensen, om door hen gezien te worden. Alleen dan kunnen we de mensen dienen tot hun eeuwige nut, volgens Gods wil en niet volgens de wil van de mens.

Onze Leermeester werd geboren in een stal en in een kribbe gelegd, ver weg van de paleizen van Herodes. De Vorst van God en de Heiland der mensen werd geboren in het lage en onaanzienlijke. Hij daalde af naar de lagere delen van de aarde. Wij geloven dat de Leermeester zijn discipelen wil leren om Hem te volgen op het pad van de vernedering en hun leven in deze wereld te verliezen. (Matt. 16:25-26).

6.2.2 De leerling

Jezus nodigt de mensen uit om zijn discipelen te worden en te worden gevormd om zijn broeders en zusters te worden. “Immers, zowel Hij Die heiligt als zij die geheiligt worden, zijn allen uit één. Daarom schaamt Hij Zich er niet voor hen broeders te noemen, want Hij zegt: Ik zal Uw Naam aan Mijn broeders verkondigen; te midden van de gemeente zal Ik U lofzingen.” (Hebr. 2:11-12).

Jezus geeft duidelijk de voorwaarden weer om leerling (discipel) van Hem te worden: “En vele menigten trokken met Hem mee, en terwijl Hij Zich omkeerde, zei Hij tegen hen: Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn. En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn.” “Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.” (Luk. 14:25-27 en 33).

Toen Jezus zich in de gedaante van een mens bevond, vernederde Hij zichzelf en werd Hij een dienaar. (Filipp. 2:5-8). Wij geloven dat, als we zijn discipelen willen zijn, dezelfde gezindheid in ons moet zijn. We komen dan bij de smalle poort, die de waarheid is, waar alles moet worden opgeofferd omwille van Jezus. (Matt. 10:39). Dan begint de smalle weg naar het leven, het discipellevens in Jezus' voetsporen, waar we door gehoorzaamheid van het geloof dagelijks van Hem zullen leren. De weg naar het leven vinden we door ons eigen leven naar het vlees te verliezen. Het is een wandel in het licht waarbij de discipel van licht tot licht gaat. "Dit is het licht dat het oordeel in de wereld is gekomen." In het licht kan de discipel zich oefenen in de godsvrucht en getraind worden om de werkingen van het lichaam te doden door de Geest. Dat gebeurt door jezelf te oordelen en in zelfoordeel te leven. Voor zulken is er geen veroordeling.³⁶

Paulus werd een discipel en ging door de smalle poort: "Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd. Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade." (Filipp. 3:7-8). Hij verloor zijn leven in deze wereld zoals hij aan de gemeente in Galaten schrijft: "en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij." (Gal. 2:20 en 6:14).

Wij geloven dat net zoals er voorwaarden zijn om een discipel te worden, er ook grote beloften zijn. Een daarvan is deze: "Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden." De gelovige heeft geen reden tot bezorgdheid, want God weet wat hij allemaal nodig heeft. (Matt. 6:32-33). "En al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven!" (Matt. 19:29). Jezus drukt hier duidelijk zijn liefde en beloften uit aan zijn discipelen.

De Heilige Geest geeft de discipel de kracht om de werkingen van het vlees te overwinnen en leidt de discipel in een samenwerking met de Meester. Wij geloven dat Jezus in dit werk de Middelaar is, de Hogepriester, die leeft om voor ons te pleiten. Wij geloven dat in deze samenwerking over de discipel wordt gewaakt, zodat hij geen verzoeking krijgt die hij niet aankan. (1 Kor. 10:13). De Meester is onze heiligmaker en Hij kent ons van vóór de grondlegging van de wereld. Hij heeft mededogen met de zwakheden en tekortkomingen van zijn leerling, maar werkt doelbewust met tucht en troost zodat het beeld van de Meester tevoorschijn komt. De Meester waakt over de discipel met tijdige hulp. "En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen." (Joh. 14:13-14). Wij geloven dat de hele voorraadkamer van God openstaat voor de discipel wanneer het zijn verlangen is om Gods wil op aarde te doen zoals die in de hemel gebeurt.

Jezus zegt: "Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt." (Joh. 13:34-35). Deze liefde wordt door de Heilige Geest in de harten van de discipel uitgestort. (Rom. 5:5). Wij geloven dat dit nieuwe gebod een nieuw leven geeft aan de discipel wanneer ernaar geleefd wordt. De eigenschappen van de liefde worden zichtbaar in het leven van de discipel, onder

³⁶ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1936/02. Het hoofdstuk van de heiligmaking. Rom. 7.

andere door geduld, vriendelijkheid, geloof, hoop, verdraagzaamheid, en doordat men zichzelf niet zoekt. (1 Kor. 13:4-7).

Wij geloven dat de discipel vrijgemaakt is van de wet en diens vloek, en in de wet van de volmaakte vrijheid is gekomen. (Gal. 3:13, Jak.2:12). De Bergrede is voor een discipel de volmaakte wet der vrijheid, waarmee hij zijn huis op de rots bouwt. De Bergrede is vol van geest en leven, het leven waar de discipel naar verlangt. Hier kan de discipel het koninkrijk der Hemelen naar zich toe trekken. Zonder zich dagelijks te verloochenen en zijn kruis op te nemen is het onmogelijk om dit nieuwe leven te leiden. (Luk. 9:23).

Jezus hield van zijn discipelen en verenigde zich met hen. “Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.” (Joh.15:5). Wij geloven dat in de ranken hetzelfde leven is als in de stam. Als er een einde komt aan de werken van het vlees (Gal.5:19-23), dan komt er gemeenschap in het nieuwe leven van Jezus dat steeds meer toeneemt in de discipelen. Dit scheidt gemeenschap en een basis waardoor Jezus’ Hogepriesterlijk gebed in vervulling kan gaan: opdat wij één zullen zijn zoals de Vader en de Zoon één zijn. (Joh. 17:13-23).

6.2.3. Het discipellevens

“Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.” (2 Kor. 5:17). Zo was het met Paulus nadat hij Jezus had ontmoet op de weg naar Damascus. Een discipel genaamd Ananias legde hem de handen op, waarop hij zijn zicht terugkreeg en gevuld werd met de Heilige Geest. (Hand. 9:17). Hij werd in waarheid een discipel en een broeder van Jezus. Hij zegt zelf dat hij een voorbeeld werd voor hen die later in Jezus Christus zouden geloven tot een eeuwig leven. (1 Tim. 1:16).

Wij geloven dat de wederliefde tot Christus een stuwende kracht in Paulus’ leven was. Door zijn ontmoeting met Jezus werden zijn geestelijke ogen geopend. Hij kreeg te zien hoeveel hij zou moeten lijden voor de naam van Jezus, maar geen verdrukking kon hem scheiden van de liefde van Christus. (Hand. 9:16). Hij zegt: “Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus’ wil als schade beschouwd.” (Filipp. 3:7). Hij had in waarheid alles opgegeven om zijn Meester te volgen. Hij was onberispelijk naar de wet voordat hij Jezus ontmoette op de weg naar Damascus, maar hij moest, net als alle anderen, verlost worden uit de macht van de duisternis. Hij die eerder briede van dreiging en moord tegen de discipelen van de Heer, legde de oude mens af en bekleedde zich met de nieuwe mens. (Efez. 4:22-24). Hij was voor God een uitverkoren werktuig en een voorbeeld voor de gelovigen. Wij geloven dat dezelfde God die in Paulus werkte dezelfde innerlijke hervorming kan uitwerken in iedereen die door gehoorzaamheid vasthoudt aan Gods woord. (Joh. 8:31). Zij zijn ware discipelen.

“Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.” (Rom. 7:4). Dan behoren wij Christus toe, Hij Die het Hoofd is voor het lichaam; het lichaam waar elke discipel een lid van is. Paulus drukt het begrip discipel onder

andere uit als een steen in een gebouw of een lid aan zijn Lichaam.³⁷ Wij geloven dat dit het ware discipelschap is, dat wij door te sterven aan datgene waaronder wij gevangen waren, leden van zijn Lichaam worden. Degenen die leden van het Lichaam van Christus zijn, zijn geroepen om Gods wil op aarde te doen zoals die in de hemel gebeurt. “Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God.” (Kol. 3:2-3). Jezus’ woord aan discipelen om elke dag je kruis op te nemen, was waarheid in Paulus. De vruchten van de Geest, het leven van Christus, werden als levende waterstromen door het leven en de dienst van deze discipel.

Wij geloven net als Paulus dat de gezindheid van de discipel door de wet van de Geest des levens in Christus Jezus kan vrijmaken van de wet van de zonde en van de dood. (Rom. 8:2). Wanneer de ogen worden geopend bij de nieuwe geboorte, aanschouwt de discipel de heerlijkheid van de Meester en wordt hij naar hetzelfde beeld veranderd. Wanneer men het goede doet, zal men ervaren dat het kwade nabij is en dat er in het vlees geen goed woont. Wanneer men zichzelf verloochent en zijn kruis opneemt, zal er een lijden ontstaan waarin men aan de dood wordt overgeleverd.

“Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.” (Matt. 5:3 en 6). De levenskrachtige leringen van de Bergrede zijn kernwoorden voor de discipel. Wij geloven dat er door de leiding, opvoeding en troost van de Meester groei en vooruitgang zal zijn. Op deze manier ontstaat er ook een sterke eenheid tussen de discipelen. Ze zijn door eeuwige wetten aan elkaar verbonden in de warmte en het huishouden van liefde tot een lichaam, tot een huis van God, en groeien samen uit tot een heilige tempel in de Heer. (Efez. 2:20-22 Noorse vertaling). Jezus zegt over één van deze Wetten van de Geest des Levens: “Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden.” (Joh. 15:13). Paulus vermaant ons op dezelfde wijze: “Heb elkaar hartelijk lief met broederlijke liefde. Ga elkaar voor in eerbetoon.” (Rom. 12:10). Zonder kruis en vuur komt Gods wil, die hier tot uitdrukking komt, niet tot leven in ons. “één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is.” (Efez. 4:4-6). Net als Paulus geloven wij dat een dergelijk werk kan worden gedaan in de discipelen van Jezus.

6.3 Een overwinningsleven

Wij geloven dat het verschil tussen zonde hebben en zonde doen, waarover de apostel Johannes schrijft in zijn eerste brief, een noodzakelijke en fundamentele kennis is om te begrijpen wat Gods Woord bedoelt met een overwinningsleven. Een leven in overwinning³⁸ is niet hetzelfde als volmaakt zijn of je heiligmaking te hebben voleindigd. Maar het betekent dat je trouw bent aan het licht dat God gegeven heeft en dat je wandelt in het licht zoals Hij in het licht is. (1 Joh. 1:7). Ook al heb je nog zonde in je vlees, je bent gestopt met het doen van zonde; de bekende werken van het vlees. Wanneer God een groter licht geeft, begint men de zonde te haten die men heeft gezien en erkend, maar die niet langer bewust een plaats heeft in hart en verstand. Dan zal het bloed van Christus nog

³⁷ Efez. 4:15-16, Efez. 2:13-16, 1 Kor. 12:12-13, 2 Kor. 5:14-15

³⁸ Smith, Johan O. Verborgen Schatten. 1932/02. Christus geopenbaard in het vlees, Jezus Christus als Hogepriester

dieper reinigen. Door altijd op deze manier te werk te gaan, leeft men een overwinningsleven. Wij geloven dat Rom. 7:14-25 een eerlijke beschrijving is van de strijd tussen vlees en Geest in het leven van een discipel, waar het verlangen is om te worden als zijn Meester.

Wij geloven dat zonde ongeloof is en afscheiding van Gods wil, van zijn beloften en geboden. (1 Joh. 3:4). Het waren de hoogmoedige gedachten van de duivel, zijn daden en zijn ongerechtigheid, die de zonde in de wereld brachten. Zonde is altijd in oppositie tegen God en is altijd tegen Gods wil. De zonde leidt tot scheiding tussen God en de mens, en zorgt ervoor dat de mens zich openstelt voor de wijsheid van deze wereld, die voor God dwaasheid is. (1 Kor. 1:19-21). Het verstand en de wil van de mens worden beïnvloed door de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. De gelovige moet sterk zijn in de Heere en in de sterkte van zijn macht en zich bekleden met de volle wapenrusting van God, opdat hij weerstand kan bieden op de dag van het kwaad, en stand kan houden nadat hij alles heeft overwonnen. (Efez. 6:13).

Gods bedoeling voor de mens is altijd geweest dat hij zou heersen over de zonde. God zegt tegen Kaïn: “Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.” (Gen. 4:7).

Paulus drukt zijn vreugde uit over de mogelijkheid om altijd de zonde te overwinnen als hij schrijft: “En God zij dank, Die ons in Christus altijd doet triomferen en door ons de geur van Zijn kennis op iedere plaats openbaar maakt.” (2 Kor. 2:14).

De dood kwam met de zondeval, maar de overwinning over zonde en dood kwam met Jezus. Paulus citeert uit Jesaja en Hosea in 1 Kor. 15:55: “De dood is verslonden tot overwinning. Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?” Wij geloven dat de overwinning van Jezus op zonde en dood voor ons mensen een nieuwe weg heeft geopend. In Hem kunnen wij ook overwinnen over zonde en dood. “Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus.” (1 Kor. 15:57).

6.3.1 Verschillende begrippen over zonde

In de spreek- en schrijftaal van BCC, wordt het begrip “werken van het vlees” (Gal. 5:19) gebruikt voor “zonde doen” (1 Joh. 3:4-8); toegeven aan je eigen lusten - je eigen verlangen - wanneer je in verzoeking wordt gebracht. Theologisch wordt dit vaak de “eigenlijke zonde” genoemd, dat is de zonde van het handelen, zondige gedachten, woorden en daden.

Verder wordt de uitdrukking “zonde hebben” (1 Joh. 1:8) gebruikt als een aanwijzing dat we allemaal geboren zijn met zonde in het vlees, het slechte verlangen. “Werken van het lichaam” (Rom. 8:13) zijn werken die voortkomen uit onze verdorven en gevallen natuur na de zondeval. Theologisch wordt dit vaak gewoontezonde (zonde van nature) genoemd.

Het nieuwe testament gebruikt verschillende geestelijke woorden en uitdrukkingen. Voorbeelden hiervan zijn onder andere: “zondelichaam” en “lichaam van het vlees”, “daden van het lichaam” en “werken van het vlees”, de “oude mens” en de “nieuwe mens”, of zoals die ook genoemd wordt “Goddelijk mens”.

Het woord “vlees” wordt in de Bijbel in verschillende betekenissen gebruikt. Het Griekse woord voor vlees is “sarx” en de basisbetekenis is “vlees”, maar het woord heeft ook een geestelijke betekenis. In de Bijbel wordt het woord zowel gebruikt voor de mens als een vergankelijk schepsel, als voor de mens die van God is gescheiden en in conflict is met de Geest vanwege de zondeval. Een andere betekenis van het woord vlees is het menselijk lichaam. Wanneer de mens leeft naar zijn zondige natuur, leeft hij, zoals Paulus zegt, naar de wil van het vlees en de gedachten. Men gelooft in de eigen gedachten en de begeerten van het vlees en wordt gedreven door de geest van deze wereld (Efez. 2:2-3), verduisterd in het denken, vervreemd van het leven van God door de onwetendheid die in hen is. (Efez. 4:17-19). In zo’n leven wordt de barmhartigheid van God belemmerd, de genade en barmhartigheid die de mens levend kan maken in Christus.

6.3.2 Het lichaam van de zonden van het vlees en werken van het vlees – “zonde doen”

Wij geloven dat het lichaam van de zonden van het vlees het lichaam is dat zich in verzoeking aanbiedt als instrument van de zonde die in het lichaam woont. (Rom. 6:19). “Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood. Dwaal niet, mijn geliefde broeders!” (Jak. 1:14-16). De werken die voortkomen uit het toegeven aan de vleselijke begeerten zijn de werken van het vlees. Het verstand dient de wet van de zonde.³⁹ Paulus geeft ons voorbeelden van de werken van het vlees in de brief aan de Galaten. (Gal. 5:19-21). De werken van het vlees moeten gereinigd worden door de vergeving van de zonden. Als iemand zichzelf niet reinigt en zich niet bekeert van zijn zonde, zal hij zich verharden en zal de zonde gaandeweg volgroeien en leiden tot geestelijke dood.

De “oude mens” is de mens wiens geest, ziel en lichaam gebonden zijn aan de zonde in het vlees. Deze maakt gebruik van zijn lichaam - het lichaam van de zonden van het vlees - in dienst van de zonde. Wij geloven dat dit lichaam van de zonden van het vlees, door het geloof in de kracht van God, uitgetrokken moet worden door de besnijdenis van Christus en met Hem begraven moet worden in de doop. (Kol. 2:11-12). Wanneer de oude mens met zijn lichaam gekruisigd/uitgetrokken is, zal de nieuwe mens groeien. De zonde in het vlees krijgt haar oordeel en haar dood met Christus aan het kruis.

“Maar u hebt Christus zo niet leren kennen, als u Hem tenminste gehoord hebt en door Hem bent onderwezen, zoals de waarheid in Jezus is, namelijk dat u, wat betreft de vroegere levenswandel, de oude mens aflegt, die te gronde gaat door de misleidende begeerten, en dat u vernieuwd wordt in de geest van uw denken, en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.” (Efez. 4:20-24).

“De nieuwe mens” dient de wet van God met zijn verstand en zet zijn lichaam in als een offer dat voor God welgevallig is en als een instrument van gerechtigheid, zoals Paulus schrijft: “Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen. En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan

³⁹ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1915/11. Het vergankelijke lichaam onder de leiding van Gods Geest of van de zonde

God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God.” (Rom. 6:12-13). Wanneer we toegeven aan de vleselijke begeerte, begint de zonde in ons lichaam te heersen, in gedachten, woorden of daden. Maar wanneer wij met Christus levend gemaakt zijn door zijn dood, kunnen wij ook ons lichaam als een wapen van gerechtigheid voor God stellen.

6.3.3 Het lichaam van de zonde en daden van het lichaam - “zonde hebben”

Wij geloven zoals Johannes schrijft: “Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.” (1 Joh. 1:8). Paulus drukt het zo uit: “Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. (Rom. 7:18). In het vlees leeft de hele zondeval in wat Paulus het lichaam van de zonde noemt. Wanneer iemand wedergeboren is en de Heilige Geest heeft ontvangen, is er een strijd waarbij de Geest begeert tegen het vlees in en het vlees begeert tegen de Geest in. (Gal. 5:17). In deze strijd is het lichaam van de zonde niet onwerkzaam. Daar waar het ons ontbreekt aan kennis en licht en onze geest niet levend gemaakt is voor God, is onze menselijke geest verbonden met de zonde, en daar ontstaan dingen die de Schrift de daden van het lichaam noemt. God die zowel het willen als het werken in ons bewerkt, geeft kracht door de Heilige Geest, zodat wij ze door de Geest kunnen doden. Zij gaan in tegen onze betere wil en tegen onze betere gezindheid, die de wet van God dient. Wij geloven dat Paulus dit zegt over zulke daden: “Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont.” (Rom. 7:17).

Deze handelingen zijn niet voortgebracht in mijn verstand, maar de zonde in mijn leden neemt mij gevangen en ik doe de dingen die ik haat. (Rom. 7:15). Wanneer wij door het licht van de Geest en van het Woord deze daden zien, moeten zij worden erkend en gekruisigd en moeten ze sterven. Zo zal de gelovige zichzelf oordelen en van licht tot licht gaan en tot groei in Christus komen. Het lichaam van de zonde, de inwonende zonde, zal gedurende de wandel in het licht geleidelijk tenietgedaan worden. Wij geloven dat er geen veroordeling is voor de daden van het lichaam. (Rom. 8:1). Zij worden niet uitgevoerd door mijn bewuste ik, maar door de zonde die in mij woont. Paulus dankt God door Jezus Christus, zeggende: “Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.” (Rom. 7:24-26).

6.3.4 Wat zijn verzoeken?

Jakobus schrijft in zijn brief dat verzoeking is dat je aangetrokken en verlokt wordt door je eigen begeerte. (Jak. 1:12-16). Dat wil zeggen, ons verstand wordt getrokken en gelokt om toe te geven aan de begeerten van ons vlees, de begeerten die ingaan tegen de wil van God. Wij geloven dat het gedrag of de manier van doen van anderen voor ons verzoeken kunnen lijken, maar het is de zonde die in ons eigen vlees woont, die wordt opgewekt door de omstandigheden waarin wij terechtkomen.

Wij geloven dat verzoeken een proef van ons geloof zijn. Zowel de apostel Jakobus als Petrus vermanen ons om het enkel vreugde te achten wanneer wij in allerlei verzoeken terechtkomen. (Jak. 1:2-4; 1 Petr. 1:6-7). Door de liefde tot de waarheid kunnen deze begeerten en lusten door het kruis in de dood van Christus gebracht worden. (2 Kor. 4:10). Men krijgt dan genade om de zonde te

overwinnen.⁴⁰ “En God zij dank, Die ons in Christus altijd doet triomferen en door ons de geur van Zijn kennis op iedere plaats openbaar maakt.” (2 Kor. 2:14).

Jakobus schrijft over de blijdschap van hen die volharden en niet toegeven aan de verzoeken van het vlees. Verzocht worden is geen zonde, maar als men toegeeft aan de verzoeking, wordt zonde geboren. (Jak. 1:12-15). Wij geloven in Gods beloften van een leven in overwinning over bewuste zonden.⁴¹ Dat betekent niet, dat wij geloven dat een mens op een gegeven moment zondevrij kan worden zoals Jezus. “Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.” (1 Joh. 1:6-8). Wij zullen daarom ook niet onafhankelijk worden van vergeving van zonden, zelfs niet bij een gevorderde heiligmaking.⁴²

Wij geloven dat wij in het uur van de verzoeking kracht krijgen door de Heilige Geest om te overwinnen over de zonde en de macht van de duivel. Satan beïnvloedt ons om tegen Gods wil en wet in te handelen, zoals hij met Adam en Eva deed. Deze beïnvloedingen merken we als verzoeken. Jezus heeft door zijn leven de mogelijkheid geopend voor ons als mensen om Hem na te volgen. Hij leed in zijn vlees en overwon. Hier is Jezus ons voorbeeld, en God is trouw en waakt erover dat niemand verzocht wordt boven wat hij aankan, maar Hij geeft ons kracht om te overwinnen over de zonde. (1 Kor. 10:13). Wij geloven dat deze overwinning het leven van Christus voortbrengt, zodat ook in verzoeking en beproeving een geur van goedheid en liefde tevoorschijn kan komen vanuit de nieuwe mens die van God is, die zich ontwikkelt.

6.3.5 In zonde vallen

Er is een verschil tussen in zonde leven en in zonde vallen. Zelfs als een discipel met zijn hele hart een navolger is geworden van Jezus, kan hij overrompeld worden door een zonde. Als iemand valt, dan zal een boetvaardige berouw hebben en God om vergeving vragen. Er was niet de wil om te zondigen, maar het verlangen was er om zijn Woord te gehoorzamen. “Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige.” (1 Joh. 2:1). Omdat het de gezindheid is om het goede te doen, maakt een val iemand meer alert en opmerkzaam, opdat hij niet opnieuw valt. (2 Petr. 1:10).

Jezus is onze helper en verzoener. Hij gaat in voorbede voor ons en geeft ons licht en kracht om te overwinnen. “Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest.” (1 Petr. 3:18). Daarom is het belangrijk voor ons om een haat te bewaren tegen de zonde en tegen alles wat ons scheidt van God.

6.3.6 Overwinning over de zonde

De zonde kwam in de wereld door één mens, zoals Paulus het beschrijft: “Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen

⁴⁰ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1934/09. Overwinningsvreugde in de verzoeking

⁴¹ Gal. 5:19-21, 1 Joh. 5:4, Rom. 8:37, 2 Kor. 2: 14, Openb. 2 en 3.

⁴² Smith, Johan O. *Nagelaten brieven*. 30 april 1907

is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.” (Rom. 5:12). Maar de genadegave in de ene mens, Jezus Christus, is voor velen buitengewoon rijk geworden doordat Jezus overwon, en daardoor is het voor ons mogelijk geworden om te overwinnen. Wij geloven in de rijkdom van genade, waardoor we in praktijk en werkelijkheid kunnen leven en heersen over de zonde.⁴³ (Rom. 5:15-17).

Jezus was bij de Vader in de hemel, maar op vastgestelde tijd stuurde de Vader Hem naar de aarde, als een Redder voor ons. Hij kwam naar de aarde om de mensen te verzoenen met God en hen te verlossen. Paulus illustreert de gelukkige toestand waarin de mensheid gekomen is door Jezus Christus. Adam zondigde en dat bracht onoverzienbare negatieve gevolgen en lijden met zich mee voor talloze mensen. Zij kwamen allemaal onder het oordeel en de consequenties van de dood, toen het vlees de macht nam en iedereen onder de heerschappij van de zonde kwam. Toen kwam Gods eniggeboren Zoon die hen met zijn offer kon vrijspreken.

Elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God (1 Joh. 4:2) en zij die uit God geboren zijn overwinnen de wereld. “Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?” (1 Joh. 5:4-5). Wij geloven dat wij slechts in levend geloof in Jezus Christus als Heer in ons leven kunnen overwinnen over de wereld en haar begeerte. (1 Joh. 2:15-17). Onze menselijke kracht is te zwak om de geestelijke machten van het kwaad te weerstaan. Maar de kracht van de Heilige Geest is beschikbaar voor iedereen die Hem toebehoort en leeft en wandelt door de Geest. (Gal. 5:24-25). Alleen zij kunnen overwinnen en in deze wereld getuigen zijn van de grootheid, genade en kracht van Jezus. (Hand. 1:8).

De strijd tegen de zonde wordt uitgevochten in onze innerlijke mens. “Laat de zonde dan niet in uw sterfelijk lichaam regeren om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen.” (Rom. 6:12). Eenieder die een gekruisigd leven leeft met Christus zal in het uur van de verzoeking kiezen om te lijden met Hem, opdat ook het leven van Jezus openbaar wordt in hun sterfelijk vlees. (2 Kor. 4:11). Zulke mensen zullen op een dag ook met Hem verheerlijkt worden. (Rom. 8:17).

Wij geloven dat Jezus, onze Heer en Meester, een voorbeeld heeft nagelaten voor alle mensen die willen leven als zijn discipelen. “Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen.” (Hebr. 2:18). Petrus spreekt over voetsporen waarin wij zullen wandelen. “Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen; Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is; Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt; Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen.” (1 Petr. 2:21-24, Rom. 6:1-2).

Wij geloven dat, zoals Johannes schrijft, de zonde zijn macht verloren heeft over de mens die in het licht wandelt, zoals Hij in het licht is. (1 Joh. 1:7). Hij is geopenbaard om onze zonden weg te nemen. Hij heeft nooit gezondigd en heeft voor ons een weg ingewijd om op te houden met het dienen van

⁴³ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1916/06. Leven en heersen.

de zonde. “En u weet dat Hij geopenbaard is om onze zonden weg te nemen; en zonde is er in Hem niet. Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend.” (1 Joh. 3:5-6). Wij geloven dat dit gebeurt door een levend, actief geloof in Gods woord, dat het zaad is. Wanneer dit zaad in de mens blijft en werkzaam is als een actieve tegenkracht tegen de zonde, zullen wij ophouden met zondigen. “Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is.” (1 Joh. 3:9).

Petrus stelt het lijden van Jezus in zijn vlees als een voorbeeld voor ons. “Welnu, omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte: wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met het dienen van de zonde, om nu, in de tijd die ons nog overblijft in het vlees, niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God te leven.” (1 Petr. 4:1-2). Wij geloven dat door trouw aan het discipelverbond met Jezus, de gelovige bevrijd kan worden van het onderliggen voor de zonden, door niet toe te geven in het uur van de verzoeking.

Paulus bedankt de vrienden in Rome, dat zij, die slaaf waren geweest van de zonde, nu van harte gehoorzaam waren geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan ze overgegeven waren. (Rom. 6:17-18). Wij geloven dat hoofdstuk 6 in de brief aan de Romeinen sleutelwoorden over de leer bevat om het evangelie te begrijpen. Wanneer wij door trouw gehoorzaam zijn aan de leer waaraan wij overgegeven zijn, zullen wij bevrijd worden van de macht van de zonde en de duisternis. Door de kracht die ligt in de genade van Jezus Christus, kunnen wij het leven van Jezus leven: een leven dat is opgewekt, in gemeenschap met de opgestane Verlosser.

6.4 Het bloed van Jezus

Wij geloven dat de godsdienst in het oude verbond een beeld is dat verwijst naar het nieuwe verbond. (Hebr. 9:9-10). “Hij nam het boek van het verbond en las dit ten aanhoren van het volk voor. En zij zeiden: Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en Hem gehoorzamen. Toen nam Mozes het bloed, sprenkelde het op het volk en zei: Zie, dit is het bloed van het verbond dat de HEERE met u gesloten heeft op grond van al die woorden.” (Ex. 24:7-8).

Wij geloven dat dit hetgeen is waar Petrus naar verwijst wanneer hij in het nieuwe verbond de gelovigen eraan herinnert dat ze zijn “uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus.” (1 Petr. 1:2). Door de offers werden de dieren geslacht en het bloed werd het heiligdom binnengedragen door de hogepriester tot verzoening van de zonden van het volk. Zonder het vergieten van bloed vond er geen vergeving plaats. (Hebr. 9:22). Toch was het onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden weg kon nemen. (Hebr. 10:4). Daarom stuurde God zijn Zoon in een gedaante gelijk aan het zondige vlees.

Jezus werd de Middelaar van het nieuwe verbond en de Hogepriester. Het nieuwe verbond dat Hij oprichtte, werd werkelijkheid door de wil die Hij uitdrukte bij zijn komst in de wereld: “Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven - om Uw wil te doen, o God.” (Hebr. 10:7). Hij gaf zijn lichaam als offer.

Wij geloven dat de Vader en de Zoon verenigd waren in een eeuwig verbond. De Zoon was van eeuwigheid af iemand die Gods wil doorvoerde. Dit verbond stond vast toen Hij voor ons zichzelf ontledigde en een mens werd met een menselijke wil en ziel. God veroordeelde de zonde in het vlees van Jezus en Jezus offerde zichzelf door de kracht van een eeuwig Geest.⁴⁴ In deze Geest was een kracht en een begeren tegen het vlees, waar Hij zich vrijwillig mee bekleed had om zijn broeders gelijk te worden. Door gehoorzaamheid aan de Geest offerde Hij zijn eigen wil, door dagelijks zijn kruis op te nemen. Wij geloven dat het bloed het doel is van de Geest opdat leven en vrede naar voren kunnen komen. (Rom. 8:6). Het kruis was het slagveld waar de Geest en het bloed verenigd werden, en door dit eeuwig bloed van het verbond kon God Jezus opwekken uit de doden.⁴⁵

Het leven dat tevoorschijn komt doordat een mens naar zijn eigen wil en verstand leeft, was niet het leven dat Jezus leefde. Zijn lust was om de wil van de Vader te doen, Hij leefde het leven van de Vader en het eeuwig leven kwam tevoorschijn door de geboden van de Vader. Er vond dagelijks een offerdienst en slachting plaats, met als sluitstuk de dood op Golgotha. Het bloed werd geofferd door een eeuwig Geest en in de kracht van dit offerbloed kon Jezus het heiligdom binnengaan, in de hemel zelf, en een eeuwig verlossing teweegbrengen. (Hebr. 9:11-12 en 13:12). Wij geloven dat door het lijden en de dood van Jezus, de mensen vrijgemaakt kunnen worden van de macht van de duisternis en ze geheiligd kunnen worden door zijn bloed. De tijd van dierenoffers en dierenbloed was eens en voor altijd voorbij.

Door het volkomen offer en de volkomen trouw van Jezus, die Hij bewees toen Hij zich offerde in de kracht van een eeuwig Geest, was het mogelijk voor de Vader om onze Heere Jezus uit de doden terug te brengen, op grond van het bloed van het eeuwig verbond. (Hebr. 13:20). Zo werd de kop van de duivel vermorzeld en de dood werd tenietgedaan.

Wij geloven dat op deze grondslag de wereld verzoend werd met God en dat Jezus de macht heeft om alle zonden in de wereld te vergeven. Met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam, kunnen de mensen vrijgekocht worden van de zinloze levenswandel, die hun door de vaders overgeleverd is. (1 Petr. 1:18-19). Willen wij gemeenschap krijgen met het bloed van Christus en een deel zijn van het lichaam van Christus, dan moeten wij gewillig zijn om te volgen in zijn voetsporen op de nieuwe en levende weg die tot in het heiligdom leidt. In het bloed van Jezus hebben wij vrijmoedigheid om daarin binnen te gaan. Door het lijden en de dood van het kruis bieden we ten bloede toe weerstand in de strijd tegen de zonde waarin we 'nee' zeggen tegen onze eigen wil om Gods wil te doen. Zo kunnen we door gemeenschap met Jezus in zijn lijden in het bloed van Jezus het heiligdom binnengaan. (Hebr. 12:4) Door te overwinnen zoals Hij overwonnen heeft zal het opstandingsleven van Jezus naar voren komen in ons eigen sterfelijke lichaam, d.w.z. tijdens ons leven hier op aarde. Wij geloven dat dit een wandel in het licht is. "Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde." (1 Joh. 1:7).

⁴⁴ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1915/05. Is Christus in het vlees gekomen?

⁴⁵ Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 10 aug 1910

Tijdens deze wandel zal het bloed van Jezus het leven van Jezus naar voren brengen, zodat wij bekwaam gemaakt worden voor elk goed werk. Waar de zonde weggereinigd wordt, komt er gemeenschap in één lichaam, en deze levensgemeenschap wordt in stand gehouden door de kracht van de Heilige Geest en de reiniging van het bloed. Wij geloven dat het bloed van Christus het fundament is voor al het goddelijke leven dat in een mens geschapen kan worden. Door het bloed van Jezus is er vergeving van zonden en verzoening met God, en door het bloed van Jezus vindt een geleidelijke reiniging van de inwonende zonde plaats en daarmee een groei van de vruchten van de Geest, wat heiligmaking is.

Het vlees en bloed van Jezus

Jezus zei: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als u het vlees van de Zoon des mensen niet eet en Zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in uzelf. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft, en Ik leef door de Vader, zo zal ook wie Mij eet, leven door Mij.” (Joh. 6:53-57). Wij geloven dat het vlees en bloed van Jezus een stroom van voedsel en kracht zijn waardoor de gelovige persoonlijk alle beloften die in Christus Jezus liggen kan ervaren en dat deze het leven worden in de discipel. Dit is het leven van Christus door de Geest van Christus.

Jezus was het brood tot leven dat uit de hemel neergedaald is om de wereld leven te geven. (Joh. 6:33-35). In dit brood lag het eeuwige leven. Het woord werd vlees en kwam onder ons wonen. Hij werd het gepersonifieerde Woord van God, en het was Gods wil dat heel zijn volheid in Hem zou komen wonen. (Kol. 1:19).

Door te wandelen in het licht en daders van het Woord te zijn en daardoor zijn vlees te eten, zal de kracht die in het bloed van Jezus ligt de zonde, die in ons woont en die Gods licht ons openbaart, wegreinigen. Op die weg zal het leven, Gods volheid, in ons komen. Zo blijft de discipel in Hem, en Hij blijft in de discipel. Zulke mensen zullen niet hongeren en nooit dorsten. Dit is de offerweg in het spoor van het Lam waar we deel krijgen aan de gemeenschap met Jezus in zijn lichaam en bloed. Wij geloven dat Paulus in Filipp. 3:10 uitdrukking geeft aan het diepe verlangen om dit te mogen beleven, namelijk dat hij door het lijden van Christus aan de dood van Jezus gelijkvormig zou worden. Wij geloven dat er eeuwige krachten verborgen liggen in het bloed van Christus, “En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood.” (Openb. 12:11).

6.5 De Geest, het water en het bloed

“Want nadat elk gebod overeenkomstig de wet aan heel het volk door Mozes meegedeeld was, nam hij het bloed van de kalveren en van de bokken met water en scharlakenrode wol en hysop, en besprenkelde het boek zelf en heel het volk, terwijl hij zei: Dit is het bloed van het verbond dat God u bevolen heeft te houden.” (Hebr. 9:19-20). Jezus kreeg een scharlakenrode mantel om, voor Hij ter dood gebracht zou worden op Golgotha. (Matt. 27:28). “Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft, die getuigt ervan, en zijn getuigenis is waar, en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook u gelooft.” (Joh. 19:34-35).

Wij geloven dat dit allemaal verwijst naar de verlossing die tot stand gebracht is door Jezus Christus. Water en bloed hadden een centrale rol in de aanbedding van God onder het oude verbond. Want drie zijn er die getuigen: de Geest, het water en het bloed; en deze drie zijn tot één. Hij is het Die kwam door water en bloed: Jezus, de Christus; niet door het water alleen, maar door het water en het bloed. Water en bloed kunnen niet gescheiden worden. En de Geest is het Die getuigt, omdat de Geest de waarheid is. (1 Joh. 5:6-8). Wij geloven dat iemand Gods Koninkrijk kan zien, wanneer hij wedergeboren wordt door water en Geest, (Joh. 3:3), en is zijn lichaam met rein water gewassen dan is het gereinigd van zijn zonden. (Hebr. 10:22).

Wij geloven dat de gelovige tot ontwikkeling en groei komt door te wandelen op de nieuwe en levende weg. “Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.” (1 Joh. 1:7). Wij geloven dat Johannes hier spreekt over een inwendige reiniging van de inwonende, verborgen zonde, waar wij geleidelijk licht over krijgen door te wandelen in het licht, waarbij Gods Woord de diepten van de zondeval belicht. Dan komen we door een wandel in gehoorzaamheid tot de derde getuige, waar het bloed getuigt samen met de Geest en het water.

Wij geloven dat we gemeenschap krijgen met het bloed van Christus wanneer we verenigd worden met Christus in zijn lijden en dood. Het is een vereniging met Christus in het bloed van het verbond, en op die manier krijgt de gelovige het getuigenis van God in zichzelf. (1 Joh. 5:10). De Geest getuigt samen met water en bloed, want de Geest is de waarheid en weet alle dingen. Wanneer we dit getuigenis in ons hebben, is Christus en zijn leven in ons, en wij kunnen overwinnen over de zonde die in ons woont, die door het licht aan ons openbaar wordt gedurende de wandeltocht.⁴⁶

6.6 De belofte van leven

Wij geloven dat er twee beslissende opgaven waren die Jezus uitvoerde terwijl Hij hier op aarde was. Hij redde de mensen van het verderf door hen door het kruis, met God te verzoenen, en Hij kwam met een boodschap van nieuw leven. “Paulus, door de wil van God een apostel van Jezus Christus met het oog op de belofte van het leven dat in Christus Jezus is.” (2 Tim. 1:1). Jezus sprak tot zijn discipelen dat Hij gekomen was opdat ze leven en overvloed zouden hebben. (Joh. 10:10). Toen Johannes de boodschap van Jezus verkondigde aan de zeven gemeenten in Klein Azië, waren er twee gemeenten die vlekkeloos voor Gods aangezicht wandelden, en die Gods Woord bewaard hadden. Voor hun was een geopende deur gegeven die niemand kon sluiten, en zij zouden zuilen zijn in Gods tempel tot in eeuwigheid. (Openb. 2:8-11 en 3:7-13).

Paulus schrijft aan de Kolossenzen en herinnert hen eraan dat ze met Jezus begraven zijn in de doop en met Hem ook opgewekt zijn door het geloof van de werking van God. Zij die dood waren door hun overtredingen en zonden, zij waren levend gemaakt met Christus, omdat Hij al hun zonden vergeven had. (Kol. 2:12-13). Aan hen schrijft Paulus ook verder: “Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus

⁴⁶ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1912/10. De Geest, het water en het bloed

verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.” (Kol. 3:1-4).

Zoals Paulus met Christus opgewekt was, zullen alle discipelen een opgewekt leven met Hem leven en de dingen die boven zijn zoeken. “Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.” (Filipp. 1:21). “Maar ik jaag ernaar om het ook te grijpen. Daartoe ben ik ook door Christus Jezus gegrepen.” (Filipp.3 :12). Paulus was gegrepen van de belofte van een nieuw leven in Christus Jezus.

Johannes begint zijn eerste brief met het uitdrukken van zijn enthousiasme voor dit nieuwe leven dat geopenbaard was door Jezus. Het was een leven dat hij gezien, aanschouwd, getast en ervaren had – het Woord van het leven. Johannes had gemeenschap met de Vader en de Zoon in dit leven, en wij geloven dat dit leven de enige basis was voor het uitnodigen van de lezers tot gemeenschap met hen. In dit leven wordt de blijdschap volkomen. “Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens – want het leven is geopenbaard en wij hebben het gezien, en wij getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard – wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt; en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap volkomen wordt.” (1 Joh. 1:1-4).

Wij geloven dat het hemelse koninkrijk in zulke mensen groeit, en in hun harten zal rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest een woning hebben. Wij geloven dat Gods wijsheid is gelegd in al Gods geboden en wetten, en dat zij die gehoorzaam zijn aan de Heilige Geest, de rijke vrucht zullen ervaren die Jezus beloofd heeft. (Joh. 15:4-5).

6.6.1 Werken van het geloof

Wij geloven dat de mens gerechtvaardigd wordt voor God door geloof zonder werken, door de genade in Jezus Christus. De eer van mensen wordt uitgesloten. Geen mens wordt gerechtvaardigd door werken van de wet. Wij die dood waren, zijn levend gemaakt met Christus en in de hemel geplaatst. (Efez. 2:5-6). Dan zijn wij zijn werk, geschapen in Jezus Christus tot goede werken die God van tevoren klaargelegd heeft zodat wij door geloof hierin kunnen wandelen.⁴⁷

Abraham werd gerechtvaardigd door geloof zonder werken. (Rom. 4:3). Als resultaat van dit geloof kreeg hij de zoon van de belofte Izak. Het leven van Abraham werd een wandel in geloof, en door Gods wil en zijn werkingen kreeg hij kracht om Izak als een offer voor God te brengen. De apostel Jakobus zegt dat Abraham door deze geloofsdaad gerechtvaardigd werd, omdat het geloof samenwerkte met zijn handelen, en dat het geloof volkomen werd door de werken. (Jak. 2:21-22). Wij geloven dat alle werken die God door geloof werkt, tot Gods eer zullen zijn. De werken komen voort uit de liefdevolle offergezindheid tot de Heiland, die het hoofd is van de gemeente. Abraham hield van God met heel zijn kracht, en met heel zijn ziel en met heel zijn verstand. Door deze liefde

⁴⁷ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1926/01. Geloof en verstand

en door deze wil kreeg Abraham de belofte toen hij Izak offerde, en de engel van de Heer riep toen vanuit de hemel: “Omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt, zal ik u zeker rijk zegenen.” (Gen. 22:15-17).

Wij geloven dat toen Christus opstond uit de dood om Heer te zijn, en de gelovige door geloof een deel van het lichaam geworden is waar Christus het hoofd van is, het de bedoeling is dat er een wandel zal zijn in het voetspoor van Jezus in de werken die God van tevoren klaargelegd heeft. Dan zijn wij vrij van de wet. Dit is de nieuwe en levende weg die Jezus gebaad heeft. De werken komen voort doordat God in ons het willen en het werken werkt tot zijn eer. Dit zijn werken door geloofsgehoorzaamheid. Op deze manier moet de gelovige zijn leden ten dienste stellen van de gerechtigheid - dit leidt tot heiligmaking. (Rom. 6:19).

Deze geloofsdaden leiden tot geestelijke ontwikkeling, tot heiligmaking en tot groei in alle goede werken. Zonder heiligmaking zal niemand de Heere zien. (Hebr. 12:14). Op die manier krijgen wij deel aan het Koninkrijk van God, zijn gerechtigheid, vrede en vreugde in de Heilige Geest, en wordt het geloof door werken volmaakt.

Christus is voor allen gestorven, daarom zijn zij allen dood, en Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven en weer opgestaan is. Als we voor Hem leven, ontstaat er nieuw leven en komen er nieuwe werken tevoorschijn. De groei in het nieuwe leven is heiligmaking, en Christus leeft in ons. De werken die tevoorschijn komen bij hen die een gekruisigd leven leiden, vormen het fijne linnen dat de bruid werd gegeven om te dragen, de gerechtigheden van de heiligen. (Openb. 19:8).

6.6.2 Gehoorzaamheid van het geloof

Paulus kreeg de opdracht van Jezus Christus “om ter wille van Zijn Naam geloofsgehoorzaamheid te bewerken onder alle heidenen.” (Rom. 1:5-6). Hij spreekt ook zijn vreugde uit dat een grote groep priesters gehoorzaam was geworden aan het geloof. (Hand. 6:7). Wij geloven dat geloof en gehoorzaamheid niet van elkaar gescheiden kunnen worden en twee kanten van dezelfde zaak zijn.

Jezus eindigt de Bergrede als volgt: “Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.” (Matt. 7:20-21). Jakobus verduidelijkt ook dat zonder werken het geloof dood is. “Maar wilt u weten, o nietig mens, dat het geloof zonder de werken dood is? Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izak, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden?” (Jak. 2:20-22) Wij geloven dat het alleen door gehoorzaamheid van het geloof is dat men deel krijgt aan het ware leven.

Wij geloven dat het 12e hoofdstuk van de Romeinenbrief met al zijn vermaningen een stroom van levend water wordt voor iedereen die deze vermaningen volgt. Wij geloven dat wanneer het leven van Christus werkzaam is, er een gemeenschap ontstaat tussen mensen, die zo kan worden ontwikkeld dat die gelijk wordt aan de gemeenschap die bestaat tussen de Vader en de Zoon. “Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet. Verblijd u met hen die blij zijn, en huil met hen die

huilen.” Wij geloven dat gehoorzaamheid aan deze wetten van de Geest van het leven ons bevrijdt van slechte en destructieve gedachten, en in plaats daarvan ons hart verruimt tot medelijden en zorgzaamheid.

Wij geloven dat jezelf vernederen in gehoorzaamheid aan Gods wil, Gods wijsheid is. Want wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden. (Matt. 23:12). Door zelfverloochening in Jezus Christus wordt Gods kracht werkzaam en krijgen wij deel aan de wijsheid die van boven komt. “Maar de wijsheid die van boven is, is ten eerste rein, vervolgens vreedzaam, welwillend, voor rede vatbaar, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd.” (Jak. 3:17). Deze weg tot het leven staat open voor iedereen die dat wil. God is rijk genoeg voor allen die Hem aanroepen: “Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opgedaan worden.” (Matt. 7:7). Door geloofsgehoorzaamheid en te wandelen in de Geest komt men tot geestelijke groei en ontwikkeling.

6.6.3 Het begin en de ontwikkeling van het geloof

“De God der goden, de HEERE, spreekt, en roept de aarde, vanwaar de zon opkomt tot waar hij ondergaat. Uit Sion, de volmaakte schoonheid, verschijnt God blinkend.” (Ps. 50:1-2). Gods wegen om een mens tot geloof te leiden zijn ondoorgrondelijk. Wij geloven dat God het verlangen en de hoop ziet die in ieders hart liggen en die misschien ook verborgen zijn voor de persoon zelf. Wij geloven dat de mens, door zijn vrije wil, deze roeping kan aannemen of afwijzen. Jezus zegt: “Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren.” (Matt. 22:14). Door de daad van het geloof moet de roeping en de belofte worden bevestigd. (2 Petr. 1:10).

“Voordat het geloof echter kwam, werden wij door de wet bewaakt, als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard zou worden.” (Gal. 3:23). Hier is de mens beperkt, ondanks het geloof in God. Dit geloof is een wettisch geloof, en dus niet het definitieve geloof.⁴⁸ God wil de mens graag leiden op een weg die leidt naar een levend geloof. Wij geloven dat het volkomen mogelijk is dat de mens door innerlijke overtuiging en zoeken een levend geloof kan vinden en ermee vervuld kan worden, en daardoor een levensverbinding en gemeenschap met God en Christus Jezus kan bereiken zonder de hulp van andere mensen. Het is echter meestal zo dat God hulp heeft gegeven aan andere gelovigen die dit geloof in zich hebben gekregen en die daardoor anderen kunnen helpen. Paulus was een instrument van God om mensen tot geloof te leiden en de waarheid te leren kennen die tot godsvrucht behoort. Hij was een leraar van de heidenen in geloof en waarheid. (1 Tim. 2:7; Tit. 1:1). Zulke werktuigen kunnen het werk en de leer van Christus presenteren in een vorm van onderwijs die het verlangen en de hoop versterkt van iemand die bevrijd wil worden van de macht van de zonde en de duisternis. De ogen worden geopend voor de mogelijkheden die het evangelie belooft door de genade van Jezus Christus.

Het geloof van Christus wordt geboren wanneer iemand besluit te voldoen aan de voorwaarden die Gods Woord beschrijft voor een leven van vrede en vreugde onder leiding van de Heilige Geest. Wij geloven dat er in deze Geest een geloof is dat het gemakkelijk maakt om Gods Woord in het hart en de gedachten aan te nemen. “Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van

⁴⁸ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1912/10. Geloofsgehoorzaamheid

God.” (Rom. 10:17). Door geloof kan men de Heilige Geest ontvangen en erdoor vervuld worden. Op die manier is er gemeenschap met God, met de onzichtbare wereld van de hemel, en gemeenschap met andere mensen in liefde en zorgzaamheid.

“Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.” (Hebr. 11:1). Dit is een levend geloof waaruit daden en handelingen voortkomen die door God worden bewerkt. De mens komt door geloof in een relatie van gehoorzaamheid aan Christus. Dit geloof vindt zijn oorsprong niet in menselijke prestaties en intellect, maar is een gave van de God van de hoop.

Wij geloven dat wanneer het Woord van God door het geloof met een mens samensmelt, het leven van Christus in het hart van die mens wordt geboren. Dit geloof is dynamisch, en door de strijd van het geloof kan men het eeuwige leven en de onzichtbare hemelse waarden van het Koninkrijk Gods vatten: gerechtigheid, vrede en vreugde in de Heilige Geest. Jezus zegt zelf: Alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft! (Mark. 9:23). Dit is het overwinnende geloof dat de wereld heeft overwonnen. (1 Joh. 5:4). Wij geloven dat dit geloof het geloof van Jezus is, het geloof dat in zijn hart leefde tijdens zijn wandel op aarde, Hij die ook de Leidsman en Voleinder van het geloof wordt genoemd. (2 Petr. 1:1, Hebr. 12:1). Dit geloof kan niet vernietigd worden, want zijn wortels zijn in God en het blijft tot in alle eeuwigheid. (1 Kor. 13:13).

6.6.4 De geest van het geloof

“Wij hebben dezelfde geest van geloof”, zegt Paulus in 2 Kor. 4:13, en in deze geest van geloof wist hij dat Jezus de duivel overwonnen had en dat het vlees zijn macht verloren had. Hij kon in triomferend geloof uitroepen: “Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.” (Rom. 8:37).

Het nieuwe verbond dat door Jezus werd gesloten, bracht een heel nieuw tijdperk in de wereld. Hij begon en volbracht de grote taak om degene te vernietigen die de macht over de dood had, dat is de duivel. Hij heeft de Vader verheerlijkt door zijn leven op aarde, en heeft een nieuwe en levende weg terug naar God ingewijd. Alleen door godsvrucht en de Geest van het geloof kan iemand iets begrijpen van de geloofsstrijd die Jezus heeft gestreden in de dagen van zijn vlees. De opstanding uit de dood bewees dat het werk geslaagd was. Hij is de Leidsman en Voleinder van het geloof. Omdat de wet niemand tot volmaaktheid kon brengen, was het Gods wil dat dit verlossingswerk in ons zou gebeuren door het geloof. (1 Kor. 1:21).

Toen Jozua en Kaleb in de geest van geloof het volk Israël het beloofde land moesten binnenleiden, wist de duivel door ongeloof en twijfel een hele generatie te vernietigen, zodat zij door hun ongeloof 40 jaar in de woestijn moesten ronddolen, en zij het land niet binnenkwamen. (Hebr. 3:19). De Geest van het geloof heeft mensen uit het moeras getild en hun voeten op een rots gezet. (Ps. 40:3-4). Door de Geest van het geloof zijn zij leden van het lichaam van Christus geworden en in verbinding gekomen met Hem die meer kan doen dan alles. Door geloof in Hem kan wat voor mensen onmogelijk is mogelijk worden. (Mark. 10:27). De zonde waar zij slaaf van waren verliest zijn kracht en een nieuw leven ontstaat door de Geest van het geloof.

6.6.5 Gebed en aanbidding

Wij geloven dat door gebed en de werking van de Heilige Geest de mens de mogelijkheid wordt gegeven met de Schepper te communiceren. Door de geschiedenis heen zijn er op aarde mensen geweest die door hun gebeden een grote invloed hebben gehad op Gods handelen. Toen God overwoog Israël te vernietigen vanwege hun weerspanningheid, kwam Mozes tussenbeide en God verhoorde zijn gebed.

God heeft een grote huishouding, houdt van zijn schepping en wil zich graag over ons ontfermen. God volgt ieder mens en schenkt aandacht aan zijn woorden en daden, en ieder mens moet rekenschap aan Hem afleggen. Wij geloven dat de meest waardevolle woorden die uit de mond van die ene misdadiger op Golgotha kwamen, de woorden en het gebed waren waarmee hij zijn leven afsloot: "Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent." (Luk. 23:42). Hij erkende zijn zonde, en wendde zich tot zijn redder. Het antwoord van Jezus op zijn gebed had betekenis voor de eeuwigheid voor hem: "Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn." (vers 43). Wij geloven dat ieder mens die zich op dezelfde manier tot Jezus wendt voor hulp en redding, dezelfde barmhartigheid zal ontvangen.

Wij geloven dat wij in alles onze verlangens tot God mogen richten door bidden en smeken met dankzegging, en dat de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, onze harten en gedachten zal bewaken in Christus Jezus (Filipp. 4:6-7). Wij geloven dat Johannes, de discipel die Jezus liefhad, het hart van God en Jezus goed kende toen hij vol vertrouwen schreef in zijn brief: "En dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil. En als wij weten dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, dan weten wij dat wij het gevraagde, dat wij van Hem hebben gebeden, ontvangen." (1 Joh. 5:14-15). "En wat wij ook maar bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden in acht nemen en doen wat Hem welgevallig is." (1 Joh. 3:22).

Wij geloven in genezing door gebed. Jezus heeft veel mensen genezen toen Hij op aarde was. Zijn zorg betreft zowel de geest, de ziel als het lichaam van de mens. Wij bidden voor de zieken, maar de genezing is in Gods handen. God, die in zijn voorzienigheid alles in een eeuwig perspectief ziet, handelt op basis van wat het beste is voor ieder mens. Een genezing kan onmiddellijk of na verloop van tijd plaatsvinden. Wij geloven ook dat een positief einde aan een ziekte bevorderd kan worden door de handen van een arts. Wij geloven in de vermaning van Jakobus: "Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Heere. En het gelovige gebed zal de zieke behouden en de Heere zal hem weer oprichten. En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand." (Jak. 5:14-16).

De gelovige wordt vermaand om actief te zijn en te bidden om bewaard te blijven voor het kwaad. (Joh. 17:15). "Ik roep er dan vóór alles toe op dat smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen gedaan worden voor alle mensen, voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn, opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid. Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen." (1 Tim. 2:1-4).

Wij geloven dat gebed om de geest van wijsheid en openbaring een essentieel gebed is voor iedereen die Gods Koninkrijk en de wereld van de Geest wil binnendringen. (Efez. 1:17). Daar wordt de geestelijke horizon verbreed en de ogen en oren van het hart kunnen beter zien en horen wat er zich afspeelt in het hemelse vaderland. “Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus.” (Filipp. 3:20). Een geest van verwachting bewerkt gebed. “Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!” (Gal. 4:6). Deze Geest wil God graag geven wanneer wij daarom bidden. Jezus vermaant ons: “Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.” (Matt. 6:6). Wij geloven dat veel van de belangrijkste gebeden voor je eigen leven en andere mensen en de gemeente van God juist in die binnenkamer zijn uitgevochten – alleen voor Gods aangezicht. “En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.” (Joh. 14:13-14).

Wij geloven dat grote krachten vrijkomen door gebed. Mannen en vrouwen van gebed – Gods medewerkers – kunnen zegen en opwekking afbidden over volk en land. Opwekkingen ontstaan vaak als resultaat van langdurige dienst in gebed. Wij geloven dat de verkondiging van Gods Woord de belangrijkste dienst is en grote kracht krijgt wanneer deze gecombineerd wordt met gebed. De apostelen namen dit besluit: “Wij zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.” (Hand. 6:4). Wij geloven dat liefde en eenheid verhoring bevorderen, terwijl het tegenovergestelde hindernissen voor gebed opwerpt.

“Maar de tijd komt en is er nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.” (Joh. 4:23-24). Wij geloven dat aanbidding iets anders is dan gewoon gebed. Gebed is een verzoek om hulp van God in de nood die je opmerkt in je eigen leven of dat van anderen. Aanbidding is een gebed, waar alle bewondering, alle eer, macht en zegen naar de Vader en de Zoon uitgaan. De zintuigen van de gelovige rijpen om de werkingen van God te zien en te begrijpen, zodat men in dankbaarheid en lofprijzing Gods grootheid en majesteit bewondert.

Wij geloven dat de apostel hier iets van uitdrukt in Hebr. 13:15 “Laten wij dan altijd door Hem een loffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden.” Dit gebedsleven zal volledig gerealiseerd worden in de hemel, wanneer het Lam het boek aanneemt van Hem die op de troon zit. “En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.” (Openb. 5:8). “En de vier dieren zeiden: Amen. En de vierentwintig ouderlingen wierpen zich neer en aanbaden.” (Vers 14).

6.7 Van wedergeboorte tot een leven in overwinning

De brief van Paulus aan de gemeente te Rome staat heel centraal in het begrip van het evangelie binnen BCC. Hieronder volgt een samenvatting van ons begrip van het leerstellige deel van deze brief, dat met name in de eerste acht hoofdstukken van de brief wordt besproken. Diverse thema's komen in verschillende hoofdstukken van de Geloofsgrondslag aan de orde, maar hier worden ze beschreven in hun context.

Paulus had veel gemeenten gesticht en hij werkte lange tijd om een basisbegrip van het evangelie vast te leggen. Er is geen afschrift van het onderwijs dat hij in deze gemeenten gaf, behalve waar hij hen in zijn brieven aan herinnert. Daarom is het bijzonder leerzaam om zijn brief aan de gemeente in Rome te lezen, die hij niet had gesticht. In deze brief legt hij deze gemeente voor wat de kern is van Gods evangelie over zijn Zoon, die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. En wat de Geest van heiliging betreft, is met kracht bewezen dat Hij de Zoon van God is, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere. (Rom. 1:1-4).

BCC vindt een sterke grondslag in de eerste 8 hoofdstukken van de Romeinenbrief voor ons begrip van de ontwikkeling in het leven van een gelovige: van het geheel onverdiend uit genade gerechtvaardigd worden tot een leven in overwinning, ja meer dan overwinning.

Nadat hij ons heeft herinnerd aan de vervallen toestand van de mensen vanwege de zondeval (Rom. 1:18-32), onderstreept Paulus in hoofdstuk 2 dat de wet die aan de joden werd gegeven, hen meer kennis gaf van Gods wil, dan het geweten de heidenen gaf. Als men de wet niet gehoorzaamt en niet gehoorzaam is aan het licht, dat men over de waarheid heeft ontvangen, is er geen reden om zich daarop te beroemen en te beweren dat men beter is in Gods ogen. Jood en Griek worden daarmee op gelijke voet gesteld als mensen die onder de heerschappij van de zonde vallen (Rom. 3:9-18) en kunnen niet gerechtvaardigd worden door werken van de wet die ze doen. Onze roem is daarmee uitgesloten (Rom. 3:27) en het is alleen door geloof, zonder werken van de wet, geheel onverdiend – uit genade, dat wij gerechtvaardigd kunnen worden.

Onze zonden worden ons vergeven en de gerechtigheid wordt ons toegerekend, omdat wij geloven in Hem, die Jezus onze Heer uit de doden heeft opgewekt. Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging. (Rom. 4:23-25). God is onze Vader geworden en wij zijn met God verzoend en hebben vrede met God. Hoofdstuk 5 beschrijft het machtige verlossingswerk van Jezus Christus onze Heer. (Rom. 5:20-21). Wij geloven dat wij op zo'n solide grondslag, door Gods rijke genade, na met God verzoend te zijn door de dood van zijn Zoon, ook behouden kunnen worden door zijn leven. (Rom. 5:10).

Wat deze verlossing door zijn leven betekent, brengt Paulus duidelijk naar voren in hoofdstuk 6. Dat wij om niet verzoend zijn uit genade, mag er op geen enkele manier toe leiden, dat we in de zonde blijven. Volstrekt niet. (Rom. 6:1-2). Het is de bedoeling dat wij een nieuw leven gaan leiden! We mogen niet langer slaven zijn van de zonde (Rom. 6:6), maar zullen onszelf rekenen als levend voor God in Christus Jezus (Rom. 6:11) en dienstbaar worden aan de gerechtigheid. (Rom. 6:18). Wij geloven dat dit een rijk en positief leven inhoudt met ontwikkeling in het goede, waar wij God en zijn gerechtigheid dienen en heiligmaking als vrucht krijgen. (Rom. 6:22). Dat wordt in waarheid een eeuwig leven in Christus Jezus onze Heer. (Rom. 6:23).

Wij geloven dat wat Paulus verder uitlegt in Romeinen 7 precies de ervaring is die een wedergeboren gelovige heeft tijdens deze ontwikkeling in het goede, en een spreken tot en over mensen die wedergeboren christenen zijn. Paulus schrijft, dat hij spreekt tot mensen die de wet kennen. (Rom. 7:1). Zo lang je naar de hartstochten en begeerten van het vlees leeft, heerst de wet over de mens. Je wordt onder de wet in verzekerde bewaring gehouden, die grenzen stelt en je van je vrijheid berooft.

Wanneer je van de wet bent vrijgemaakt, begrijp je dat de bedoeling en intentie van de wet is om de zonde levend te maken. Wij geloven dat de wet een hulp is om een mens tot Christus te leiden en tot vrijheid van de heerschappij van de zonde. Pas dan ken je de wet. Wanneer een mens zelf leeft, heeft het vlees de macht en men doet zijn eigen wil. Dan is men onder de wet, die op de rem trapt en beperkingen geeft. Men behoort zichzelf toe. Wanneer deze eigen wil wordt opgegeven en men vindt zijn verlangen in Gods wil, in Hem die zei: “Zie, hier ben ik om uw wil te doen”, dan wordt men van zichzelf verlost en wordt men van de wet verlost. Dan behoort men Christus toe.

Paulus beschrijft de tijd dat ze in het vlees waren en voor de dood vrucht voortbrachten. (Rom. 7:5). Vervolgens bespreekt hij de nieuwe situatie van nu: “Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.” (Rom. 7:6). Hij beschrijft daarmee het hele proces van de tijd, dat hij in het vlees was totdat de bevrijding kwam. Paulus veroordeelt de wet en het gebod niet, maar hij zag, dat het probleem lag in de zonde die in zijn eigen lichaam vastzat. Hij kwam tot de erkenning, dat in hem, in zijn vlees, niets goeds woonde. (Rom. 7:18). Het gebod was ten leven, maar het resultaat van het werk van de wet en het gebod was dat Paulus erkende, dat hij als mens God niet kon behagen. De zonde die in zijn vlees woonde zat hem in de weg. Hij erkende, dat hij als mens de persoon was, die hij zelf in Rom. 3:9-19 had beschreven. Zijn mond werd gesloten en hij werd schuldig voor God. (Rom. 7:19).

Wij geloven dat hij vanuit deze positie de wet en het gebod met nieuwe ogen ging zien. (Rom. 7:12). Door een nieuwe geboorte was er een innerlijke mens geschapen, die verlangen had naar de wet van God. Zijn denken en hart waren in Christus en hij wilde het leven van Christus leiden. Met grote eerlijkheid erkent hij, dat hij die het goede wil doen – die heel zijn lust heeft om een dienaar van de gerechtigheid te zijn en zich beijvert om Gods goede, welbehaaglijke en volmaakte wil te doen – keer op keer op een andere wet in zijn leden stuit. (Rom. 7:23).

“Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.” (Rom. 7:15). De oefening in de godsvrucht waar de discipel mee bezig is, is te vergelijken met de muziekstudent, die het mooiste muziekstuk gaat spelen. Het klonk niet zo mooi als hij met hart en ziel wenste – er kwamen wat wanklanken doorheen. Het waren dat soort wanklanken van zijn natuur en wezen, waarvan Paulus zei dat hij die haatte.

“Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont.” (Rom. 7:17). Wij geloven dat Paulus zijn toestand hier beschrijft als van iemand die een overwinnend leven leidde met een gezindheid die Gods wetten en geboden liefhad. Maar tegelijkertijd merkte hij dat de inwonende zonde invloed had en dat het een verstoring werd, waardoor hij het in zijn leven en bediening niet zo volmaakt voor elkaar kreeg als Gods volmaakte wil was. Paulus was door het geloof gerechtvaardigd in Christus, maar desondanks was hij zo eerlijk dat hij schreef dat hij in zijn leden een andere wet zag dan die in zijn verstand was. Deze andere wet ging in tegen de wet van zijn verstand en nam hem gevangen onder de wet van de zonde, die in zijn leden was. (Rom. 7:23).

Onder de vermaning van genade zal een discipel zich arm voelen aan wijsheid en de vrucht van de Geest. Net als Paulus zal hij zeggen: “Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze

dood?" (Rom. 7:24). Maar hier beschrijft Paulus verder in hoofdstuk 8 hoe een discipel een leven van overwinning en vreugde kan leiden, ondanks dit lichaam van de dood. Er is geen veroordeling voor degenen die in Christus Jezus zijn. (Rom. 8:1). Daarom is er reden voor dankbaarheid, ook al kent iemand zijn tekortkomingen. "Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde." (Rom. 7:25-26).

Wij geloven dat de invloed en verstoring die voortkomt uit inwonende zonde, en waar men stukje bij beetje licht over krijgt, is wat Paulus de daden van het lichaam noemt. Deze daden kunnen door de Geest worden gedood. (Rom 8:13). Wij geloven dat de vrijheid in Christus zal toenemen naarmate Gods Woord macht krijgt en leven in ons wordt. In vergelijkbare mate zal de wet van de zonde in onze leden haar macht verliezen. Wie het zó hebben, zullen merken dat de Heilige Geest met hun geest getuigt dat zij kinderen van God zijn, en daardoor erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus, wanneer zij althans met Hem lijden. (Rom. 8:16-17). Het is de openbaring van deze erfgenamen van God, en de heerlijke vrijheid die zij ervaren en waarin zij zich ontwikkelen, waar de hele schepping op wacht en naar verlangt. (Rom. 8:18-22).

Wij geloven dat deze ontwikkeling wordt ervaren door het feit dat alle dingen - alles wat er gebeurt in het leven van degenen die God liefhebben en die zich in dit proces bevinden - meewerken ten goede, aan het verheven doel om gelijkvormig te worden aan het beeld van zijn Zoon. (Rom. 8:28-29). Dan kan men met Paulus zeggen: Is God voor ons, wie zal tegen ons zijn? Geen enkele beschuldiging of veroordeling kan Gods uitverkorenen treffen; geen enkele omstandigheid kan hen scheiden van de liefde van Christus. Dit is in waarheid een leven van overwinning, ja meer dan overwinning. (Rom. 8:37).

6.8 Leerstellige samenvatting

Het kruis is voor ons een van de belangrijkste woorden en begrippen van het nieuwe testament. In de Schrift wordt hier op verschillende manieren en met verschillende betekenissen over gesproken; zowel de dood van Jezus aan het kruis op Golgotha, als een gekruisigd leven met Christus leven en dagelijks ons kruis opnemen.

Door zijn dood aan het kruis op Golgotha werd Jezus voor eens en voor altijd ons zoenoffer. Hij was de rechtvaardige die stierf voor onrechtvaardigen. Alle mensen, hoe diep ze ook in zonde gevallen zijn, kunnen door geloof in Hem vergeving van zonden ontvangen om niet, door zijn genade, als ze hun zonden erkennen, om vergeving vragen en zich ervan afkeren.

Wij geloven dat het na zo'n bekering natuurlijk is dat een mens zich afkeert van Satans macht tot God en van de duisternis tot het licht. Dat wordt dan de basis voor een nieuw leven, waarin hij door geloof zijn oude leven, "de oude mens", beschouwt als gekruisigd met Christus, zodat het buiten werking gesteld wordt. De lusten en hartstochten van de menselijke natuur, die in het vlees wonen, moeten ons hart en onze gezindheid niet binnengelaten worden; die moeten aan het kruis gehouden worden, en ons hart en onze gezindheid verenigen zich dan door geloof met Gods wil.

Jezus vermaant zijn discipelen om dagelijks zichzelf te verloochenen en het kruis op te nemen. Dit gaat niet alleen over de openbare werken van het vlees, werken die duidelijk zondig zijn, maar

om de herschepping van onze hele innerlijke mens, onze gedachten en beweegredenen, zodat wij gelijkvormig worden aan het beeld van zijn Zoon. Wij geloven dat wij, door ons zelfleven te verloochenen, ons kruis op te nemen en in de voetsporen van Jezus te volgen, deel kunnen krijgen aan het nieuwe leven en aan de wijsheid die van boven komt. Wij geloven dat het de roeping van de gelovigen is om vrucht te dragen voor God en dat het leven van Christus geopenbaard kan worden in en door ons lichaam. Wanneer een discipel zichzelf verloochent en zijn kruis opneemt, zal er een lijden ontstaan dat resulteert in een dood over de zonde in zijn vlees, omdat de begeerten van het vlees geen voedsel krijgen. Deze dood leidt tot de vrede van Jezus en tot de ontplooiing van zijn leven en deugden in het sterfelijke lichaam van de discipel.

Wij geloven dat verzoeken een toets zijn van ons geloof. Verzocht worden is geen zonde, maar wanneer je toegeeft aan de verzoeking, wordt zonde geboren. Wij geloven dat wij in verzoeken, door de kracht van de Geest, kunnen overwinnen over de zonde en op die manier ook over de macht van Satan. Dit is een strijd die plaatsvindt in onze innerlijke mens, nadat wij tot geloof zijn gekomen in Jezus Christus en zijn leven. Voor dit overwinningsleven heeft Jezus voetsporen nagelaten, zodat wij daarin kunnen wandelen en zijn voorbeeld kunnen navolgen.

Onze roeping is om discipelen te zijn van Jezus. Hij is de Meester en wij zijn zijn leerlingen. De discipel volgt in de sporen van de Meester, die zichzelf vernederde en een dienaar werd. Dit discipellevens in de voetsporen van Jezus is de smalle weg die naar het leven leidt, waar de discipel door gehoorzaamheid dagelijks leert van Hem. (Matt. 7:13-14). Wij geloven dat wij als discipelen ons op deze weg nergens zorgen over hoeven te maken, omdat God weet wat wij nodig hebben en ervoor zorgt dat wij krijgen wat wij nodig hebben. De Heilige Geest leidt de discipel, en de Meester zelf, Jezus, leeft om voor ons te pleiten, zodat wij hulp krijgen op het juiste moment. Wij geloven dat er groei en vooruitgang komt, wanneer wij in de leer gaan bij de Meester en van Hem leiding, opvoeding en troost ontvangen, zodat de kenmerken van de liefde tevoorschijn komen in het leven van een discipel. De vrucht van de Geest, het leven van Christus, komt naar voren als stromen van levend water door het leven en de dienst van zo'n discipel.

Wij geloven dat het geloof leidt tot daden in de vorm van goede werken. Daarom hechten wij veel waarde aan een wandel in geloofsgehoorzaamheid, zodat wij Gods geboden en de leiding van de Heilige Geest gehoorzamen. Op deze manier eigenen wij ons Gods wijsheid en kracht toe. Zo'n leven scheidt gemeenschap en eenheid en geeft kracht en wijsheid van God, wat het kwade buitensluit, en het wordt een bron in ons die opwelt tot het eeuwige leven. (Joh. 4:14).

Een leven in overwinning is niet hetzelfde als volmaakt te zijn of de heiligmaking voltooid te hebben. Maar het wil zeggen dat wij trouw zijn naar het licht dat God ons gegeven heeft; dat wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is. (1 Joh. 1:7). In dit krachtige licht begint men de zonde te haten, die in het vlees woont, maar die geen plaats meer heeft in iemands hart en gezindheid.

Wij geloven dat gebed en de werkingen van de Heilige Geest de mens de mogelijkheid geven om te communiceren met de Schepper. Wij geloven dat wij in alles, met vrijmoedigheid, onze verlangens door bidden en smeken met dankzegging bekend kunnen maken bij God. Dan zal zijn vrede onze harten en gedachten behoeden in Christus Jezus. Wij geloven in genezing door gebed. De gelovigen

worden ook vermaand om actief te zijn en deel te nemen aan gebed, om bewaard te blijven van het kwade.

Wij geloven dat gebed om de Geest van wijsheid en openbaring, een gebed is dat centraal staat voor allen die zich willen binnendringen in Gods koninkrijk en de wereld van de Geest. Veel van de belangrijkste gebeden, zowel voor het eigen leven, als voor andere mensen, Gods gemeente en voor land en volk, zijn uitgevochten in het verborgene, alleen voor Gods aangezicht. Aanbidding is een wezenlijk deel van het gebedsleven van een discipel. Het is een gebed waarin alle bewondering, alle eer, macht en zegen toekomen aan de Vader en de Zoon.

BCC vindt een sterke grondslag in de eerste 8 hoofdstukken van de brief aan de Romeinen voor ons begrip van de ontwikkeling in het leven van een gelovige, van rechtvaardiging om niet door zijn genade, tot een leven in overwinning, ja meer dan overwinning. Dit houdt ook in dat wij geloven dat wat Paulus uitlegt in Romeinen hoofdstuk 7, de ervaring van een wedergeboren gelovige is tijdens deze ontwikkeling in het goede. Paulus erkende dat wie zich beijvert om Gods goede, welbehaglijke en volkomen wil te doen, gevangen wordt door de wet van de zonde die in zijn leden woont.

Wij geloven dat een discipel zich arm zal voelen aan wijsheid en vruchten van de Geest, maar toch kan leven in overwinning en blijdschap en God kan dienen met zijn verstand. Wij geloven dat de vrijheid in Christus zal toenemen naarmate Gods Woord, dat de waarheid is, macht krijgt en leven in ons wordt. In diezelfde mate zal de wet van de zonde in onze leden zijn macht verliezen.

Hoofdstuk 7 – Heiligmaking

7 Heiligmaking

Wij geloven dat heiligmaking een levenslang proces is nadat we onverdiend, zonder werken, gerechtvaardigd zijn door het bloed van Christus. Over dit proces schrijft Paulus: "hoeveel te meer zullen wij, nu wij verzoend zijn, behouden worden door Zijn leven." (Rom. 5:10). Wij geloven dat verlossing door zijn leven betekent dat het leven van Jezus steeds meer naar voren komt in het leven van de discipel.

Door bekering en geloof in Jezus wordt men bevrijd van de macht van de duisternis en overgebracht naar het Koninkrijk van zijn geliefde Zoon. Bij de wedergeboorte wordt de mens bevrijd van de wet en wordt hij een discipel als hij door de smalle poort is gegaan. Bij de doop wordt de oude mens met Hem begraven en de gelovige wordt opgewekt in geloof in de kracht van God om een nieuw leven te leiden.

Dan zal zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, een werk beginnen in de discipel die alles heeft opgegeven. (Luk. 14:33). Als discipel is hij dan op de smalle weg naar het leven terechtgekomen, de nieuwe en levende weg die Jezus heeft ingewijd. Dit is een weg in de gehoorzaamheid van het geloof waar de werken van het geloof naar voren komen door de werkingen van God en de uitvoering van zijn wil. Daardoor komt het leven van Jezus naar voren in een lichaam dat voorheen onderworpen was aan de macht van de zonde. Op deze manier zal het lichaam van de zonde geleidelijk aan teniet worden gedaan.

Wanneer Gods wil in het leven van de discipel wordt uitgevoerd, brengt dat vrucht voort voor God. Dit is heiligmaking. Dit leven in de voetsporen van Jezus op de nieuwe en levende weg is de weg van heiligmaking. Dit is een leven in geloof waarin onze roem wordt uitgesloten, omdat het een werk van God is.^{49 50}

7.1 Een leven onder de leiding van de Geest

Wij geloven dat toen Jezus op Golgotha voor onze zonde stierf, doordat Hij de straf voor onze ongerechtigheden op zich nam, Hij macht had gekregen over alle vlees. Toen had Hij het werk voltooid dat Hem door zijn hemelse Vader was gegeven: "Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen." (Joh. 17:4). Dit werk en deze afsluiting, gevolgd door de opstanding uit de doden, maakten het mogelijk dat Christus als fundament in het leven van de gelovige kon worden gelegd. Het vertegenwoordigde een nieuwe dag met hele nieuwe mogelijkheden voor de gevallen mensheid. "Overeenkomstig Zijn wil heeft Hij ons gebaad door het Woord van de waarheid, opdat wij in zeker opzicht eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn." (Jak. 1:18). Na de nieuwe geboorte is het de bedoeling dat we tot geestelijke groei komen en

⁴⁹ Smith, Johan O. Verborgen Schatten. 1929/04. De kracht van de opstanding

⁵⁰ Smith, Johan O. Verborgen Schatten. 1929/03. Gods weg – heiligmaking

geen kinderen blijven die melk nodig hebben. De Schrift noemt het woord van de gerechtigheid vast voedsel. (Hebr. 5:13-14). Deze groei naar Hem Die het Hoofd is (Efez. 4:15) noemt de Schrift heiligmaking (of heiliging, HSV).

Wij geloven dat heiligmaking een proces is, dat leidt tot de vrucht van de Geest en het leven van Christus. "Maar nu, van de zonde vrijgemaakt en aan God dienstbaar gemaakt, hebt u uw vrucht, die tot heiligmaking leidt, met als einde eeuwig leven." (Rom. 6:22). Wij geloven dat onze geest moet worden bevrijd van de macht van de zonde en voortdurend moet worden vernieuwd, zodat wij veranderen naar het beeld van Christus. Zulke mensen dienen Gods wet met hun verstand en stellen hun lichaam in dienst van de gerechtigheid voor God. "Ik spreek op menselijke wijze vanwege de zwakheid van uw vlees. Want zoals u uw leden beschikbaar gesteld hebt ten dienste van de onreinheid en van de ene wetteloosheid tot de andere wetteloosheid, stel zo nu uw leden beschikbaar ten dienste van de gerechtigheid, tot heiliging." (Rom. 6:19).

Wij geloven dat heiligmaking mogelijk is door de Heilige Geest, die op de Pinksterdag naar de gemeente werd gezonden. Het leven van Jezus zal in en door ons lichaam tevoorschijn komen als vrucht van de Geest. De gemeente in Thessaloniki had de Heilige Geest ontvangen. Zij werden daarna, toen zij het Woord met blijdschap van de Heilige Geest aannamen, navolgers van Jezus en Paulus. (1 Thess. 1:6). Wij geloven dat alleen door het Woord te ontvangen en ernaar te leven, de gelovige tot geestelijke groei kan komen.⁵¹ Wanneer de Geest ons herinnert aan Gods Woord en de geboden van Jezus, en we nemen ze in acht, dan ontvangen we voeding en groei in ons geestelijk leven.⁵² Dit is het resultaat van een gekruisigd leven met Christus. Wij geloven dat zij die zo leven, Christus toebehoren als leden van zijn lichaam. De vrucht van de Geest is de inhoud van het goddelijke leven en de eigenschappen ervan en omvat de grootste en kostbaarste beloften waarover Petrus sprak. (2 Petr. 1:4). Er is belofte om deel te krijgen aan de goddelijke natuur door te groeien in alle deugden van Christus. (Vers 4-9). Dan wordt het leven van Jezus openbaar in ons sterfelijk lichaam terwijl we nog leven. (2 Kor. 4:11).

Wij geloven dat het juist dit leven was waartoe Jezus uitnodigde toen Hij zei: "Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." (Matt. 11:28-30). Door zondevergeving krijgen we rust in ons geweten en vrede met God. De bedoeling van Jezus is dat we in een leerproces zullen komen als zijn discipelen, en dat we ons door gehoorzaamheid zullen overgeven aan Hem en leren om Gods geboden te houden. Dit verborgen leven met Christus in God leidt tot heiligmaking.

7.2 Het geheimenis van de godsvrucht in ons geopenbaard

Wij geloven dat in de ware godsvrucht een verlangen ligt om Gods wil te doen. Dit verlangen heeft als gevolg dat men van het kwade wijkt. Het geheim van de godsvrucht zal dan stukje bij beetje geopenbaard worden tot doorslaggevende hulp en troost. Jezus werd tijdens zijn dagen in het vlees

⁵¹ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1912/02. Door de Geest gedreven

verhoord vanwege zijn godsvrucht. (Hebr. 5:7). De leer van Jezus en van de apostelen behoort tot de godsvrucht. (1 Tim. 6:3). Jezus zelf verklaarde toen Hij op de aarde was dat zijn leer niet van hemzelf was, maar van de Vader. Wie zijn wil willen doen, gaan ervaren en krijgen de zekerheid dat de leer van Jezus afkomstig is van God.⁵²

Wij geloven dat deze waarheid dat Jezus geopenbaard werd in het vlees, een groot geheimenis van de godsvrucht is. De godsvrucht van een mens zal ertoe leiden dat hij zin heeft om zijn kruis op te nemen en Jezus te volgen. We weten dat diegene dan tegenstand zal ontmoeten van zijn eigen vlees, dat niet gehoorzaam is aan Gods wet, en dat ook niet kan zijn. (Rom. 8:7). Dit wordt een strijd waarbij het vlees tegen de Geest strijdt, en de Geest tegen het vlees. In deze strijd zal dit geheimenis worden geopenbaard; dat ook Jezus werd geopenbaard in het vlees doordat Hij in alles gelijk werd aan zijn broeders en deel kreeg aan hetzelfde vlees. Hij leed wanneer Hij verzocht werd. Hij kreeg kracht van de Vader om te overwinnen. Wij geloven dat wij deel krijgen aan het lijden van Jezus en de dood van Christus als we in zijn voetspoor wandelen. (Filipp. 3:10). Op deze manier wordt ook het leven van Christus in ons sterfelijk lichaam openbaar. Dit is een groot geheimenis dat geopenbaard wordt voor de godsvruchtige en grote blijdschap en troost geeft in de dagelijkse strijd van het geloof.

Wij geloven dat alles wat tot het leven en de godsvrucht behoort in deze leer ligt. (2 Petr. 1:3). Vanuit deze levensleer werkt Jezus ook nu, in zijn postexistentie, als Hogepriester en Pleiter bij zijn Vader, om ons te sterken met geloof en kracht om tegenstand tegen de zonde te bieden en ons in steeds diepere mate te bevrijden van de macht van de zonde. (Hebr. 12:4).

7.3 Je ziel reinigen

Wij geloven dat je ziel reinigen betekent dat je door in het licht te wandelen de onreinheid en het egoïsme erkent, haat en doodt, die door de zondeval zijn binnengekomen en het zielenleven van de mens hebben besmet. In dit proces zal een mens veranderen van aardsgesind naar geestelijk.

Met het kostbare bloed van Christus zijn wij vrijgekocht van de zinloze levenswandel, die ons door de vaders overgeleverd is. (1 Petr. 1:18-20). Wij geloven dat de vermaning van Petrus in 1 Petr. 1:22 een vereiste is voor verdere groei en ontwikkeling op de smalle weg tot het leven: “Nu u dan uw zielen gereinigd hebt in de gehoorzaamheid aan de waarheid, door de Geest, tot ongeveinsde broederliefde, heb elkaar vurig lief uit een rein hart.” Zo komt de gelovige tot een dieper inzicht in de verlossing in Jezus Christus. Dit is een diepere reiniging, net zoals goud wordt gereinigd met vuur. (1 Petr. 1:7).

Wij geloven dat Hebr. 4:12 hetzelfde proces beschrijft: “Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.” In dit doordringen en dit oordeel over de overleggingen en gedachten van het hart worden de zintuigen geoefend om te scheiden tussen goed en kwaad. Als er geen overwinning komt over zelfmedelijden, zelfverdediging, zelfgenoegzaamheid, etc., worden de zintuigen niet zo geoefend dat je de leiding van

⁵² Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 10 juni 1933

de Geest kunt horen en Gods wil kunt vinden. Dan zal een mens verdwalen in zijn eigen zielenleven en onrust scheppen met gedachten, woorden en daden die niet van boven komen. “Daarom, laten ook zij die lijden naar de wil van God, hun zielen aan Hem, als de getrouwe Schepper, toevertrouwen in het doen van het goede.” (1 Petr. 4:19). Door het wandelen in het voetspoor van Hem die geen zonde heeft gedaan, die niet terugschold toen Hij uitgescholden werd, niet dreigde toen Hij leed, maar het overliet aan Hem die rechtvaardig oordeelt, zal iemand door zijn kruis elke dag op te nemen in gemeenschap aan het lijden van Christus komen en de heerlijkheid van Christus ervaren. Dan komen wij ook tot het einddoel van ons geloof, de verlossing van de ziel. (1 Petr. 2:21-23). Alleen door de reiniging van de ziel kan een mens in Gods rust binnenkomen.

7.4 Het gelijkvormig worden aan Christus

Wij geloven dat als Paulus in de brief aan de Romeinen schrijft dat we gevormd worden naar het beeld van Gods Zoon, dit een andere uitdrukking is voor heiligmaking. “Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.” (Rom. 8:29-30). Wij geloven dat dit gelijkvormig worden een heiligmakingsproces is, dat plaatsvindt nadat wij verzoend zijn met Christus, waarbij we deel krijgen aan hetzelfde leven dat in Jezus was, in Hem die zei: “Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben.” (Joh. 10:10).

De Zoon kwam vol van genade en waarheid. Wij geloven dat Hij met behulp van de genade een mens kan herscheppen van stoffelijk, uit de aarde, tot een geestelijk mens, een mens Gods, toegerust tot elk goed werk. (1 Kor. 15:47-49; Hebr. 13:21). Hiertoe is een dagelijkse reiniging nodig van alles waar de Geest der waarheid licht over geeft, zodat er een wandel in het licht ontstaat, zoals Hij in het licht is. (1 Joh. 1:7). Wij geloven met Johannes dat degene die de hoop heeft om Jezus te zien zoals Hij is, zichzelf reinigt zoals Hij rein is. (1 Joh. 3:2-3). Dit werk wordt uitgevoerd door Jezus als hogepriester met de volledige instemming en toewijding van onze wil.

Wij weten niet wat wij bidden zullen zoals wij nodig hebben, maar de Geest gaat in voorbede voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. (Rom. 8:26). Wat we weten is dat we de verdrukkingen en verzoeking die we meemaken, aankunnen. (1 Kor. 10:13). Die zijn als poorten naar een diepere verlossing en het gelijkvormig worden aan het beeld van de Zoon. Alles werkt mee ten beste voor wie God liefhebben. (Rom. 8:28). Zo wordt een mens door Gods woord gevormd om volmaakt te zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust. (2 Tim. 3:17).

Wij geloven dat dit gelijkvormig worden gebeurt, wanneer we het net zo hebben als Paulus schrijft: “Opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word.” (Filipp. 3:10). Paulus beleefde de gemeenschap met het lijden van Christus, door het sterven van Christus in zijn lichaam mee te dragen, zodat ook het leven van Jezus in zijn lichaam zich zou openbaren. (2 Kor. 4:10). Deze groei in God rust ook volledig op het verzoeningswerk van Jezus. Dit sterven dat Paulus in zijn lichaam mee droeg, leidde tot heiligmaking doordat de zonde in het vlees geoordeeld en gedood werd door de Geest.

Wij geloven dat door gekruisigd te leven met Christus in het dagelijks leven, Hij in ons komt wonen en zijn beeld naar voren komt in gedachten, woorden en daden. (Gal. 2:20) Paulus was in barensood totdat Christus gestalte in de Galaten had gekregen. (Gal. 4:19). De gestalte van Christus kan niet naar voren komen door de wet of door werken van de wet, maar doordat iemand opnieuw geboren wordt en vrijgemaakt wordt door de wet van de Geest van het leven in Christus. (Rom. 8:2). Dan hebben we de Geest van de aanneming tot kinderen ontvangen, en het Woord is de volmaakte wet van vrijheid die ons mogelijkheden geeft voor groei en ontwikkeling, naarmate de kracht van de liefde in ons werkzaam is.⁵³

Wij geloven dat we door ons aan de waarheid te houden in liefde, in alle opzichten toegroeien naar Hem die het hoofd is, Christus. Paulus drukte zijn dankbaarheid uit voor de mensen die deze roeping hadden aangenomen. “Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders, die geliefd bent door de Heere, dat God u van het begin verkoren heeft tot zaligheid, in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid. Daartoe heeft Hij u geroepen door ons Evangelie om de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus te verkrijgen.” (2 Thess. 2:13-14).

Gehoorzaamheid aan Gods Woord en Gods Geest brengt deze vruchten van de Geest voort. Dit vereist liefde voor de waarheid en voor de onderwijzing van de Geest der waarheid. Dan komt er een dieper begrip van de verlossing en een werkelijke reiniging van de eisen van het zelfleven. Wij geloven dat Paulus aan mensen schrijft, die in deze groei en heiligmaking in hun geloofsleven zijn: “Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.” (Kol. 3:4) De heerlijkheid van Jezus, zijn leven en zijn beeld, hebben nu al intrek in hun lichaam genomen tijdens hun wandel hier beneden.

7.5 De Bergrede – en het nieuwe leven

Wij geloven dat de Bergrede de kern is van de boodschap waar Jezus mee kwam, en dat we deel krijgen aan het evangelie door daders van het woord te zijn naar de woorden van Jezus zelf: “En ieder die deze woorden van Mij hoort en doet, zal ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft.” (Matt. 7:24). Christus wordt dan als fundament gelegd, en door je leven volgens het Woord te bouwen, komt Gods gebouw tot stand. (1 Kor. 3:11).

Wij geloven dat er met Christus een nieuwe tijd aanbrak nadat de wet zijn tijd had gehad en zijn werk had gedaan. Wij geloven dat de wet van Mozes een deel was van Gods wil en Israël als natie heeft bewaard. Maar de wet had slechts een schaduw van de heilsgoederen die zouden komen en was niet het wezen van de dingen zelf. (Hebr. 10:1). Jezus zei: “Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.” (Matt. 5:17) Hij zei ook: “U hebt gehoord dat er gezegd is: U moet uw naaste liefhebben en uw vijand moet u haten. Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten.” (Matt. 5:43-44).

Door de begeerte in het vlees was de wet machteloos en kon die niemand tot volmaaktheid brengen. Maar dat deed God door de zonde in het vlees van Jezus te veroordelen. (Rom. 8:3). Door de wet

⁵³ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1935/11. Zichzelf misleiden

van de Geest van het leven is er kracht om een persoon te veranderen naar het beeld van God. De gerechtigheid van de wet was een uitwendige gerechtigheid die kwam met de tafelen van de wet. Jezus kwam met de gerechtigheid die van God was, Gods gerechtigheid, en Hij openbaarde dit Koninkrijk van God, bestaande uit gerechtigheid, vrede en vreugde in de Heilige Geest. Hij was de eerste die het Koninkrijk der hemelen, het nieuwe leven en de innerlijke eredienst in zich droeg.

Wij geloven dat God de zonde veroordeelde in het vlees van Jezus, en dat Christus, door een eeuwige Geest zichzelf als een onberispelijk offer aan God gaf, totdat hij aan het kruis van Golgotha uitriep: “Het is volbracht”. Zo werd de wet vervuld, en daardoor kon Hij ons verlossen van de wet en haar vloek. (Gal. 3:13).⁵⁴

Wij geloven dat de Bergrede het leven was dat Jezus leefde. We geloven ook dat Paulus volgens de Bergrede leefde toen hij schreef: “Met Christus ben ik gekruisigd, ik leef niet langer zelf maar Christus leeft in mij.” (Gal. 2:20). Christus in hem was het leven en de kracht van de Bergrede. Paulus wilde dat de Efeziërs begrip zouden krijgen van deze kracht: “En wat de alles overtreffende grootheid van Zijn kracht is aan ons die geloven, overeenkomstig de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden opwekte en aan Zijn rechterhand zette in de hemelse gewesten.” (Efez. 1:19-20). In de kracht van de liefde is het mogelijk om het evangelie zo te leven als in de Bergrede wordt geopenbaard.

Jezus zegt dat wie zijn woorden hoort en ze niet doet, zijn huis op het zand bouwt. Het stort in op de dag van de beproeving. (Matt. 7:26-27). Dat is hetzelfde als je huis bouwen met hout, hooi en stro. Dat werk zal op een dag in vlammen opgaan, zoals Paulus schrijft in 1 Kor. 3:15.

Wij geloven dat de zaligsprekingen in Matt. 5:3-14 een beschrijving zijn van echte discipelen die willen leven naar de woorden van de Bergrede. Wij geloven dat het verbonden is met het grootste geluk en de grootste beloften om kinderen te zijn van onze Vader in de hemel, die zijn zon laat opgaan over kwaden en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. “Weest u dan volmaakt, zoals uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.” (Matt. 5:48). Dit is een volmaaktheid in verhouding tot het licht dat iemand heeft, die zal groeien en toenemen in de heiligmaking. “Maar het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden.” (Spr. 4:18).

“Onze Vader”

De Bergrede kan alleen maar geleefd worden door discipelen in intieme gemeenschap met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Jezus merkt op dat de gemeenschap in het gebed niet gekenmerkt moet worden door het opnoemen van veel woorden, aangezien God niet bezig is met woorden, Hij weet immers wat we nodig hebben voordat we het Hem vragen. Hij is Geest, en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in Geest en waarheid. Wij geloven dat het ‘Onze Vader’ Jezus’ voorbeeld van gebed is, en het draagt de focus, het verlangen en de Geest in zich, die een drijfkracht zijn in een waarachtig discipel.

⁵⁴ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1931/04. De wetten van de Geest en de geest van de hoer

Toen één van de discipelen tegen Jezus zei: Heere, leer ons bidden, zoals Johannes het zijn discipelen leerde, antwoordde Jezus: Dan moeten jullie zo bidden:

“Onze Vader,
Die in de hemelen zijt,
Uw Naam worde geheiligd.
Uw Koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde.
Geef ons elke dag ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.
En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van u is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid.
Amen.”

Wij geloven dat het ‘Onze Vader’ een grote hulp is om onze ogen gericht te houden op de hemelse roeping die we hebben en niet af te drijven van het doel, weg van de armoede van geest en nederigheid die nodig zijn om op de juiste wijze te wandelen als een navolger van Jezus. In deze armoede van geest worden woorden gevormd die zich verenigen met de Geest, die voorbede doet voor de heiligen met verzuchtingen die niet in woorden te vatten zijn. (Rom. 8:26). De afhankelijkheid van de discipel van Hem die in de hemel is, die het volledige overzicht heeft, alles ziet en hoort, wordt weerspiegeld in de sterke Geest van godsvrucht die de levensader is van het ‘Onze Vader’.

Wij geloven dat, hoewel de discipel het verlangen heeft om Gods goede wil op aarde te doen zoals die in de hemel gebeurt, hij nadrukkelijk aan zijn grenzen zal komen en zijn onvolmaaktheden en schuld zal ontdekken. Wat hij nog niet heeft geleerd, komt tot uiting in een nood die door deze woorden wordt uitgedrukt: “En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.” (Matt. 6:12).

Wij geloven dat het ‘Onze Vader’ de Geest en de ernst bevat die de discipel moet bewaren in een harmonieuze en vertrouwelijke relatie met God, die in de hemel is, en met de mensen met wie hij op aarde omgaat tijdens zijn opleidingstijd. De verhouding tot de medemens wordt benadrukt door Jezus in Matt. 6:14-15. God wil ons onze schulden alleen vergeven, als wij onze schuldenaren vergeven.

7.6 De goddelijkheid van God

Jezus, de Zoon van God zegt over zijn Vader: “God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.” (Joh. 4:24). In deze hoedanigheid is Hij niet toegankelijk voor het menselijk verstand, daar Hij de levende, almachtige en onzichtbare God is, vóór alle tijden. Hij bevat alles wat volmaaktheid, harmonie en schoonheid inhoudt in een ondefinieerbare samenstelling van scheppende kracht en macht, die onophoudelijk werkzaam is in onbeperkte liefde voor het behoud en de ontwikkeling van zijn scheppingswerk, het zichtbare en onzichtbare. “Uit Sion, de volmaakte schoonheid, verschijnt God blinkend.” (Ps. 50:2).

Paulus zegt: “Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.” (Rom. 1:20). “Hij Die als enige onsterfelijkheid bezit en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien. Hem zij eer en eeuwige kracht. Amen.” (1 Tim. 6:16). Tegenover deze Almachtige Majesteit krijgt een mens kleine gedachten over zichzelf en dienovereenkomstig grote gedachten over Hem, die ver boven alles kan doen wat wij bidden of denken. (Efez. 3:20). Paulus werd bij deze aanblik tot niets in zichzelf. Johannes zegt: “Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.” (Joh. 1:18).

“Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen.” (Kol. 1:15-18). Het was Gods wil dat in Hem heel de volheid wonen zou. (Vers 19). Macht en eer horen bij God, en Hij is een God van wraak. (Ps. 94:1). Deze eigenschap deelt Hij nooit met mensen. “Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.” (Rom. 12:19).

Als Johannes wil uitdrukken wie God is, zegt hij: “God is liefde.” (1 Joh. 4:16). Wij geloven dat dit het centrale deel is in Gods natuur en wezen, het deel dat wij als mensen het best kunnen begrijpen en mee kunnen communiceren.⁵⁵ In deze liefde was Jezus helemaal verenigd met zijn Vader, ook in zijn leven op aarde, zoals Hij zei: “Ik en de Vader zijn één.” (Joh. 10:30). Jezus bad die laatste avond voor zijn lijden en dood samen met zijn discipelen: “En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal die bekendmaken, opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is, en Ik in hen.” (Joh. 17:26). Wij geloven dat, nadat wij door zijn genade burgers zijn geworden van zijn Koninkrijk van gerechtigheid, vrede en vreugde in de Heilige Geest (Rom. 14:17), dit Koninkrijk in ons zal groeien en zich zal ontwikkelen.

Wij geloven dat de wijsheid die van boven is, het wezen is van de nieuwe schepping en de heerlijkheid van de onzichtbare God die geopenbaard zal worden en van ons zal afstralen. (Jak. 3:17). Paulus beschrijft het wezen van de liefde zo: “De liefde is geduldig, zij is vriendelijk, de liefde is niet jaloers, de liefde pronkt niet, zij doet niet gewichtig, zij handelt niet ongepast, zij zoekt niet haar eigen belang, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad, zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid, zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. De liefde vergaat nooit.” (1 Kor. 13:4-8). Hij vermaant ons om de liefde na te jagen. (1 Kor. 14:1).

Deze zelfde apostel vermaant ons: “Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen, en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.” (Efez. 5:1-2). Het is deze gelijkgestemdheid tussen Jezus zelf en zijn apostelen die de grondslag legt voor het geloof, en de zekerheid dat wij hier op aarde kunnen worden herschapen en omgevormd naar het beeld van God en Christus. Wij geloven dat zijn natuur en wezen van ons kunnen afstralen, zonder dat wij dezelfde volheid en werkzaamheid toekennen aan deze eigenschappen, die alleen de almachtige God krachtens zijn majesteit heeft, en die geen mens ook maar kan beschrijven.⁵⁶

⁵⁵ Smith, Johan O. Nagelaten brieven. 13 dec 1905

⁵⁶ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1920 Een werkstuk is tot eer van zijn maker. (De Efezebrief)

7.7 De grootste en meest kostbare beloften

Wij geloven met de apostel Petrus dat een navolger van onze Meester en voorloper, Jezus Christus, al in dit leven beloften heeft om deel te krijgen aan de goddelijke natuur van Jezus. “Immers, Zijn Goddelijke kracht heeft ons alles geschonken wat tot het leven en de godsvrucht behoort, door de kennis van Hem Die ons geroepen heeft door Zijn heerlijkheid en Zijn deugd. Daardoor heeft Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken, opdat u daardoor deel zou krijgen aan de Goddelijke natuur, nadat u het verderf, dat er door de begeerte in de wereld is, ontvlucht bent.” (2 Petr. 1:3-4).

Petrus spoort verder aan dat we ons er met alle inzet op moeten toeleggen om in ons geloof het ware leven te tonen, en dat er groei is in de deugden die laten zien dat we niet onwerkzaam zijn of zonder vrucht in de kennis van onze Heer Jezus Christus. (2 Petr. 1:5-8). Zo komen de eigenschappen van een goddelijk leven voort door onze lichamen.

Wij geloven dat er aan de grootste en kostbaarste beloften voorwaarden zijn verbonden. Petrus schrijft over het ontvluchten van het verderf dat door de begeerte in de wereld is, en Paulus spoort aan om “de begeerten van de jeugd te ontvluchten. Jaag rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede na, samen met hen die de Heere aanroepen uit een rein hart.” (2 Tim. 2:22). Wij geloven dat gehoorzaamheid aan de vermaning van Petrus en Paulus in de praktijk betekent dat het vlees met zijn lusten en begeerten wordt gekruisigd. (Gal. 5:24). “Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.” (Rom. 6:11). De enige manier om het verderf te ontvluchten is door jezelf als dood te rekenen voor de zonde en standvastig te blijven in de strijd tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Wij geloven dat Gods wezen in al zijn details wordt weerspiegeld en uitgedrukt in Gods Woord. Wij geloven dat naarmate het Woord vlees wordt, en naarmate de zonde in het vlees wordt vernietigd, in diezelfde mate het goddelijke leven waarheid in ons wordt, en deze waarheid voor eeuwig bij ons zal zijn. (2 Joh. vs. 2). Daarom vermaant Petrus ons dat de geestelijke deugden, het kenmerk van het goddelijke leven, moeten groeien en zich moeten ontwikkelen, zodat we niet onvruchtbaar zijn in de kennis van Jezus. “En daarom moet u zich er met alle inzet op toeleggen om aan uw geloof deugd toe te voegen, aan de deugd kennis, aan de kennis zelfbeheersing, aan de zelfbeheersing volharding, aan de volharding godsvrucht, aan de godsvrucht broederliefde en aan de broederliefde liefde voor iedereen. Want als deze dingen bij u aanwezig zijn en toenemen, zullen ze u niet doelloos en onvruchtbaar laten wat de kennis van onze Heere Jezus Christus betreft. Immers, bij wie deze dingen niet aanwezig zijn, die is blind en kortzichtig, omdat hij de reiniging van zijn vroegere zonden vergeten is.” (2 Petr. 1:5-9).⁵⁷

Wij moeten het goddelijk leven najagen waarin Jezus Christus ons laat delen, en ons in de godsvrucht oefenen tot het doordringt in ons leven. (1 Tim. 4:7). Wij geloven dat de goddelijke kracht die in de Heilige Geest is, dit mogelijk heeft gemaakt. We beginnen als een pasgeboren kind, en moeten in alle opzichten opgroeien naar Hem die het hoofd is, Christus. (Efez. 4:15). Doordat wij de dood van Christus met ons meedragen in het lichaam, hebben wij gemeenschap met het lijden van

⁵⁷ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1914/03. Liefde

Christus, en komt er een geleidelijke dood over de zonde. De kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus moet van ons afstralen. (2 Kor. 4:6). Dit nieuwe leven stelt ons in staat ons te buigen en de lasten van anderen te dragen, en de mensen te bedienen in de liefde en zachtmoedigheid van Christus. Het is het resultaat van tot Hem komen en van Hem leren in wie de gehele volheid van God woning heeft gemaakt. (Kol. 2:9). Hij was het die uitnodigde: “Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.” (Matt. 11:28-29). Wij geloven dat goddelijk leven ons laat delen in Gods rust.

7.8 Leerstellige samenvatting

Wij geloven samen met de apostel Petrus dat een navolger van onze Meester en voorloper, Jezus Christus, de belofte heeft gekregen om nog tijdens zijn leven deel te krijgen aan zijn goddelijke natuur. De groei in de deugden laat zien dat men niet inactief of onvruchtbaar is in de kennis van onze Heer Jezus Christus. Maar deze grootste en kostbaarste beloften hebben voorwaarden; we moeten het vlees met zijn lusten en begeerten kruisigen. We moeten de eigenschappen van dit goddelijke leven najagen en godsvrucht beoefenen totdat dit onze natuur en ons leven wordt.

Wij geloven dat heiligmaking een levenslang proces is, wat inhoudt dat we vruchten gaan voortbrengen voor God. Wij geloven dat verlossing door zijn leven betekent dat het leven van Jezus zichtbaar zal worden in en door ons lichaam, wanneer we onszelf dagelijks verloochenen, ons kruis opnemen en in de voetsporen van Jezus treden. Wij geloven dat Jezus juist tot dit leven uitnodigde. Zijn bedoeling is dat we als zijn discipelen een leerproces aangaan, waarin we leren om de wetten en geboden van het nieuwe verbond te onderhouden. Dit verborgen leven met Christus in God leidt tot heiligmaking.

Wij geloven dat in deze ware godsvrucht een verlangen ligt om Gods wil te doen. De Geest brengt ons het Woord van Jezus in herinnering en als we daar acht op geven, wordt het onze geestelijke voeding en groei. Dan vinden we Gods wil, die onze heiligmaking is: Wij zijn geroepen om door zijn Geest herschapen te worden en deel te krijgen aan het hemelse beeld van Jezus. Dit is in de diepste zin de verlossing door het leven van de Zoon, nadat we verzoend zijn. In dit heiligmakingsproces bidt de Heilige Geest voor ons en gaat aan het werk om in ons leven de vruchten van de Geest voort te brengen door deze voortdurende reiniging van de egoïstische eisen van de mens.

Wij geloven dat de Bergrede de kern is van de boodschap die Jezus bracht en dat we deel krijgen aan het evangelie door daders van het Woord te zijn volgens de woorden van Jezus zelf: “Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal Ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft.” Christus wordt dan als een fundament in je leven gelegd en door je leven te bouwen op het Woord, ontstaat Gods gebouw. (1 Kor. 3:11). Wij geloven dat de wijsheid die van boven komt, het wezen is van de nieuwe schepping en de heerlijkheid van de onzichtbare God, die door ons geopenbaard zal worden.

Hoofdstuk 8 - De Gemeente – het lichaam van Christus

8 De gemeente – het lichaam van Christus

8.1 De Gemeente

De Gemeente is vandaag de dag het lichaam van Christus op aarde.⁵⁸ (Efez. 1:22-23). Wij geloven dat die begon op de dag van het Pinksterfeest, toen Gods liefde door de Heilige Geest in de harten werd uitgestort. Zij is gegrondvest op de rots, die de openbaring was, die Petrus kreeg over wie Jezus was en waarover de poorten van het dodenrijk geen macht zullen krijgen. “En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.” (Matt. 16:15-18). Wij geloven dat het lichaam van Christus bestaat uit allen, die in Jezus geloven en in een trouw discipelverbond met Hem leven, ongeacht tot welke groep men hier op aarde behoort. Door de gemeente wil God zijn veelkleurige wijsheid bekendmaken aan de machten en overheden in de hemel. Dit was Gods eeuwige voornemen en Hij heeft dat uitgevoerd in Christus Jezus, onze Heer. (Efez. 3:10-11).

Paulus spreekt in Efez. 5:32 over een groot geheimenis of mysterie en zegt het volgende: “ik spreek hier met het oog op Christus en de gemeente.” Dit geheimenis wordt in Gods woord op verschillende manieren beschreven met behulp van verschillende beelden.

- Eén beeld is een lichaam, het lichaam van Christus, waarbij Christus het hoofd is en de gemeente de leden van het lichaam zijn met verschillende functies. (1 Kor. 12:12-27; Efez. 5:30 en Kol. 1:18).
- Een ander beeld, dat gebruikt wordt in 2 Kor. 11:2 is de mooie verhouding tussen bruid en bruidegom, waar de gemeente de bruid is en Christus de bruidegom.
- Een derde beeld is een gebouw van verschillende stenen, waar Christus de hoeksteen is en de gemeente de stenen zijn, die worden samengevoegd tot een geestelijk huis, een woning van God in de Geest. (Efez. 2:22 en 1 Petr. 2:4-6).
- Jezus spreekt ook over de schapen en dat Hijzelf de goede herder is. (Joh. 10:11).
- Hij gebruikt ook een beeld van zichzelf als de ware wijnstok en de discipelen als de ranken aan de wijnstok. (Joh. 15:1).

God houdt van zijn hele schepping. Wij geloven dat de gemeente Gods grote interesse is, de liefdesgave van God aan zijn Zoon. De gemeente zal uiteindelijk in heerlijkheid voor Christus worden gesteld, zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar zal heilig en smetteloos zijn. (Efez. 5:27).

“Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.” (Matt. 18:20). Dit is een gemeente. Bijeengekomen zijn in de naam van Jezus betekent dat je eigen persoon,

⁵⁸ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1921/10. De gemeente van Christus en het volk van de Heer

je eigen naam en je eigen eer niet belangrijk zijn. Zo is het met degenen die alles hebben opgegeven en een discipel zijn geworden. (Luk. 14:33).

De gemeente heeft een zendingsopdracht: “Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld!” (Matt. 28:18-20).

8.1.1 Wie Christus Jezus – het lichaam van Christus - toebehoren

Wij geloven dat God, die rijk is aan barmhartigheid, mensen levend kan maken met Christus, ook al zijn zij dood geweest door hun zonden en overtredingen. (Efez. 2:1-5). Paulus schrijft in Gal. 5:24 dat wie van Christus zijn, het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd hebben. Deze mensen maken deel uit van zijn lichaam. Het gekruisigde leven geeft kracht om de bekende werken van het vlees te overwinnen, die de vrede afbreken en die onenigheid en verdeeldheid in het lichaam veroorzaken.

De gemeente is een liefdewerk van God en Hij heeft met de mensen gewerkt en werkt nog steeds met hen om de uitverkorenen uit de verschillende tijdperken, culturen en volkeren te verzamelen. Christus is het hoofd van het lichaam, dat de gemeente is. En al deze mensen, die door Christus met God verzoend zijn in het lichaam van zijn vlees door de dood, zijn leden van zijn lichaam. Hij wil hen heilig en smetteloos en onberispelijk voor zich plaatsen. (Kol. 1:21-22).

De gemeente is een woning van God in de Geest. (Efez. 2:22). Gods Koninkrijk is niet een organisatie, zodat men kan zeggen dat het hier of daar is, want God zelf is aanwezig waar Hij in geest en waarheid wordt aanbeden.⁵⁹ Paulus schrijft aan zijn jonge medewerker Timotheüs: “Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid.” (1 Tim. 3:15). Wie oprecht is en de waarheid liefheeft, zal door het onderwijs van de Geest de zonde en de onreinheid ontmaskeren, die in de mens woont en die moet worden gedood en weggereinigd.

Wij geloven dat het van doorslaggevend belang is, dat er in elke gemeente mensen zijn, die een oor hebben dat kan horen wat de Geest tot de gemeente te zeggen heeft. “Keer uw oor naar mij, mijn gemeente.” (Jes. 51:4, Noorse vert.). Wij zien dat verschillende leiders van de gemeenten in Klein-Azië wat dit betreft niet nauwkeurig waren geweest, en allen kregen te horen: “Wie oren heeft, laat hij horen, wat de Geest tegen de gemeenten zegt.” (Openb. 2 en 3). Wij geloven dat de waarheid vrijmaakt en dat je door je in liefde aan de waarheid te houden, in alle opzichten zult opgroeien naar Christus, die het hoofd is van het lichaam. (Efez. 4:15).

8.1.2 De groei in het lichaam van Christus

“Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die ondersteuning geeft, overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde.” (Efez. 4:16). Wij geloven dat de gemeente

⁵⁹ Smith, Johan O. Verborgene Schatten. 1926/04. De paasconferentie

zal groeien en zich zal ontwikkelen doordat elk lid groeit, en dat op die manier de gemeenschap rijker en oprechter wordt. De onderlinge liefde is ook het teken dat wij discipelen van Jezus zijn. Het nieuwe gebod dat Jezus aan zijn discipelen gaf, om elkaar lief te hebben zoals Hij hen had liefgehad, is de levensader in het leven van een discipel. (Joh. 15:12). Dit gebod zorgt ervoor dat de vorst van de duisternis, de aanklager van onze broeders, wordt afgewezen. Wij moeten groeien in goedheid, vriendelijkheid, barmhartigheid en alle andere deugden. Wanneer we wandelen in het licht, zoals Hij in het licht is, zien we voortdurend iets om ons van te reinigen en dan reinigt het bloed van Jezus ons van alle zonde. (1 Joh. 1:7). Als we liefde hebben, worden onze talenten en genadegaven werkzaam en komen ze tot hun recht, en we strekken ons uit naar de geestelijke gaven, die ons geschikt maken om deel te krijgen aan het erfdeel van de heiligen in het licht en worden we opgebouwd tot een woning voor God in de Geest.

Jezus, onze Verlosser en Heiligmaker, het hoofd van het lichaam, is afgedaald naar de lagere delen van de aarde. (Efez. 4:9). Hij heeft zichzelf vernederd en de gestalte van een dienstknecht aangenomen. “Er ontstond ook onenigheid onder hen over wie van hen geacht werd de belangrijkste te zijn. En Hij zei tegen hen: De koningen van de volken heersen over hen, en wie macht over hen hebben, worden weldoeners genoemd. Bij u echter moet dat zo niet zijn, maar de belangrijkste onder u moet als de jongste worden en wie leiding geeft als iemand die dient.” (Luk. 22:24-26). Wij geloven dat Jezus het grootste voorbeeld was in het zichzelf vernederen. De laagste trede was toen Hij zijn werk aan het kruishout voltooide. Niemand kan verder naar beneden komen. Ook daar was Hij aan het dienen. De misdadiger werd gered en Jezus’ moeder kreeg een thuis bij Johannes.

Wij geloven dat het lichaam van Christus functioneert en groeit doordat wij door dezelfde geest van dienstbaarheid anderen kunnen dienen en hoger achten dan onszelf, ons verblijden met hen die blij zijn en huilen met hen die huilen. “En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden. En er kwam vrees over iedereen; en er werden veel wonderen en tekenen door de apostelen gedaan.” (Hand. 2:42-43). Wij geloven dat wanneer de gelovigen samenkomen, het natuurlijk is dat ze komen om elkaar te dienen in deze gemeenschap, en dat ze allemaal iets van de hemel hebben om met elkaar te delen. “Hoe is het dan, broeders? Telkens wanneer u samenkomt, heeft iedereen een psalm, of hij heeft een onderwijzing, of hij heeft een andere taal, of hij heeft een openbaring, of hij heeft een uitleg. Laat alles gebeuren tot opbouw.” (1 Kor. 14:26). Wij geloven dat het lichaam van Christus op deze manier tot een levend organisme wordt, waar zegen vanuit gaat naar de leden en de omgeving.

God heeft uitverkoren wat dwaas was in de wereld, dat wat niets was, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken. (1 Kor. 1:26). Door zijn scheppende handen en door Jezus als hoofd geloven wij, dat er een verandering plaatsvindt. De gemeente wordt klaargemaakt voor de opname om te worden verenigd met de Bruidegom, wanneer Hij zelf uit de hemel neerdaalt met een geroep. Na deze vereniging zal Jezus altijd bij zijn broeders en zusters zijn. (1 Thess. 4:16-17).

8.1.3 Eenheid in het lichaam

Wij geloven dat de eenheid tussen de discipelen van Jezus ontstaat door gehoorzaamheid aan Gods woord en dat die eenheid ervan getuigt dat zij in Hem geloven. De weg naar eenheid is een gekruisigd leven met Christus leiden, lijden en afsterven aan alle begeerten van het vlees en alle eisen aan je

medemensen. Door het leven en de gemeenschap, die zich dan ontwikkelt in de geest van eenheid, zal de wereld weten, dat de Vader Jezus heeft gestuurd om vrede en eenheid te scheppen. Op basis van deze strijd en overwinning kan het hogepriesterlijk gebed van Jezus in vervulling gaan “dat zij allen één zijn.” (Joh. 17:21). Wij geloven dat hier het fundament ligt voor het lichaam van Christus: Christus als hoofd en de discipelen als leden.

Wij geloven dat Christus het hoofd van het lichaam is en dat God het lichaam heeft samengesteld zoals Hij dat wilde. (1 Kor. 12:14-27). Alle leden zijn gedoopt met één Geest om één lichaam te zijn. Wij moeten, in liefde voor elkaar, ons buigen voor Gods wil, zoals Hij het lichaam heeft samengesteld. De jongeren moeten aan de ouderen onderdanig zijn en allen moeten zich jegens elkaar met nederigheid bekleden. (1 Petr. 5:5). Door trouw aan de waarheid in liefde groeit het individuele lid in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. (Efez. 4:15). Dan komt er harmonie en gemeenschap in de Geest. Wij geloven dat de verbinding met Christus en met elkaar door godsvrucht wordt bewaard en verdiept. Gods werkingen in de leden bewerken samensmelting, zodat we volmaakt één kunnen worden. (Joh. 17:23).

Jezus belooft dat waar twee of drie bijeengekomen zijn in zijn Naam, Hij daar in hun midden is. (Matt. 18:20). Wij geloven dat dit aangeeft hoe belangrijk het is om samen te komen. Wij komen samen om opgebouwd te worden, om elkaar te dienen en elkaar te aanvaarden, zoals Christus ons aanvaard heeft, tot eer van God. (Rom. 15:7). Wij moeten niet aan onze eigen eer denken, maar die van God zoeken (1 Petr. 4:11), en najagen wat de vrede en onderlinge opbouw bevordert. (Rom 14:19). Wij moeten niemand verachten, maar de anderen hoger achten dan onszelf. (Filipp. 2:3). Dat doen we door elkaar te dienen.

8.2 De dienst in de gemeente

8.2.1 De dienst en onderlinge hulp van de leden

“Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft.” (1 Kor. 12:18). Wij geloven dat ieder lid aan het lichaam van Christus de vermaning van Paulus in Rom. 12:1 heeft aangenomen. Door de ontferming van God wijdt men zijn lichaam als een levend en heilig offer dat God welbehaaglijk is. Dit is onze redelijke godsdienst. Hij zegt verder, dat het gaat om verandering en vernieuwing om te onderscheiden wat Gods wil is: het goede, welbehaaglijke en volmaakte. (Vers 2).

Toen Jezus in de wereld kwam, zei Hij: “Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God.” (Hebr. 10:7). Deze wil was zijn voedsel. Het Woord werd leven en het Woord werd vlees. Wij geloven dat elk lid aan het lichaam op deze wijze werkt en dient. Als alle leden aan het lichaam hetzelfde verlangen hebben, zal er een gemeente opgroeien zoals het Woord het bedoelt. Petrus beschrijft zo’n gemeente als een koninklijk priesterschap en een geestelijk huis. (1 Petr. 2:9).

De priesters in het oude verbond zorgden voor de offers. Nu, in het nieuwe verbond, is het de bedoeling dat onze lichamen een levend en heilig en voor God welbehaaglijk offer zijn. (Rom. 12:1). Wij hebben een vlees, waarin geen goed woont; dit moet worden geofferd wanneer wij daar licht over krijgen. In Rom. 12 geeft Paulus veel goede vermaningen, onder andere: “Heb elkaar hartelijk lief

met broederlijke liefde. Ga elkaar voor in eerbetoon.” (Vers 10). Op deze manier worden alle leden op een goede wijze werkzaam en vinden ze hun plaats in het lichaam, zoals God het wil. Wij geloven niet dat het aan mensen is om te bepalen wie lid is van het lichaam van Christus. Iedereen weet voor zichzelf wat hij gelooft en hoe zijn verhouding is ten opzichte van God. Door een lichaam dat geofferd is en in dienst van God is ingezet, kan iemand geestelijke offers brengen, die God welbehaaglijk zijn. (1 Petr. 2:5). “Laten wij dan altijd door Hem een loffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden.” (Hebr. 13:15).

In een gemeente zijn veel diensten te verrichten en alle leden zouden actief moeten zijn en deelnemen met hun talenten en genadegaven. Het is noodzakelijk dat er mensen zijn, die naar Gods woord leven en geestelijk voedsel te geven hebben. “Laat alles bij u in liefde gebeuren.” (1 Kor. 16:14). Alleen wie Jezus met heel hun hart liefhebben, staan in de juiste verhouding tot Hem. Zij kunnen de stem van de Opperherder horen en voedsel geven aan de gemeente. “Toen zij dan de maaltijd gebruikten hadden, zei Jezus tegen Simon Petrus: Simon, zoon van Jona, hebt u Mij meer lief dan dezen? Hij zei tegen Hem: Ja, Heere, U weet dat ik van U houd. Hij zei tegen hem: Weid Mijn lammeren. Hij zei opnieuw tegen hem, voor de tweede keer: Simon, zoon van Jona, hebt u Mij lief? Hij zei tegen Hem: Ja, Heere, U weet dat ik van U houd. Hij zei tegen hem: Hoed Mijn schapen. Hij zei voor de derde keer tegen hem: Simon, zoon van Jona, houdt u van Mij? Petrus werd bedroefd, omdat Hij voor de derde keer tegen hem zei: Houdt u van Mij? En hij zei tegen Hem: Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik van U houd. Jezus zei tegen hem: Weid Mijn schapen.” (Joh. 21:15-17).

Wij geloven dat er in een gemeente van godvruchtige mensen op zullen groeien: “... zonen als planten, hoog opgegroeid in hun jeugd; en dochters als hoekstenen, uitgesneden naar het ontwerp van een paleis.” (Ps. 144:12). Dat zijn dienaren die gegrepen zijn van Jezus van Nazareth en het leven, dat Hij leefde. Zij hebben het goede lief en willen graag dienen. De liefde drijft hen, zonder betaling of verdienste. Ze zijn bereid om eer en aanzien en aards gewin te verliezen en God stelt hen aan in de dienst. Zij zijn de steunpilaren van de gemeente en zullen dat door trouw voor eeuwig zijn. “Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer weggaan. En Ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en Mijn nieuwe Naam.” (Openb. 3:12).

8.2.2 Opzieners – oudsten

Paulus schrijft aan Titus hoe een opziener moet zijn: “Zo iemand moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, gelovige kinderen hebben, die niet te beschuldigen zijn van losbandigheid of opstandigheid. Want een opziener moet onberispelijk zijn, als een beheerder van het huis van God, niet eigennuttig, niet opvliegend, niet verslaafd aan wijn, niet vechtlustig, niet uit op oneerlijke winst, maar gastvrij, goedwillend, bezonnen, rechtvaardig, heilig, beheerst, iemand die zich houdt aan het betrouwbare woord, dat overeenkomstig de leer is, zodat hij bij machte is anderen te bemoedigen door het gezonde onderwijs en ook de tegensprekers te weerleggen.” (Tit. 1:6-9)

Petrus vermaant de oudsten om de kudde Gods te hoeden en daar toezicht op te houden, “niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig; ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde

geworden zijn.” (1 Petr. 5:1-3). Wij geloven dat het tijd kost om een voorbeeld te worden. Daarom zegt Paulus ook, dat een opziener niet pas bekeerd moet zijn. (1 Tim. 3:6). Timotheüs had trouw bewezen en was een tijdlang beproefd en Paulus beoordeelde hem als iemand, die niet zijn eigen belangen zocht. (Filipp. 2:20-22).

Toen Paulus de gemeente Efeze bezocht en wist, dat het zijn laatste bezoek aan hen was, gaf hij de oudsten deze vermaning: “Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.” (Hand. 20:28). Zijn hart klopte in liefde en respect voor Gods werk. Wij geloven, dat de vermaning om “acht te geven op jezelf en op de leer” (1 Tim. 4:16), een hoofdzaak is voor iedereen die genade krijgt om een levenskrachtige gemeente te bouwen.

8.2.3 Dienaren als gaven aan de gemeente

Wij geloven dat alle leden van het lichaam van Christus een belangrijke dienst hebben om tot hulp en zegen te zijn voor hun broeders en zusters. Ook al zijn alle gelovigen geroepen om deel te krijgen aan hetzelfde leven, er is verschil in persoonlijke trouw, genadegaven en dienstbetoon. Wij geloven net als Paulus dat God zijn dienaren aanstelt in de gemeente. Die zijn daar aangesteld om te dienen en de gelovigen te helpen tot groei en ontwikkeling in het leven van Christus. “En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten, tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus.” (Efez. 4:11-12). Die hebben door het vertrouwen dat ze door hun leven hebben gewonnen, samen met de genadegaven die God aan hen heeft gegeven, een bijzondere dienst uit te voeren voor de opbouw van het lichaam van Christus. Zulke dienaren moeten in godsvrucht vaststaan in hun dienst, zonder mensen te willen behagen of eer van hen te willen krijgen. (Gal. 1:10). Zij hebben de grootheid gezien van de gestalte van een dienaar van Jezus, waar de grootste zal zijn als de kleinste en de dienaar en slaaf van allen. Deze opleiding van de Geest hebben allen doorlopen, die God als gaven heeft gegeven en die Hij heeft aangesteld in de gemeente. Zij zijn door een tranendal gegaan en dat is tot een zegen geworden. (Ps. 84:7). Ze hebben de opvoedende tucht van de Heer gemerkt en hebben zich onder Gods machtige hand vernederd. (Openb. 3:19; 1 Petr. 5:6).

Apostelen

Apostel betekent gezant, en zij zijn door God geroepen en door Hem uitgezonden. Het werk van een apostel is in de eerste plaats om een gemeente geboren te doen worden, en voedsel en hulp te geven aan de individuele leden in heel verschillende levensomstandigheden. Om deze moeilijke taak te vervullen, moet hij iets hebben van alle eigenschappen die een evangelist, leraar, herder en profeet hebben. Hij moet door zijn leven en persoonlijke trouw de enkeling onderwijzen in godsvrucht en moet hen leren om met elkaar om te gaan in de liefde van Christus. Om deze taak te kunnen vervullen, moet hij kunnen horen wat de Geest tegen de gemeente zegt.

De apostel kan voedsel geven, zowel aan beginnende als aan gevorderde gelovigen in Christus, en hen begeleiden in elke fase van hun ontwikkeling. Hij kan oudsten aanstellen (Tit. 1:5) en ook anderen aanstellen in de dienst naarmate de verschillende leden opgroeien. Hij kan door wijsheid raad geven, zodat er balans en harmonie ontstaat tussen de verschillende diensten. Hij moet tewerk gaan zonder vooroordeel en zonder partijdig te zijn. (1 Tim. 5:21). Een apostel zet zijn eigen voordelen opzij voor

het welzijn van de gemeente, zonder de verantwoordelijkheid voor zijn eigen gezin te verwaarlozen. Hij moet als Paulus in zijn vlees aanvullen wat ontbreekt aan het lijden van Christus, zodat het lichaam van Christus zich zal ontwikkelen in gemeenschap en eenheid. (Kol. 1:24-25). Een apostel is een gereedschap voor God, die kan ontbinden en binden volgens de werking en wetten van de Geest. (Matt. 16:19).

Leraars

Een leraar in Christus heeft genadegaven om Gods Woord begrijpelijk te maken voor de mensen. Zulke mensen werken in het spreken en leren. Christus en zijn levensleer, samen met de leer van de apostelen, zijn hun dierbaarste bezit. “Want een gebod is een lamp, en onderricht is een licht.” (Spr. 6:23). Door dit licht wordt de weg duidelijk en de lege en valse leer van de wereld wordt aan het licht gebracht, zodat de schapen niet afdwalen. Ze zijn goed bekend met de leer, die aan de gemeente in Rome werd overgegeven (Rom. 6:17) en hebben zelf ervaren, dat de mens door gehoorzaamheid aan deze leer vrijgemaakt is van de zonde. (Vers 22). Zij kunnen de leerstellingen aanvoeren met betoon van geest en kracht en niet alleen als aangeleerde kennis. Wij geloven dat een leraar die God in de gemeente heeft geplaatst, in zijn hele wezen een gave is die niet eist, maar Gods eer zoekt en God de eer geeft. Hun belangrijkste werk is om in gemeenschap met de anderen die God in de gemeente heeft geplaatst, de discipelen te leren om de nieuwtestamentische geboden en vermaningen te houden. Wij geloven dat een leraar zelf een dader van het Woord moet zijn en op zijn woorden moet letten om niet onder het oordeel te komen waar Jakobus voor waarschuwt: “U moet niet allemaal leermeesters willen zijn, mijn broeders. U weet immers dat wij dan een strenger oordeel zullen ontvangen.” (Jak. 3:1).

Herders

De herdersdienst is vergelijkbaar met de zorg van de herder voor zijn dieren. Deze dienst kan vergeleken worden met de dienst van een moeder aan haar kind. Die dienst vindt vaak plaats in het verborgene en wordt daarom niet hoog gewaardeerd door wie zichzelf zoekt. Voor God is de herdersdienst van grote waarde. “Daarom weidde ik de slachtschapen, omdat zij ellendige schapen zijn. Ik nam voor Mijzelf twee stokken – de ene noemde ik lieflijkheid, de andere samenbinding – en ik weidde die schapen.” (Zach. 11:7). Wij geloven dat een goede herder beide ‘kwaliteiten’ in zijn herdersstaf heeft. Zulke mensen hebben zorg, oog en oor voor de behoeften van de mensen en kunnen op het juiste moment ondersteuning bieden. Ze kennen de schapen, hebben gemeenschap met hen en zijn gegrepen van Jezus Christus die de schapen bezit en zijn leven voor hen gaf. Ze zetten eigen behoeften en noden opzij om te kunnen helpen, leiden en lasten te dragen. “En ontferm u over sommigen, en ga daarbij met onderscheid te werk. Red anderen echter met vrees, en ruk hen uit het vuur. U moet ook het onderkleed haten dat door het vlees bekleet is.” (Judas vs. 22-23).

Wij geloven dat de ware herders de weg van de schapen en de weg van vernedering kennen en het zo hebben als Paulus schrijft in 2 Kor. 11:29: “Als iemand zwak is, zou ik dan omwille van hem niet zwak zijn? Struikelt iemand, zou ik dan niet branden van verontwaardiging?” Een ware herder heeft gemeenschap met de Opperherder en hoort wat de Geest tot de gemeente spreekt. Daardoor kan een herder voedsel geven op het juiste moment en de schapen naar voedzame weiden leiden. Een herder wordt dagelijks geconfronteerd met de indringende vraag van Jezus aan Petrus: “Heb je mij meer lief dan dezen?” (Joh. 21:15). Ze heersen niet over de kudde, maar zijn een voorbeeld voor

hen en dienen niet uit winstbejag. (1 Petr. 5:1-4). Ze werken eraan om de schapen te bevrijden van banden van ongerechtigheid, zodat ze in alles de leer van God, onze Zaligmaker, tot sieraad strekken. (Tit. 2:10-14). De Heer was Davids' herder en bracht hem in het spoor van de gerechtigheid, omwille van zijn Naam. (Ps. 23:3).

Jezus was de goede Herder die zijn schapen weidde. (Joh. 10:11-15 en 17:12). Hij waarschuwde tegen de huurling, die niet het juiste eigenaarschap ten opzichte van de schapen had en die op de vlucht sloeg toen de wolf kwam en hen uit elkaar joeg. Hij spoorde de discipelen aan om op te passen voor de valse profeten die in schaapskleren kwamen, maar van binnen roofzuchtige wolven waren. Zij waren te herkennen aan hun vruchten. (Matt. 7:15-18). Hij waarschuwde tegen de farizeeën, die de huizen van de weduwen opaten en het zuurdesem van huichelarij met zich meedroegen. Hij ontmaskerde valse leer en vals leven en de wolf leerde de kracht van de herdersstaf kennen, die gebruikt werd in de ijver van de liefde. Het kwade en de leugen werden verdreven, zodat de schapen veiligheid en gemeenschap zouden merken. Wij geloven dat de herders die door de Meester in zijn gemeente zijn aangesteld, zo moeten zijn.

Evangelisten

Wij geloven dat het hele verlossingswerk van God een evangelie is, maar de evangelist heeft een speciale taak. Hij is behulpzaam wanneer de mens uit de duisternis naar het licht wordt gebracht, van Satans macht naar God. God heeft de evangelist in de gemeente geplaatst en hem uitgerust met genadegaven om tot zondaren te spreken. De evangelist verkondigt de liefde van Jezus, houdt van de mensen en brengt het licht en de hoop van het evangelie naar voren. Hun spreken ontmaskert de leugen en het bedrog van de duivel wanneer de mensen in vrijheid worden gesteld door de verzoening in Jezus Christus.

Een evangelist kan de eerste beginselen van Gods Woord duidelijk maken, zodat een verlangen naar vrijheid van de zonde wordt gewekt. Waar een wedergeboorte plaatsvindt, kan de evangelist de geestelijke en onvervalste melk geven. (1 Petr. 2:2). Een evangelist houdt van mensen en zijn boodschap bevat geloof, hoop en liefde en kan daardoor de fijnste snaren in de ziel raken. Hij weet de juiste woorden te vinden voor de gemoedstoestand waarin iemand zich bevindt. Wanneer een mens van de duisternis naar het licht is overgebracht en zijn zonden zijn vergeven, moet hij verder in Christus worden geleid. Daarom moet het werk van de evangelist plaatsvinden in samenwerking met apostelen, herders, profeten en leraars, die hulp kunnen bieden voor verdere groei en ontwikkeling.

Profeten

Een profeet is iemand aan wie God zich openbaart en die God toerust om te verkondigen, wat Hij in bepaalde situaties wil zeggen. De ware profeten leven dicht bij God en zijn in hun geest afgescheiden van de uiterlijke wereld en van de mensen, zodat ze het spreken van God kunnen horen. Abraham was een profeet en werd ingewijd in Gods gedachten en raad voor Sodom, voordat de ramp kwam. Mozes was een profeet met wie de Heer van aangezicht tot aangezicht kon spreken.

Een profeet kent God en zijn wetten en kan vandaaruit profeteren over de toekomstige dingen, aangezien hij Gods handelswijze in meer of mindere mate kent. Hij heeft geleerd dat God tuchtigt wie Hij liefheeft en iedere zoon over wie Hij zich ontfermt, kastijdt. Zij hebben niets in zichzelf, maar alles

in God. Gods profeten zijn bekend met lijden en weten wat het is om niet begrepen te worden. Een profeet is vaak in staat om iemand te helpen om Gods wil en zijn erfdeel in Christus te vinden vanuit de genadegaven en de vereisten die het betreffende lid heeft.

8.3 Het gemeenteleven

8.3.1 Het zendingsbevel

“Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.” (Matt. 9:37-38). Wij geloven dat een groot werk aan de discipelen is gegeven: om het evangelie, de blijde boodschap, aan de mensen te brengen. “En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld.” (Matt. 28:18-20).

Paulus was gegrepen van deze taak en concentreerde zich daar helemaal op. Toen hij de gemeente Efeze voor de laatste keer bezocht, drukte hij zich als volgt uit: “Maar ik maak mij nergens zorgen over en ook acht ik mijn leven niet kostbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, evenals de bediening die ik van de Heere Jezus ontvangen heb om te getuigen van het Evangelie van Gods genade.” (Hand. 20:24). Paulus drukt het ook zo uit: “Ik sta in de schuld bij Grieken en niet-Grieken, bij wijzen en onverstandigen. Zo is wat in mij is, gewillig om ook u die in Rome bent, het Evangelie te verkondigen.” (Rom. 1:14-15). Aan de gemeente in Korinthe schrijft hij ook over zijn hartenzaak: “Alles doe ik ter wille van het Evangelie, opdat ik daarvan ook zelf deelgenoot zou worden.” (1 Kor. 9:23).

Jezus zelf begon te doen én te onderwijzen. (Hand. 1:1). Wij geloven dat het voor een leerling absoluut noodzakelijk is om hetzelfde te doen. Wij geloven dat Jezus bedoelde dat de Bergrede in de praktijk gebracht moest worden door degenen, die Hem wilden volgen. Hij had zelf op de rots gebouwd, dus zijn woorden zullen blijven als hemel en aarde voorbijgaan. Er was kracht in de woorden die Hij sprak en Hij leerde als iemand met autoriteit. Wij geloven dat deze autoriteit in het leven ligt en hierin dat je zelf als discipel het leven van Christus leeft. Dan wordt het huis naar Jezus' eigen woorden op de rots gebouwd.

Paulus zegt: “Ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer. En ik weet wat het is vernederd te worden, ik weet ook wat het is overvloed te hebben; in elk opzicht en in alles ben ik ingewijd, zowel in verzadigd te zijn als in honger te lijden, zowel in overvloed te hebben als in gebrek te lijden. Alle dingen kan ik aan door Christus die mij kracht geeft.” (Filipp. 4:11-13). Wat je zelf hebt geleerd, kun je anderen leren en aan anderen doorgeven als de blijde boodschap. “Wat u ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doe dat; en de God van de vrede zal met u zijn.” (Filipp. 4:9).

Wij geloven dat wij moeten en kunnen leren om de geboden van het nieuwe verbond, die Jezus ons heeft gegeven, te onderhouden. Hij heeft ze zelf van zijn Vader gekregen en deze woorden, Gods wil, waren zijn voedsel. Hij is een brood geworden, dat uit de hemel is gekomen om de wereld leven te

geven. Hij zegt in de Bergrede: “Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.” (Matt. 5:19).

Jezus, onze apostel en hogepriester, is de eerste geweest, die het evangelie van God heeft verkondigd: “De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalft heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God; om alle treurende te troosten.” (Jes. 61:1-2, Luk. 4:17-19). Wij geloven dat dit vandaag de dag ook de taak van de discipel is. Er is genade en vergeving voor de treurende zondaar. Het is een dag van wraak op de zonde en kracht om die te overwinnen. Allebei moeten verkondigd worden en dat is de inhoud in het evangelie van het kruis.

8.3.2 Het zendingswerk

Wij geloven dat men zelf een discipel moet zijn om anderen tot discipelen te kunnen maken. Gedoopt worden in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest betekent, naast de uiterlijke handeling, dat men zich in zijn geest heeft afgewend van het leven naar het vlees. Men is bevrijd van de macht van de duisternis en heeft de verlossing, de vergeving van zonden ervaren. (Kol. 1:13-14).

Wij geloven dat we door het volgen van de leer, die Paulus – de apostel van de heidenen – door openbaring heeft gebracht, en door het volgen van zijn voorbeeld in het leven, genade van God zullen krijgen om ook het zendingswerk te voltooien. De liefde voor Jezus dreef Paulus ertoe om zichzelf aan extreme gevaren en verdrukkingen bloot te stellen, om de opdracht die hij van Jezus had gekregen, uit te voeren: zijn loop te volbrengen, evenals de bediening die hij van de Heere Jezus ontvangen had om te getuigen van het Evangelie van Gods genade. (Hand. 20:24). Nadat Paulus de gelovigen tot discipelen had gemaakt, begon hij een groot en langdurig werk met hen. Hij leerde hen te onderhouden alles wat Jezus bevolen had. Hij deed dit door zijn voorbeeld en zijn volhardende werk en onderricht. Wij geloven dat in onze tijd het zendingsbevel op dezelfde manier moet worden uitgevoerd.

In de gemeente van Efeze heeft hij drie jaar lang niet opgehouden om iedereen onder tranen te vermanen. Hij had lief en was geliefd. Zo zijn er gemeenten ontstaan rond de Middellandse Zee. Die werden met smart gebaard en de gestalte van Christus is in de gelovigen tevoorschijn gekomen, zodat ze tot eenheid kwamen en elkaar konden opbouwen – ook als Paulus er niet bij was. Hij kon zeggen: “Wat u ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doe dat; en de God van de vrede zal met u zijn.” (Filipp. 4:9). Hij vermaande zijn medewerker, Timotheüs in diens zendingswerk als volgt: “Geef acht op jezelf en op de leer. Volhard daarin. Want wanneer je dat doet, zul je zowel jezelf behouden als hen die je horen.” (1 Tim. 4:16).

Wij geloven dat, als er vooruitgang wil zijn in het zendingswerk, leven en onderricht met elkaar moeten overeenstemmen. Zo hebben de apostelen onbaatzuchtig gewerkt. Paulus heeft met zijn handen gewerkt en de mensen zowel in geestelijke als in aardse nood geholpen. Hij verlangde niemand's zilver of goud of kleren. Hij heeft altijd aan de woorden van Jezus gedacht: “Het is zaliger

te geven dan te ontvangen.” (Hand. 20:33-35). Wij geloven dat er, wanneer we in deze Geest werken, genade zal zijn over het werk op het zendingsveld. Paulus wekte de discipelroeping in de mensen en opende hun ogen, zodat ze zich bekeerden van de duisternis naar het licht, van de macht van Satan tot God. Hij had meer gewerkt dan zij allen, echter niet hij, maar de genade van God die met hem was. Wij geloven dat het zendingswerk lukt in de voetsporen van zulken.

8.3.3 Tentenmakerszending – werk met de hand en met de geest

Wij geloven dat de basis voor succesvol zendingswerk ligt in een arbeid zowel in het geestelijke als het aardse. Het werk van de hand en de geest moet met elkaar verenigd worden. In het praktische zendingswerk kom je vaak grote uitdagingen tegen, waar je mensen en culturen ontmoet waar de boodschap en inhoud van het christendom weinig bekend is. Jezus zelf heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen en nam de weinig eervolle taak op zich om de voeten van de discipelen te wassen. Paulus kon getuigen: “Alles doe ik ter wille van het Evangelie, opdat ik daarvan ook zelf deelgenoot zou worden.” (1 Kor. 9:23). Voor joden was hij een jood, voor wie zonder wet was, werd hij als iemand die zonder wet was. Hij deed er alles aan om hen te winnen.

Wij geloven net als Paulus, dat je het moet opnemen voor de zwakken door hard te werken. Op het zendingsveld kom je vaak armoede tegen – ook aan aardse goederen. Wij geloven dat je door liefde oplossingen kunt vinden die mensen op de lange termijn kunnen helpen, zodat ze op eigen benen kunnen staan en hun eigen last kunnen dragen. Een beroep leren en eerlijk je loon verdienen geeft mensen een goede basis en vertrouwen voor de toekomst. De mensen moeten worden losgemaakt van de banden van ongerechtigheid en tot een rechtvaardig leven worden geleid, zodat ze in alles een sieraad kunnen worden voor de leer van God en onze Zaligmaker. (Tit. 2:10). Je moet afdalen tot het niveau van de mensen en veel geduld tonen door ze te dienen en op je hart te dragen. Op het zendingsveld verkondigde Paulus dit ook aan de discipelen: “Wie gestolen heeft, moet niet meer stelen, maar zich liever inspannen om met de handen goed werk te doen, om iets te kunnen delen met wie gebrek heeft.” (Efez. 4:28). “En ook de onzen moeten leren anderen voor te gaan in het doen van goede werken, om in de noodzakelijke levensbehoeften te voorzien, opdat zij niet onvruchtbaar zijn.” (Tit. 3:14). Het kost tijd om mensen tot een leven te leiden waarin ze geen eisen stellen aan anderen, maar aan de geverskant komen en zelf vrucht gaan dragen. Het leren van trouw wat betreft de onrechtvaardige mammon, waar je met het aardse te maken hebt, is een voorwaarde wil God je iets kunnen toevertrouwen. (Luk. 16:10-12).

8.3.4 Zang en muziek

Zang en muziek vormen een belangrijk onderdeel van onze gemeentesamenkomsten, dat eraan bijdraagt om de mensen voor te bereiden om Gods woord aan te nemen en hen wakker te maken voor hun hemelse roeping. BCC heeft eigen liederenboeken uitgegeven sinds het begin van de twintigste eeuw. De meeste van die liederen zijn geboren in trouwe mensen met een sterk verlangen naar het leven van Christus. ‘Wegen van de Heer’ en ‘Amandelbloesem’ zijn twee unieke liederenboeken die liederen bevatten tot opbouw van het geloof in een overwinnend christenleven. De liederen zijn een belangrijk deel van de verkondiging van het evangelie en wij ervaren het zo, dat ieder lied een toespraak of een getuigenis is, dat tot grote hulp kan zijn in de verschillende levensomstandigheden.

Johan O. Smith heeft 27 liederen geschreven in 'Wegen van de Heer'. Veel van de liederen die hij schreef drukken zijn diepe verlangens uit om meer gelijkvormig te worden aan zijn Verlosser, Jezus Christus. Een van de meest bekende liederen wordt hieronder in zijn geheel weergegeven. Een selectie van andere liederen van dezelfde schrijver staan in de voetnoot.⁶⁰

"Jezus, mijn Heer, hoor mijn bede:
geef dat 'k in U rusten mag.
Al uw beschutting en vrede
wone in mij dag aan dag.

Koor:
Buig mij, vorm mij,
vorm naar uw beeld mij, o God.
Buig en vorm mij,
help mij te doen naar 't gebod.

Uw wil behaagt mij, uw paden,
ook al bemerk ik verweer.
U dringt en trekt door genade
mij in uw voetspoor, o Heer.

Wetten des Lichaams in 't harte:
vrij van de zonde, de dood.
Zoet schijnt mij 't lijden, de smarte.
Zacht maakt Gods liefde, hoe groot!

U wilt als hoofd mij steeds leiden.
Zoet is de rust die ik vind.
Ja Heer, U wilt mij bevrijden
van wat nog eist of bezwaart.

⁶⁰ Liedboek Wegen van de Heer, Skjulte Skatter Forlag.

Nr. 87: "O kom tot Gods rust en zijn vrede"

Nr. 108: "Ik vaar al zeilend, sturend en peilend"

Nr. 109: "'k Ben van de macht van de dood bevrijd"

Nr. 114: "Wij stemmen vol van vrede nu met de hemel in"

Nr. 115: "Voorwaarts krijgers, tot oorlog en zege!"

Nr. 139: "Zing, zing van mij Heiland, zing, zing nog eens weer!"

Nr. 191: "Breek toch door de muur heen, broeders, die met kalk is dichtgesmeerd!"

Nr. 195: "Jeruzalem, Jeruzalem, wie evenaart uw macht?"

Nr. 205: "Er klinkt nu een hemelse wekroep met kracht"

Nr. 218: "Wij staan voor Gods aangezicht; jeugd vol hoop en kracht"

Nr. 246: "Trek uw zwaard, gij eerstelingen"

Nr. 312: "Het licht Gods breekt door, broeders, zie hoe het schijnt!"

Nr. 361: "Christus is mijn hoofd geworden, zonder Hem liep alles spaak"

Nr. 362: "Lof en dank! Het is heerlijk en goed, als men broeders in vrede ontmoet."

Grimmig, ten bloede toe strijden,
wand'lend in 't licht, is 't verbond.
Daarbij zwoer God mij te leiden
tot zege iedere stond.”

Johan O. Smith, Wegen van de Heer #242

8.3.5 Zorgdienst (diaconie)

Het vrijwilligerswerk van de diaconie is altijd een speerpunt geweest in onze geloofsgemeenschap en er wordt wekelijks actieve zorg verleend voor alle leeftijden en generaties. Wij willen mensen bejegenen met naastenliefde en respect. Wij faciliteren werk en activiteiten op verschillende niveaus vanaf de vroegste kinderjaren tot senioren met verschillende behoeften en uitdagingen.

Wij geloven dat het bijzonder belangrijk is om goed kinder- en jeugdwerk te faciliteren, zodat iedereen kan ervaren dat hij gezien en erkend wordt zoals hij is en dat in zijn behoeften wordt voorzien. Begeleiding en onderricht aan jongere medewerkers zien wij als bepalend om de hulp en steun te kunnen zijn waar jongere jeugd in hun kwetsbare levensjaren behoefte aan heeft. Liefde, zorg en interesse voor het individu is een noodzakelijke en belangrijke voorwaarde om dit werk te doen slagen.

Wij geloven in het belang van preventief werk zodat onze gemeenten open, veilige en goede gemeenschappen kunnen zijn, waar het individu zich kan ontwikkelen en kan deelnemen in overeenstemming met zijn interesses, gaven en mogelijkheden. Er moet veel aandacht zijn voor preventief werk met betrekking tot pesten, buitensluiten, geweld en misbruik.

Het vrijwilligerswerk heeft in onze geloofsgemeenschap hoge prioriteit en waardering en wekelijks wordt door vele onbetaalde verkondigers en andere medewerkers in al onze plaatselijke gemeenten zeer veel goede zorgarbeid verricht. Dat betreft onder andere mondeling en schriftelijk vertaalwerk naar verschillende talen, werk onder kinderen en jongeren, zondagsschoolwerk, persoonlijke zorg, begeleiding en pastorale zorg. Wij geloven dat een volheid van de Heilige Geest, wijsheid en geloof een sleutel zijn voor goede zorgarbeid tot zegen in onze gemeenten – zowel op het gebied van verkondiging als praktische diensten – zoals we lezen over de eerste tijd van het christendom. (Hand. 6).

8.4 Opdragen van kinderen, doop en avondmaal

8.4.1 Opdragen van kinderen

Wij geloven dat het Koninkrijk der hemelen aan de kinderen toebehoort. Dit zei Jezus voordat Hij hen zegende. (Mark. 10:13-16). De evangeliën vertellen eensluidend hoe Jezus de kleine kinderen liet komen, zijn handen op hen legde en hen zegende. Wij praktiseren geen sacramentele handeling ten opzichte van de kinderen die worden geboren, maar streven ernaar om ze te aanvaarden en te behandelen met het respect en de liefde, die hemelburgers toekomen. Wij geloven dat het Koninkrijk der hemelen aan de kinderen toebehoort vanaf de conceptie en dat ze niet pas bij de doop een kind van God worden.

BCC heeft de goede traditie dat ouders die dat willen, de gemeente vragen om hun pasgeboren kinderen te zegenen, door ze voor de gemeente op te dragen. Door dit te doen bevestigen ze ook dat ze voor hen zullen zorgen en hen onderrichten in godsvrucht in dezelfde geest en hetzelfde begrip waarin Jezus de kleintjes zegende. Op deze manier kan de hele gemeente hen in gedachten en gebeden op het hart dragen. Een samenkomst waar kinderen worden opgedragen wordt daarmee een goede gelegenheid om iedereen te herinneren aan de verantwoordelijkheid die we hebben, of we nu ouders, verzorgers, volwassenen of jongeren zijn, aan wie het kind later in z'n leven graag een voorbeeld wil nemen.

Bij het opdragen van kinderen zingen wij vaak dit lied:

“Wees welkom als gast op aarde,
door God gezegend kind.
Wees welkom op d' aardse loopbaan,
nu ook jouw leven begint.
Dat jij hier op mag groeien
tot moeders steun en eer,
tot vaders blijdschap en vreugde,
in vreze voor de Heer.

Moog' God aan zijn hand je leiden,
je zegenen dag aan dag.
Dat jij, naar zijn welbehagen,
veel vruchten dragen mag.
Moog' Christus' Geest je vervullen,
dat heel je leven wordt
een voorbeeld voor je naaste,
een loflied ter ere van God.”

Olga Olsen, Wegen van de Heer #158

8.4.2 Doop

Voordat Jezus de wereld verliet, heeft Hij ons zijn zendingsbevel gegeven: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld.” (Matt. 28:18-20). De doop staat centraal in dit bevel: (1) alle volken onderwijzen, (2) diegenen te dopen die besloten hebben discipel te worden, die bewust tot geloof in Jezus Christus zijn gekomen, (3) hen leren om in geloof gehoorzaam te zijn aan wat Christus ons bevolen heeft. In lijn hiermee dopen wij gelovigen door volledige onderdompeling van het lichaam in water.

De Schriften verwijzen naar de doop van Johannes en de doop van Jezus Christus⁶¹. Johannes verkondigde een doop van bekering tot vergeving van zonden. Maar de doop van Jezus Christus is verbonden met de Heilige Geest die de leiding neemt in het leven van een discipel. “En het gebeurde terwijl Apollos in Korinthe was, dat Paulus, die de hoger gelegen delen van het land doorgetrokken was, in Efeze kwam. Hij trof daar enige discipelen aan en zei tegen hen: Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam? En zij zeiden tegen hem: Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is. En hij zei tegen hen: Waarmee bent u dan gedoopt? En zij zeiden: Met de doop van Johannes. Maar Paulus zei: Johannes doopte wel een doop van bekering, maar hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus, en nadat zij dat gehoord hadden, werden zij gedoopt in de Naam van de Heere Jezus. En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden. En het waren bij elkaar ongeveer twaalf mannen.” (Hand. 19: 1-7)⁶²

Een discipel wordt geboren uit water en Geest (Joh. 3:5); het water symboliseert de reiniging van vroegere zonden door vergeving, dat is de basis waarop de discipel ook wordt geboren uit Geest, om naar de leiding van de Geest te wandelen. In Handelingen zien we herhaaldelijk dat de apostelen diegenen doopten die tot geloof in Jezus Christus waren gekomen. (Hand. 2:41; 8:12; 8:36-37; 10:47-48, enz.). Wij geloven dat de doop een wilsdaad is voor iemand die vergeving van zonden heeft gekregen en die volgens de leiding van de Geest wil wandelen. De doop gaat zowel over een innerlijke overtuiging en een besluit om een discipel van Jezus te worden als over een sterke, symbolische, fysieke handeling als een getuigenis (bevestiging) voor iedereen, dat dit besluit persoonlijk en echt is, dat de discipel een verbond van een goed geweten met God aangaat⁶³. “Het tegenbeeld daarvan, de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van het vuil van het lichaam, maar als vraag aan God van een goed geweten [Noors: verbond van een goed geweten met God], door de opstanding van Jezus Christus.” (1 Petr. 3:21).

Wij geloven dat de doop een handeling is die aangeeft dat er iets eindigt en iets nieuws begint. Paulus beschrijft de doop waar Jezus Christus mee gekomen is, als volgt: “Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.” (Rom. 6:3-4). Hier wordt de doop beschreven als een stervens- en levensgemeenschap met Christus. Het laat de verlossende inhoud van de doop zien. Het lichaam van het vlees, het lichaam dat gezondigd heeft, moet worden uitgetrokken. “In Hem bent u ook besneden met een besnijdenis die niet met handen plaatsvindt, door het uittrekken van het lichaam van de zonden van het vlees, door de besnijdenis van Christus. U bent immers met Hem

⁶¹ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1938/08. Doop. “Apollos was ingelicht omtrent de weg van de Heer, en vurig van geest sprak en leerde hij.”

⁶² Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1938/08. “Dit was de doop van Jezus Christus, want de Heilige Geest kwam over hen. Zij werden door één Geest tot één lichaam gedoopt, het lichaam van Christus. Dat het zo gemakkelijk ging met deze twaalf, kwam doordat zij van tevoren al discipelen waren.”

⁶³ Smith, Johan O. *Verborgene Schatten*. 1938/08. “Al wat doop heet, is een verbond tussen God en de mens. Johannes zei tot sommigen van hen die tot hem kwamen om zich door hem te laten dopen: Adderengebroid, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan? Als zij zouden wandelen op een wijze die aan de bekering beantwoordde, zouden ze werkelijk behouden kunnen worden. Er zou dan een verbond worden opgericht tussen hen en God door de doop. Daarom behoren degenen die zich laten dopen, volwassen en bewust levende mensen te zijn.”

begraven in de doop, waarin u ook met Hem bent opgewekt, door het geloof van de werking van God, Die Hem uit de doden heeft opgewekt.” (Kol. 2:11-12).

De gedoopte beschouwt zich als dood voor de zonde, maar tegelijkertijd levend voor God in Christus Jezus. (Rom. 6:11). Als iemand, die vanuit de doden levend is geworden, besluit hij om zijn leden aan te bieden als wapen van de gerechtigheid voor God. (Vers 13). Het lichaam, dat uit het water wordt getild door de doop, moet worden geleid en gedreven door de Heilige Geest. Dit is een geloofsinstelling en dat geloof zal op de proef worden gesteld, maar door de doop bevestig je, dat je trouw wilt blijven aan het verbond dat je bent aangegaan; dat vanaf nu ik het niet langer ben die zal leven, maar dat Christus in mij zal leven. (Gal. 2:20).

Wij geloven dat een persoonlijk geloof de voorwaarde van het Nieuwe Testament is voor de doop, zoals onder andere blijkt uit Hand. 8:12; 8:37; 10:43-48 en Mark. 16:16. De doop is een bevestiging van het geloof, maar nooit een vervanging. Wij geloven dat de doop zelf een bevestiging is dat de gelovige een persoonlijke discipelverhouding is aangegaan met Jezus Christus. Wij ervaren dat Jezus Christus aanwezig is bij de doop en zijn deel van het discipelverbond bevestigt; dat Hij die alle macht heeft in hemel en op aarde alle dagen met ons zal zijn tot aan de voleinding van de wereld.

Wij geloven dat heiligmaking het proces is, dat plaats gaat vinden in degene die gelooft en die door de doop zijn discipelverbond met Jezus Christus heeft beleden. De doop wordt er een getuigenis van, dat er gebroken is met het oude leven naar het vlees en dat men in geloof in Gods kracht wordt opgericht om een heel nieuw leven te gaan leiden.

Wij geloven dat de doop van Christus Jezus betekent, dat men zich verenigt met de drie machtige goddelijke personen in Gods huishouding: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Dan zijn hart en gezindheid rein en afgescheiden van wat de zondeval gebracht heeft aan zonde en onreinheid in het vlees van de mens. Deze doop is een besluit en een ‘begravenis’ van de oude mens. (Rom. 6:6). Een nieuw leven begint en met behulp van deze krachten kunnen wij tot bloedens toe weerstand bieden aan de zonde. (Hebr. 12:4). Door deze doop tot het sterven van Jezus zal het leven van Jezus in ons lichaam openbaar worden. (2 Kor. 4: 10-12). We zijn persoonlijk een gewetensverbond met God aangegaan om een nieuw leven te leiden. De doop wordt daarom een hulp en kracht in de heiligmaking.

8.4.3 Avondmaal – het breken van het brood

Het avondmaal is door Jezus ingesteld. De evangeliën beschrijven op verschillende manieren wat deze maaltijd inhoudt. Mattheüs schrijft: “En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die, en zei: Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.” (Matt. 26:26-28) Lukas benadrukt ook het verlangen van Jezus dat we voortdurend aan het leven en de daden van onze Verlosser en Redder moeten denken: “En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.” (Luk. 22:19-20).

Wij geloven dat het brood een beeld is van het lichaam van Jezus, het lichaam dat verbroken werd toen Hij zei: Niet mijn wil, maar uw wil, God, terwijl hij hier op aarde was. Hij dankte en liet zich verbreken, in plaats van naar het vlees te leven, dat Hij vrijwillig had aangenomen toen Hij naar de aarde kwam als mens. Het Woord is vlees geworden en wij hebben zijn heerlijkheid gezien. (Joh. 1:14). Eén rechtvaardige heeft geleden voor onrechtvaardigen om ons tot God te brengen. (1 Petr. 3:18).

“Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen.” (Jes. 53:4-6). In zijn werk als verzoening voor de zonden van de wereld kunnen wij Hem niet volgen, maar wij geloven dat het voorbeeld van Jezus een krachtige vermaning voor ons is als wij samen het brood breken. Wij getuigen door onze deelname aan het avondmaal, dat we verlangen naar gemeenschap met onze Meester, en wel hierin: Wij laten ons verbreken en onderwerpen ons aan de wil van God in plaats van ‘onzelf te leven’ naar het vlees.

Jezus zei: “Deze drinkbeker is het nieuwe testament (verbond) in Mijn bloed.” Wij kunnen over de drinkbeker spreken in twee betekenissen, namelijk: 1. Dat zijn bloed ons heeft gereinigd (het is zijn drinkbeker) en 2. Dat wij volgens de wetten van het nieuwe verbond ten bloede toe strijden tegen de zonde in het vlees (dat wordt onze drinkbeker met Hem). Wanneer wij dan de dood van Christus verkondigen, verkondigen wij tegelijkertijd, dat wij ten bloede toe trouw zijn aan de wetten van het nieuwe verbond, want de drinkbeker is een verbond met Hem in zijn bloed. En een verbond moet noodzakelijkerwijs door ten minste twee partijen worden aangegaan.

Het breken van het brood is een geestelijke herinneringsmaaltijd. Wij herdenken de strijd en het lijden van Jezus voor ons. Zijn geofferde lichaam is een krachtige vermaning voor ons. Wanneer wij deelnemen aan het breken van het brood, belijden wij zonder woorden dat ook ons lichaam geofferd is om Gods wil te doen en wij verkondigen daarmee de dood van de Heer, totdat Hij komt. Het breken van het brood is ook een gemeenschapsmaaltijd, een maaltijd waarop Jezus zich heel erg verheugde om die samen met zijn discipelen te houden. Het versterkt de gemeenschap met Jezus en de gemeenschap tussen de gelovigen onderling en wordt een extra herinnering aan ons discipelverbond. Door één brood te delen, getuigen wij ervan, dat we allemaal leden zijn aan een en hetzelfde lichaam en wanneer wij de wijn drinken, getuigen wij dat wij deelhebben aan hetzelfde lijden dat Hij in zijn vlees heeft gehad.

Wij geloven dat het breken van het brood een maaltijd is voor Gods aangezicht en dat het een bewuste handeling behoort te zijn. Paulus herinnert ons eraan om niet op een lichtzinnige manier deel te nemen. Heb je bijvoorbeeld iets tegen andere mensen of is er iemand die je niet kunt vergeven, dan behoort je jezelf te oordelen en te reinigen voordat je deelneemt aan het avondmaal. Wanneer het sterven van Christus niet werkzaam is in je lichaam, neem je op onwaardige wijze deel aan het avondmaal en dan kun je drinken tot je eigen oordeel, zoals Paulus schreef aan de Korintiërs:

“Want ik heb van de Heere ontvangen, wat ik u ook heb overgeleverd, dat de Heere Jezus in de nacht waarin Hij werd verraden, brood nam, en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker, na het gebruiken van de maaltijd, en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed. Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis. Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt. Daarom, wie op onwaardige wijze dit brood eet of de drinkbeker van de Heere drinkt, is schuldig aan het lichaam en bloed van de Heere. Maar laat ieder mens zichzelf beproeven en laat hij zó eten van het brood en drinken uit de drinkbeker. Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, omdat hij het lichaam van de Heere niet onderscheidt.” (1 Kor. 11:23-29).

Wij hechten veel waarde aan de betekenis van het avondmaal voor een ware navolging van Christus in het leven van de gelovige. Wij hebben geen leer van transsubstantiatie⁶⁴ of consubstantiatie⁶⁵, maar wij beschouwen het avondmaal als een belangrijke herinneringsmaaltijd en een nabijheid van Jezus Christus. Het is een versterkende maaltijd met grote betekenis voor de navolgers van Christus.

8.5 De verhouding met andere geloofsgemeenschappen – oecumene

Johan O. Smith schreef in 1929 in het blad *Skjulte Skatter* (Verborgen Schatten) het volgende: “God is rijk – hij heeft genoeg werk voor ons allemaal. Hij is veelzijdig, dus zijn wijdvertakte werk heeft veel soorten arbeiders nodig. Wees daarom niet hoogmoedig, maar vrees; want niet alle arbeid is op onze schouders gelegd, zodat het werk van anderen waardeloos zou zijn. Als God ons licht heeft gegeven en we in dit licht veel foutieve dingen zien in ons vorige leven, dan kunnen we vanuit dit licht getuigen, zonder anderen te betrekken bij de misstappen, die we zelf hebben begaan. Op die manier word je zonder aanstoot en de mensen, die luisteren, zullen er eerder toe komen om zichzelf te onderzoeken. Als sommige van de oudere broeders licht en genade hebben gekregen om duidelijke dwaasheden aan te merken en af te breken, die in onze tijd heersen en die Gods werk hinderen, dan moet niet iedereen op dezelfde manier gaan spreken om net zo af te gaan breken. Iedereen moet dienen naar de genade die God geeft. Wanneer ieder van ons dat doet, wordt alles zoals het behoort te zijn en zal wie luistert gezegend worden”.⁶⁶

De relatie met andere geloofsgemeenschappen heeft in de geschiedenis van onze geloofsgemeenschap verschillende fasen gekend. Aan het begin van de 20ste eeuw was er een uitgebreide samenwerking met verschillende godvruchtige mensen uit diverse geloofsrichtingen binnen de vrije kerkelijke stromingen. Als redacteur van het blad *Skjulte Skatter* plaatste Johan O. Smith vele artikelen van schrijvers met verschillende achtergronden. Wat zij gemeen hadden, was dat ze in schrijven en spreken duidelijk uitdrukking gaven aan hun verlangen om een godvruchtig leven te leiden. Velen van hen hadden een connectie met de heiligheidsbeweging. Het werk werd gekenmerkt door wederzijds respect en dankbaarheid voor elkaars aanvullende dienst en werk.

⁶⁴ De katholieke leer dat een herschepping (transsubstantiatie) van het brood en de wijn plaatsvindt tijdens de communie (avondmaal), waarna ze, nadat deze zijn gebruikt als communie-elementen, veranderen in het lichaam en bloed van Christus, ook al zien ze er nog steeds uit als brood en wijn en smaken ze nog steeds zo.

⁶⁵ De consubstantiatieleer (=het gelijk zijn) van de Lutherse Kerk. Dit veronderstelt dat Christus werkelijk aanwezig is in het avondmaal, ‘in, met en onder’ de onveranderde substantie van brood en wijn.

⁶⁶ Smith, Johan O. *Verborgen Schatten*, 1929/07. Iets om aan te denken onder de huidige opwekking in Oslo.

BCC heeft de noodzaak gezien om samen op te trekken met andere christelijke geloofsgemeenschappen, die vechten voor vrijheid van godsdienst en de randvoorwaarden voor het christendom in onze samenleving. Wij geloven dat die andere geloofsgemeenschappen ook behoefte hebben aan BCC, zodat we hierin samen kunnen optrekken. Dit houdt geen erkenning in van elkaars theologische begrippen en waarden, maar een wederzijds respect voor elkaars verscheidenheid en diverse taken in het werk, waarvan wij denken, dat die de geloofsgemeenschappen het best dienen in een steeds meer gesecculariseerde samenleving.

8.6 Leerstellige samenvatting

Wij geloven dat de Gemeente, het lichaam van Christus, bestaat uit iedereen die in Christus gelooft en in een trouw discipelverbond met Hem leeft. Dit is onafhankelijk van de geloofsgemeenschap waartoe je hier op aarde behoort. Wij geloven dat God zijn voornaamste interesse in de Gemeente heeft, die door Gods woord ook wordt aangeduid als de bruid van Christus, Gods liefdesgave aan de Zoon, die heilig en onberispelijk voor Hem moet worden geplaatst.

De Schrift duidt de Gemeente ook aan als een lichaam, waar degenen die Christus toebehoren, leden van zijn. Dit lichaam is Gods liefdeswerk, waar Christus mensen uit verschillende tijdperken, culturen en volkeren toevoegt aan de gemeente, om een woning voor God te vormen in de Geest. In deze woning is het de Geest van God, die spreekt tot onderricht, leiding en oordeel, zodat de leden kunnen worden opgebouwd en kunnen opgroeien tot Hem, die het hoofd is, Christus. Wij geloven dat de Gemeente zal groeien en zich zal ontwikkelen doordat ieder lid groeit, in een onderlinge gemeenschap en wederzijdse liefde, die in toenemende mate innig en veelzijdig wordt. Oprechte liefde tot alle andere leden is de levensader in het leven van een discipel en die houdt aanklacht en duisternis op afstand. Het bevordert ook talenten en genadegaven, die tot opbouw van het hele lichaam worden uitgeoefend.

Wij geloven dat de eenheid onder de discipelen van Jezus het bewijs ervan is, dat ze in Hem geloven en dat is een getuigenis voor hun omgeving, ja voor de hele wereld. Deze eenheid is een resultaat van het kruis van Christus, dat werkzaam is in het leven van ieder lid. Het geloof komt door de verkondiging, dus geloven wij in het belang om samen te komen om te bouwen en opgebouwd te worden, om elkaar te dienen en voor elkaar te zorgen, zoals Christus ons aanvaard heeft tot eer van God.

Het breken van het brood is ook een gemeenschapsmaaltijd, een maaltijd waar Jezus zich zeer op verheugde om die samen met zijn discipelen te houden. Dit zal de gemeenschap met Jezus en de gemeenschap tussen de gelovigen onderling versterken en een extra herinnering worden aan ons discipelverbond. Door samen één brood te delen getuigen wij, dat we allemaal leden zijn aan een en hetzelfde lichaam en wanneer wij de wijn drinken, getuigen wij dat wij deelnemen aan hetzelfde lijden dat Jezus had in zijn vlees.

Wij geloven dat het in het lichaam van Christus een hoofdzaak is om elkaar te dienen zonder te eisen en om de ander hoger te achten dan onszelf. Wij geloven dat alle leden aan het lichaam van Christus een belangrijke dienst hebben tot hulp en zegen voor hun geloofsgenoten. Op deze manier wordt het lichaam van Christus een levend organisme, waar door de leiding van Christus – die het hoofd is

van het lichaam – zegen verspreid wordt naar de leden en hun omgeving. In een gemeente zijn veel taken en iedereen kan deelnemen met de talenten en genadegaven die ieder afzonderlijk heeft en deelnemen naar de wijsheid die men heeft ontvangen.

Om de groei van ieder lid naar het hoofd toe te bevorderen, heeft Christus dienaren aangesteld, die dezelfde gezindheid hebben om te dienen en te geven als Hij zelf heeft gehad. Het zijn personen die op een natuurlijke manier opgroeien en gegrepen zijn van Jezus als Heer en van het leven dat Hij heeft geleefd. Zij worden gevormd tot gelijkheid aan Hem en hebben veel proeven van het leven doorstaan en zijn bewaard in de eerste liefde voor Jezus Christus. In deze liefde zetten ze hun genadegaven en talenten in om anderen te helpen om op te groeien en persoonlijk in verbinding te komen met het hoofd, Christus. Deze dienaren bevinden zich in een persoonlijke groei en ontwikkeling in heiligmaking, en wij geloven dat de vermaning om “acht te geven op zichzelf en op de leer” (1 Tim. 4:16) een hoofdzaak is voor iedereen die genade krijgt om mee te bouwen aan een levenskrachtige gemeente.

Wij geloven dat – als we vooruitgang willen boeken in het zendingswerk – leven en leer in harmonie moeten zijn. Het is een groot werk om verschillende volkeren met verschillende achtergronden te verenigen in het nieuwe gebod, dat Jezus aan zijn discipelen gaf: om elkaar lief te hebben zoals Hij heeft liefgehad. Wij geloven dat wanneer wij werken in die Geest, dat het zaliger is om te geven dan te ontvangen, er genade zal zijn over het werk op het zendingsveld. Wij geloven ook dat de basis voor een geslaagd zendingswerk zowel in geestelijke als aardse arbeid ligt, in lijn met de manier waarop Paulus zich heeft ingespannen.

Wij praktiseren de doop van gelovigen door onderdompeling van het lichaam in water. Wij geloven dat de doop een plechtig getuigenis is voor God en voor mensen en dat je een verbond met God wilt aangaan in geloof in de opstandingskracht van Jezus. Wij geloven dat de doop een handeling is die aangeeft, dat er iets ophoudt en iets nieuws begint. Het lichaam van de zonden van het vlees moet uitgetrokken worden. (Kol. 2:11-12). Wij geloven dat doop te maken heeft met een innerlijke overtuiging en een besluit om een discipel van Jezus te worden en daarnaast een fysieke handeling is, die getuigt en bevestigt voor iedereen, dat dit besluit persoonlijk en echt is. Door de doop wordt bevestigd dat je een gekruisigd leven met Hem wilt leven, met Hem wilt lijden en trouw wilt blijven aan het verbond dat je bent aangegaan.

Het breken van het brood is een herinneringsmaaltijd en een gemeenschapsmaaltijd. Wij gedenken de strijd en het lijden van Jezus voor ons. Zijn geofferde lichaam is een krachtige vermaning voor ons. Wanneer wij deelnemen aan het breken van het brood, belijden wij zonder woorden dat ook ons lichaam is geofferd om de wil van God te doen en wij verkondigen daarmee de dood van de Heer totdat Hij komt. Het breken van het brood zal onze onderlinge gemeenschap versterken en een sterke herinnering zijn aan ons discipelverbond. Door het brood te delen getuigen wij dat wij allemaal leden zijn aan een en hetzelfde lichaam en wanneer wij van de wijn drinken, getuigen wij dat we in hetzelfde lijden deelnemen, dat Hij in zijn vlees heeft geleden. Onze visie op het avondmaal valt in principe samen met de gereformeerde traditie, waar het avondmaal een herinneringsmaaltijd is, waar Jezus Christus geestelijk dichtbij is. Wij hechten grote waarde aan de betekenis van het avondmaal voor een ware navolging van Christus in het leven van de gelovige.

BCC heeft de noodzaak gezien om samen op te trekken met andere christelijke geloofsgemeenschappen, die vechten voor vrijheid van godsdienst en de randvoorwaarden voor het christendom in onze samenleving. Wij geloven dat die andere geloofsgemeenschappen ook behoefte hebben aan BCC, zodat we hierin samen kunnen optrekken. Dit houdt geen erkenning in van elkaars theologische begrippen en waarden, maar een wederzijds respect voor elkaars verscheidenheid en diverse taken in het werk, waarvan wij denken, dat die de geloofsgemeenschappen het best dienen in een steeds meer gesecculariseerde samenleving.

Hoofdstuk 9 – De wederkomst van Christus

9 De wederkomst van Christus

9.1 De opname en de wederkomst van Jezus

Wij geloven dat, zoals Jezus en de apostelen het uitdrukken, Hij op een dag terug zal komen. (Hand. 1:11). De dag van de wederkomst van Jezus is een dag waar de heiligen naar hebben uitgezien en waardoor zij getroost zijn in de vele beproevingstijden die over de aarde zijn gegaan. Velen hebben geprobeerd om die dag te voorspellen, maar Jezus zegt zelf: “Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.” (Matt. 24:42 en 44). Hij komt om hen te halen die gereed zijn, degenen die Hem toebehoren. Het Koninkrijk der hemelen wordt dan vergeleken met tien maagden, die hun bruidegom tegemoet gingen. Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas. De wijzen namen met hun lampen ook olie mee in hun kruiken. De dwazen hadden geen olie in hun kruiken. De gelijkenis zegt dat de wijzen binnen kwamen op de bruiloft en de dwazen voor een dichte deur kwamen. (Matt. 25).

In 1 Kor. 15:51-52 beschrijft Paulus wat er gebeurt bij de opname van de heiligen: “Zie ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers de bazuin zal klinken en de doden zullen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.” Jezus zei zelf toen Hij op aarde was, dat Hij heen ging om een plaats te bereiden voor zijn discipelen thuis bij zijn Vader. Dan komt Hij terug om hen te halen, zodat zij daar kunnen zijn waar Hij is. Als dat niet zo was dan zou ik dat gezegd hebben, zei Jezus. (Joh. 14:2-3). Deze woorden van troost en de Geest van verwachting hebben de heiligen door alle tijden heen gedragen.

Paulus schrijft aan de Thessalonicenzen: “Want de Heere zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden.” (1 Thess. 4:16-18). Jezus wil dat degenen die God aan Hem gegeven heeft, bij Hem zullen zijn in alle eeuwigheid. De bruiloft van het Lam wordt in de hemel gevierd in alle heerlijkheid en vreugde. “Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.” (Openb. 19:7-8).

Dan worden deze woorden vervuld: “Zie, ik en de kinderen die God mij gegeven heeft.” (Hebr. 2:13). Dan wordt het gebed vervuld dat Jezus de laatste avond met zijn discipelen bad: “Vader, ik wil dat waar ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging der wereld.” (Joh. 17:24).

Wij geloven dat nadat de bruiloft van het Lam in de hemel is gevierd, Jezus, die Getrouw en Waarachtig wordt genoemd, met zijn bruid naar de aarde zal terugkeren en een duizendjarig vrederijk zal oprichten. (Openb. 19:11-16). Deze keer komt Hij als koning over Israël, en neemt de heerschappij over de aarde, en Satan wordt gebonden. (Openb. 20:1-3). De wetten zullen van Jeruzalem uitgaan. God werkt samen met de heiligen die met Christus regeren, en richt vrede en gerechtigheid op. Als die duizend jaar voorbij zijn, zal Satan losgelaten worden uit zijn gevangenis, en hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden. (Openb. 20:7-8).

9.2 Het eindoordeel

Er komt een dag van rekenschap voor ieder mens. Johannes zag een grote witte troon en Hem Die daarop zat. De doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. (Openb. 20:11-15). “Omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan.” (Hand. 17:31). “En Hij heeft ons bevolen tot het volk te prediken en te getuigen dat Hij degene is Die door God aangesteld is tot een Rechter over levenden en doden.” (Hand. 10:42).

De Vader heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, en Hij zal de levenden en doden oordelen met een rechtvaardig oordeel, en ieder zal naar zijn werken krijgen. (Joh. 5:22 en 28-29). Alle dingen zijn aan de voeten van de Zoon onderworpen. “Wanneer Hij echter zegt dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij Die Zelf alles aan Hem onderworpen heeft, hiervan is uitgezonderd. En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn.” (1 Kor. 15:27-28). Zo was de nederige gezindheid van Jezus tegenover zijn Vader voordat Hij bestond op aarde en tijdens zijn incarnatietijd als Mensenzoon en Hij is Dezelfde tot in eeuwigheid. (Hebr. 13:8).

9.3 Het eeuwige leven

Het eeuwige leven is een leven buiten de tijd om, zonder begin en zonder einde. Wij geloven dat de misdadiger aan het kruis die zijn zonde erkende, deel kreeg aan een eeuwig leven in het paradijs door vergeving van zonden toen hij werd gereinigd door het bloed van Jezus op Golgotha. Discipelen van Jezus die heilig gemaakt worden door in zijn voetsporen te wandelen, hebben rijke beloften van een eeuwig leven samen met de Vader en de Zoon. Wie overwint zoals Hij heeft overwonnen, zal met Hem op zijn troon zitten. Wie de beker delen met Hem zullen aan zijn tafel zitten in zijn Koninkrijk. (Matt. 20:22). Degenen die met Hem lijden, zullen met Hem verheerlijkt worden.

Dan zullen allen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zien, en de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, daalt neer uit de hemel van God, gereedgemaakt als een bruid die versierd is voor haar bruidegom. In deze stad zal God zelf zijn woning hebben. Hij zal alle tranen drogen, en de dood zal er niet meer zijn. (Openb. 21:1-5). Wij geloven dat alles dan zal worden hersteld, en alles wat door de duivel en de zondeval binnenkwam zal voor eeuwig verdwenen zijn. Dat is een huishouding van verlossing in de volheid van de tijd, wanneer alles in Christus verenigd zal worden, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is. (Efez. 1:10).

9.4 Leerstellige samenvatting

Wij geloven dat Jezus op een dag zal terugkomen om hen te halen die toebereid zijn en die Hem toebehoren, om bij Hem te zijn. De Bruid heeft zich gereedgemaakt en de bruiloft van het Lam zal in de hemel gevierd worden. Na deze bruiloft komen Jezus en zijn heiligen terug naar de aarde om een vreedelijk te stichten – het duizendjarig rijk.

Als die duizend jaar voorbij zijn, komt het laatste oordeel. Wij geloven dat, zoals Gods woord zegt, er voor ieder mens een dag des oordeels komt. De Vader heeft de Zoon het volledige oordeel gegeven en Hij zal de levenden en doden met een rechtvaardig oordeel oordelen en ieder zal ontvangen overeenkomstig zijn werken. Wij geloven dat de harmonie die er vanaf het begin was, hersteld zal worden. Degenen die in hun aardse leven deel gekregen hebben aan heiligmaking door te wandelen in zijn voetspoor en daarmee deel hebben gekregen aan zijn leven, worden als stenen in Gods gebouw. (Openb. 21:9-11).

Dan zal iedereen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zien en de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, zal neerdalen vanuit de hemel van God, die zich als een bruid heeft gereedgemaakt en zich heeft getooid voor haar bruidegom. In deze stad zal God zelf woning nemen en Hij zal onder de mensen wonen. Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal er niet meer zijn. (Openb. 21:1-5). Wij geloven dat alles dan hersteld zal worden en alles wat door de duivel en de zondeval binnenkwam, zal voor eeuwig verdwenen zijn. Het is een huishouding van verlossing in de volheid der tijden, waar alles in Christus bijeengebracht wordt. De 'tijd' is voorbij, en de eeuwigheid gaat door.

Bronvermelding

De Bijbel – De Heilige Schrift, Herziene Statenvertaling 2010

Smith, Johan Oscar. Stiftelsen Skjulte Skatter Forlag. 2019-2022 Samlede Skrifter. Deel 1-6. (In het Nederlands: Verzamelde Werken, deel 1 en 2 als E-book verkrijgbaar).